

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af visse love på Erhvervsministeriets område
(Ændring af visse love og bestemmelser på Erhvervsministeriets område
som følge af opgavebortfald)

§ 1

I selskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1168 af 1. september 2023, som ændret ved § 1 i lov nr. 1553 af 12. december 2023, § 3 i lov nr. 480 af 22. maj 2024 og lov nr. 639 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. Overskriften før § 210 »*Økonomisk bistand til moderselskaber, kapital-ejere, ledelsesmedlemmer m.v.*« udgår.
2. § 210, § 211 og § 212 ophæves.
3. I § 213, 214, stk. 1, og tre steder i § 215, ændres »§§ 206 og 210« til: »§ 206«.
4. I § 367, stk. 1, udgår »§ 210,« og »eller § 210«.

§ 2

I årsregnskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1441 af 14. november 2022, om ændret ved lov nr. 735 af 13. juni 2023 og § 79 i lov nr. 1535 af 12. december 2023, foretages følgende ændring:

1. I § 35 a, stk. 1, 1. pkt., udgår », § 210«.
2. I § 35 a, stk. 2, ændres »§§ 206 og 210« til: »§ 206«.
3. § 99 b ophæves.

§ 3

I lov om anvendelsen af visse af Den Europæiske Unions retsakter om økonomiske forbindelser til tredjelande m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 635 af 9. juni 2011, som ændret ved § 21 i lov nr. 1231 af 18. december 2012, § 3 i

UDKAST

lov nr. 1716 af 27. december 2018, lov nr. 1732 af 1. december 2020, lov nr. 2305 af 08. december 2021 og lov nr. 641 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. § 1 f, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

2. I § 1 f, stk. 3, der bliver til stk. 2, udgår: »og 2« og », give adgang til erhvervsmæssige lokaler og transportmidler og bistå ved kontrolbesøg m.v.«.

3. I § 2, stk. 10, ændres »stk. 3« til: »stk. 2«.

§ 4

I lov om erhvervsfremme, jf. lovbekendtgørelse nr. 230 af 29. februar 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 1 indsættes efter nr. 1 som nyt nummer:

»2) udpege klynger inden for de styrkepositioner, som fremgår af strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats,«

Nr. 2-8 bliver herefter nr. 3-9.

2. § 9, stk. 5, affattes således:

»Til at understøtte danske styrkepositioner identificeret i strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats kan Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse udpege klynger samt helt eller delvis finansiere klynger og klyngeindsatser. [Allerede udpegede klynger forbliver udpeget indtil 30. juni 2025.]«

3. I § 9 indsættes som stk. 7:

»Stk. 7. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om administration af tilskud, der bevilges til klynger efter stk. 5, herunder regler om tilskudsberettigede ansøgere, regnskabsaflæggelse, revision, kontrol og tilsyn og regler om afgivelse af oplysninger og regnskaber.«

§ 5

I udbudsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 10 af 6. januar 2023, foretages følgende ændring(er):

UDKAST

1. § 138, stk. 1, 2. pkt. ophæves.

§ 6

§ 1. I lov nr. 1548 af 13. december 2016 om ændring af varemærkeloven og forskellige andre love, foretages følgende ændringer:

1. § 1 nr. 1 og 2, § 2 nr. 1 og 2, § 3 nr. 1 og 2 og § 4 nr. 1 og 2 ophæves

§ 7

I lov om Klagenævnet for Udbud, jf. lovbekendtgørelse nr. 593 af 2. juni 2016, som ændret ved § 2 i lov nr. 884 af 21. juni 2022 og § 2 i lov nr. 736 af 13. juni 2023, foretages følgende ændring:

1. I § 11, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »sagsomkostninger«: », afgift for den tabende part«:

§ 8

I lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, jf. lovbekendtgørelse nr. 2016 af 1. november 2021, som ændret ved § 6 i lov nr. 2382 af 14. december 2021, § 9 i lov nr. 570 af 10. maj 2022 og § 11 i lov nr. 12. december 2023, foretages følgende ændringer:

1. Lovens *titel* affattes således:

»Lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere«.

2. I § 1, stk. 1, 1. pkt., udgår »rådgivning om finansielle produkter og«.
3. I § 1, stk. 2, udgår »som finansiell rådgiver,«.
4. § 1, stk. 3, nr. 1, ophæves.
Nr. 2-7 bliver herefter nr. 1-6.
5. I § 1, stk. 3, nr. 2 og 3, der bliver til nr. 1 og 2, udgår: »finansielle produkter eller«.

UDKAST

6. I § 1, stk. 3, nr. 4, der bliver til nr. 3, udgår: »finansielle produkter og«.
7. § 2, nr. 1, ophæves.
Nr. 2-6 bliver herefter nr. 1-5.
8. I § 2, nr. 6, der bliver til nr. 5, udgår: »eller finansielle produkter«.
9. I § 2, nr. 7, ændres: »Kreditaftaler, bortset fra boligkreditaftaler, indlån, forsikringer« til: »Forsikringer«.
10. § 2, nr. 7, ophæves.
Nr. 8-9 bliver herefter nr. 6-7.
11. *Overskriften* til kapitel 2 affattes således:
»Kapitel 2
*Tilladelse til at udøve virksomhed som investeringsrådgiver og
boligkreditformidler*«.
12. § 3, stk. 1, 1. pkt., ophæves.
13. I § 3, stk. 2, udgår: »finansiell rådgiver og en«.
14. I § 3, stk. 3, indsættes efter »tilladelse«: »som investeringsrådgiver eller boligkreditformidler«.
15. I § 3, stk. 3, nr. 5, 2. pkt., udgår: »finansiell rådgiver eller«.
16. I § 3, stk. 5, udgår: »finansiell rådgiver eller som«.
17. I § 3 indsættes efter stk. 8, som nyt stykke:
»Stk. 9. Betingelserne i stk. 3, nr. 1-5 finder fortsat anvendelse på virksomheder, der har fået tilladelse som finansiell rådgiver.«
18. § 3, stk. 9, ophæves.
19. To steder i § 4, stk. 1, tre steder i § 4, stk. 2, 1. pkt., i § 7, stk. 6, § 10, 1. pkt., § 10 a, stk. 1, § 15, stk. 2, og § 18, stk. 1, 1. pkt., udgår: »en finansiell rådgiver,«.
20. To steder i § 4, stk. 3, i § 10 a, stk. 2, og § 21, stk. 2, 1. pkt., udgår: »den finansielle rådgiver,«.

UDKAST

21. I § 4, stk. 3, ændres: »investeringsrådgiver eller boligkreditformidler« til: »investeringsrådgiveren eller boligkreditformidleren«.
22. I § 4 a, stk. 1, 1. pkt., og i § 7, stk. 2, udgår: »finansielle rådgivere,«.
23. I § 4 a, stk. 2, nr. 1, udgår: »den finansielle rådgivningsvirksomhed i«.
24. I § 5, stk. 1, 1. pkt., udgår: »finansiell rådgiver, en « og »finansiell rådgiver,«.
25. I § 6, stk. 1, § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, 1. pkt., § 9, stk. 1, 1. pkt., og § 10 b, stk. 1, 1. pkt., udgår: »finansiell rådgiver, en«.
26. I § 6, stk. 1, og § 9, stk. 1, nr. 1, ændres: »finansielle produkter« til: »investeringsprodukter«.
27. I § 7, stk. 5, udgår: »finansielle rådgiveres og«.
28. I § 7 b, stk. 1, 1. pkt., udgår: »finansiell rådgiver og en«.
29. I § 7 b, stk. 1, 2. pkt., ændres: »Den finansielle rådgiver og investeringsrådgiveren« til: »Investeringsrådgiveren« og »den finansielle rådgivers eller« udgår.
30. § 9, stk. 2, ophæves.
31. I § 15, stk. 1, udgår: »finansiell rådgivers,«.
32. I § 15, stk. 3, 1. pkt., § 19, stk. 2, og § 20 a, stk. 1, udgår: »finansiell rådgiver,«.
33. I § 18, stk. 1, 1. pkt., ændres: »den finansielle rådgivers, investeringsrådgivers eller boligkreditformidlers« til: »investeringsrådgiverens eller boligkreditformidlerens«.
34. I § 20 udgår: »finansielle rådgiveres,«.

§ 9

UDKAST

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1731 af 5. december 2023, som ændret ved § 335 i lov nr. 718 af 13. juni 2023 og § 44 i lov nr. 1534 af 12. december 2023, § 1 i lov nr. 1546 af 12. december 2023 og § 1 i lov nr. 481 af 22. maj 2024, foretages følgende ændringer:

1. § 5, stk. 1, nr. 20, ophæves.
Nr. 21-60 bliver herefter nr. 20-59.
2. I § 64 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»Stk. 8. For bestyrelsesmedlemmer i gruppe 3- og 4-pengeinstitutter, der ikke er bestyrelsesformand, finder stk. 2 og stk. 5, 1. pkt., alene anvendelse for kravene i stk. 1, nr. 2-5. «
Stk. 8 bliver herefter stk. 9.
3. Overskriften før § 152 i ophæves.
4. §§ 152 i -152 y, ophæves.
5. 224, stk. 4, ophæves.
6. § 333 a, ophæves.
7. I § 361, stk. 5, udgår »finansielle rådgivere,«.
8. § 361, stk. 5, nr. 1, 2. pkt., ophæves.
9. § 361, stk. 5, nr. 2, ophæves.
Nr. 3 bliver herefter til nr. 2.
10. I § 373, stk. 2 udgår »§ 152 j, stk. 1, 2. pkt., eller stk. 2, § 152 k, stk. 1, 2 eller 5, § 152 m, stk. 1,«.
11. I § 373, stk. 3, udgår »§ 152 k, stk. 4,«.
12. I § 373, stk. 10, udgår »§ 152 m, stk. 1,«.

§ 10

I lov om forsikringsvirksomhed, lov nr. 718 af 13. juni 2023, som ændret ved lov nr. 1546 af 12. december 2023, foretages følgende ændringer:

UDKAST

1. § 29, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

»Det tekniske grundlag m.v. for livsforsikringsvirksomhed skal indeholde angivelse af følgende forhold:

- 1) De forsikringsformer, som selskabet agter at anvende.
- 2) Grundlaget for beregning af forsikringspræmier, tilbagekøbsværdier og fripolicer.
- 3) Regler for beregning og fordeling af realiseret resultat til forsikringstagerne og andre berettigede efter forsikringsaftalerne.
- 4) Selskabets principper for genforsikring, herunder beløbsgrænser.
- 5) Regler for, hvornår såvel de forsikringssøgende som forsikringstagerne skal afgive helbredsoplysninger til bedømmelse af risikoforholdene.
- 6) Grundlaget for beregning af livsforsikringshensættelser såvel for den enkelte forsikringsaftale som for selskabet som helhed.
- 7) Regler, hvorefter pensionsordninger med løbende udbetalinger tegnet eller aftalt som obligatoriske ordninger i et forsikringsselskab kan overføres fra eller til selskabet i forbindelse med overgang til anden ansættelse eller i forbindelse med virksomhedsoverdragelse eller virksomhedsomdannelse.

Stk. 2. Der skal ske anmeldelse af de dele af det tekniske grundlag m.v., der fremgår af stk. 1, nr. 1-3 og 6, senest samtidig med at grundlaget m.v. tages i anvendelse, jf. dog stk. 3. Det samme gælder enhver efterfølgende ændring i de nævnte forhold.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

2. I § 29, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »stk. 1,« til »stk. 1 og 2,«.

3. I § 105 indsættes efter stk. 8 som nyt stykke:

»Stk. 9. For bestyrelsesmedlemmer i et gruppe 2-forsikringsselskab, der ikke er bestyrelsesformand, finder stk. 2 og stk. 5, 1. pkt., alene anvendelse for kravene i stk. 1, nr. 2-5. «

Stk. 9 bliver herefter stk. 10.

4. I § 322, stk. 1, ændres »§ 29, stk. 3,« til: »§ 29, stk. 4,«.

§ 11

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2025, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af lovens § 8, nr. 1-8, 11-13, 15 og 17-19 og 22-34.

Stk. 3. § 2, nr. 3, har virkning fra indsendelse af årsrapporter, der foretages efter den [1. januar 2025].

Stk. 4. Finanstilsynet inddrager med virkning fra den 1. marts 2025 alle finansielle rådgiveres tilladelse og sletter herefter de finansielle rådgivere fra Finanstilsynets offentlige register, jf. § 4 a, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. 1. pkt. gælder ikke, hvis den finansielle rådgiver senest den 28. februar 2025 har indgivet ansøgning om tilladelse til at udøve forsikringsdistribution som forsikringsformidler, jf. § 3 i lov om forsikringsformidling, eller om tilladelse som investeringsrådgiver, jf. § 3 i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere eller boligkreditformidlere. I disse tilfælde inddrager Finanstilsynet først den finansielle rådgivers tilladelse og sletter virksomheden fra Finanstilsynets offentlige register, når ansøgningerne er færdigbehandlede af Finanstilsynet.

Stk. 5. § 7 finder ikke anvendelse på klager over kontrakter, der er indgået inden lovens ikrafttræden. For sådanne klager finder de hidtil gældende regler i lov om Klagenævn for Udbud, jf. lovbekendtgørelse nr. 593 af 2. juni 2016, anvendelse.

§ 12

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Lovens § 4 og § 8 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger. Lovens bestemmelser kan sættes i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 3. Lovens §§ 1-2, § 4 og §§ 8-9 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger. Lovens bestemmelser kan sættes i kraft på forskellige tidspunkter.

*Bemærkninger til lovforslaget**Almindelige bemærkninger***Indholdsfortegnelse**

1. Indledning	11
2. Baggrund.....	13
3. Lovforslagets hovedpunkter.....	13
3.1. Ydelse af lån til kapitalejere, ledelsesmedlemmer m.fl.....	13
3.1.1. Gældende ret.....	13
3.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser.....	15
3.1.3. Den foreslåede ordning.....	16
3.2. Ophævelse af rapporteringskrav i årsregnskabslovens § 99 b	17
3.2.1. Gældende ret.....	17
3.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser.....	17
3.2.3. Den foreslåede ordning.....	18
3.3. Ophævelse af kontrolbestemmelse i eksportkontrolloven	18
3.3.1. Gældende ret.....	18
3.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser.....	19
3.3.3. Den foreslåede ordning.....	20
3.4. Opgavebortfald på området for klyngefinansiering	20
3.4.1. Gældende ret.....	20
3.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser.....	21
3.4.3. Den foreslåede ordning.....	22
3.5. Nedlæggelse af enhed for pålidelighedsvurderinger	23
3.5.1. Gældende ret.....	23
3.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser.....	23
3.5.3. Den foreslåede ordning.....	24
3.6. Bemyndigelse til at pålægge den tabende part i en klagesag ved klagenævnet for Udbud en afgift	24
3.6.1. Gældende ret.....	24
3.6.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning	25
3.7. Ophævelse af den særlige enhed for håndhævelse og piratkopiering.....	26
3.7.1. Gældende ret.....	26
3.7.2. Erhvervsministeriets overvejelser.....	26
3.7.3. Den foreslåede ordning.....	28
3.8. Afskaffelse af tilladelsen som finansiel rådgiver	28
3.8.1. Gældende ret.....	28
3.8.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning	30

3.9. Fit&Proper vurdering af bestyrelsesmedlemmer i mindre pengeinstitutter og gruppe 2-forsikringsselskaber.....	34
3.9.1. Gældende ret.....	34
3.9.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning	35
3.10. Refinansieringsregister	37
3.10.1. Gældende ret	37
3.10.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning	38
3.11. Offentlig forbrugerinformation.....	39
3.11.1. Gældende ret	39
3.11.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning	40
3.12. Anmeldelse af det tekniske grundlag m.v. for livsforsikringsvirksomhed	41
3.12.1. Gældende ret	41
3.12.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning	43
4. Ligestillingsmæssige konsekvenser.....	45
5. Konsekvenser for FN's verdensmål	46
6. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige.....	46
7. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v. 47	
8. Administrative konsekvenser for borgerne	48
9. Klimamæssige konsekvenser.....	48
10. Miljø- og naturmæssige konsekvenser	48
11. Forholdet til EU-retten	48
12. Hørte myndigheder og organisationer m.v.	49
13. Sammenfattende skema	53

1. Indledning

Det fremgår af regeringens 2030-plan, at regeringen løbende vil forholde sig til, hvilke opgaver statsadministrationen skal varetage – og på hvilket niveau – og at regeringen er parat til at se fordomsfrit på, hvilke projekter og opgaver der kan nedprioriteres eller helt bortfalde.

Erhvervsministeriet har på den baggrund gennemgået ministerområdet med henblik på at identificere projekter og opgaver, herunder lovgivning og tilsynsaktiviteter, der enten kan bortfalde eller nedskaleres.

Med lovforslaget foreslås det, at betingelserne i selskabsloven for at yde økonomisk bistand (kapitalejerlån) til selskabets kapitalejere og ledelsesmedlemmer samt kapitalejere og ledelsesmedlemmer i selskabets moderselskab m.fl. ophæves. Herved vil adgangen til at yde kapitalejerlån ikke indeholde begrænsninger ud over, hvad der er krævet efter EU's selskabsretlige regler. Dette betyder, at der fortsat vil være specifikke restriktioner ift. selvfinansiering, mens der alene skal foretages en forretningsmæssig vurdering i forhold til andre lån til kapitalejere m.v.

Med lovforslaget foreslås det, at kravene om rapportering af måltal og faktiske procentfordeling for andelen af det underrepræsenterede køn i virksomhedens øverste ledelsesorgan samt øvrige ledelsesorganer afskaffes ved ophævelsen af § 99 b i årsregnskabsloven. Der er alene tale om ophævelse af rapporteringspligten, og ikke pligten til at opstille måltal. Ophævelsen af § 99 b vil betyde, at virksomhederne fremover fortsat skal opstille måltal og bestræbe sig på at opfylde de fastsatte måltal. Det foreslås i forlængelse heraf, at kravene om, at måltallene skal gøres tilgængelige på www.virk.dk, og at informationerne om kønsfordelingen og målsætninger skal offentliggøres på en ny hjemmeside, ligeledes udgår.

Med lovforslaget foreslås det, at Erhvervsstyrelsens hjemmel til mod behørig legitimation og uden retskendelse at få adgang til erhvervsmæssige lokaler og transportmidler til brug for styrelsens tilsyns- og kontrolopgaver i henhold til eksportkontrolloven afskaffes ved ophævelse af § 1 f, stk. 2. Ophævelsen af § 1 f, stk. 2, vil betyde, at Erhvervsstyrelsen ikke længere kan foretage udgående kontrolbesøg hos virksomheder, der har aktiviteter knyttet til eksportkontrol med dual-use-produkter eller handelsrelaterede sanktioner.

Med lovforslaget foreslås det at samle udpegningen og understøttelsen af klynger i Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse. Herved sikres en forenklet administration af udpegningsproces og offentlig finansiering af klynger og relaterede innovationsaktiviteter, så virksomheder også fremadrettet vil opleve erhvervs- og innovationsfremmesystemet som et effektivt middel til at forbedre konkurrenceevnen.

Med lovforslagets del om ophævelse af den særlige enhed for håndhævelse og piratkopiering, foreslås det, at der ophæves enslydende bestemmelser i varemærkeloven, patentloven, designloven og lov om brugsmodeller om den særlige enhed i lov nr. 1548 af 13. december 2016.

Med lovforslagets del om udbudsloven, foreslås det, at nedlægge Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens enhed for pålidelighedsvurderinger. Det vil herefter ikke være et krav eller en mulighed, at ordregiver indhenter vejledende udtalelser om tilbudsgivers pålidelighed hos Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

På den baggrund har lovforslagets bl.a. til formål at afskaffe tilladelsen som finansiell rådgiver ved at ændre lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Afskaffelsen af tilladelsen som finansiell rådgiver vil forenkle antallet af tilladelser inden for den finansielle regulering. Med ændringen vil det fremadrettet ikke længere kræve en tilladelse, hvis man som virksomhed alene vil yde rådgivning om ind- og udlånsprodukter til forbrugere.

Det er endvidere hensigten med lovforslaget at lette de administrative byrder, der er forbundet med at skulle indsende oplysninger til individuelle egnethedsvurderinger for de mindste pengeinstitutter og forsikringsselskaber og disses bestyrelsesmedlemmer.

Endelig er det hensigten med lovforslaget at lette byrder for erhvervslivet ved at ændre kravet til, hvilke forhold det tekniske grundlag m.v. i lov om forsikringsvirksomhed skal indeholde. Den foreslåede ændring vil medføre, at visse dele af det tekniske grundlag m.v. ikke længere skal anmeldes til Finanstilsynet. Det drejer sig om forhold, der vedrører principper for genforsikring, regler for afgivelse af helbredsoplysninger samt regler for overførsler af pensionsordninger.

2. Baggrund

Regeringen har besluttet at overføre alle UFM's opgaver vedr. udpegning af og tildeling af tilskud til klynger og innovationsnetværk til Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse. Dette omfatter i alt [90] mio. kr., som fra [2025] udmøntes af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse.

Siden erhvervsfremmereformen i 2018 har Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse og Uddannelses- og Forskningsministeriet samarbejdet og samfinansieret klyngeindsatsen. Samarbejdet udspringer af lov om erhvervsfremme, som på den ene side giver erhvervsfremmebestyrelsen adgang til at udpege erhvervs- og teknologiområder (styrkepositioner og spirende områder) til klyngeindsatser og på den anden side uddannelses- og forskningsministeren adgang til at udpege klyngeorganisationerne, som kan tildeles midler iht. lov om teknologi og innovation.

Uddannelses- og Forskningsministeriet og Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse har hver især i perioden 2021-2024 finansieret en fælles klyngeindsats med 80-90 mio. kr. årligt, dvs. i alt ca. 160 mio. kr. årligt. Midlerne fra Uddannelses- og Forskningsministeriet indgår i opgørelsen af det offentlige forskningsbudget og målet om at anvende 1 pct. af BNP på forskning og udvikling.

Overførslen af klyngeudpegning og midler til klynger til Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse sikrer fortsat genkendelighed, kontinuitet og opretholdelse af et effektivt og bæredygtigt erhvervs- og innovationsfremmesystem.

Regeringen har besluttet, at nedlægge enhed for pålidelighedsvurderinger, som blev oprettet den 1. januar 2023. Enhed for pålidelighedsvurderinger modtog i 2023 18 anmodninger om vejledende udtalelser. Det er regeringens vurdering, at den budgetterede statslige merudgift til drift af enheden med fordel kan allokeres til andre formål.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Ydelse af lån til kapitalejere, ledelsesmedlemmer m.fl.

3.1.1. Gældende ret

Efter de gældende regler i selskabsloven må et kapitalselskab under nærmere angivne særlige betingelser yde økonomisk bistand ved direkte eller indirekte at stille midler til rådighed, yde lån eller stille sikkerhed til blandt

andre selskabets kapitalejere og ledelsesmedlemmer, kapitalejere og ledelsesmedlemmer i selskabets moderselskab m.fl., jf. selskabslovens §§ 210-212 (herefter kapitalejerlån).

Betingelserne for at kunne yde økonomisk bistand, herunder yde lån til kapitalejere, ledelsesmedlemmer m.fl. er, at den samlede økonomiske bistand kan rummes inden for de frie reserver, dvs. at der er tale om midler, som selskabet lovligt kunne udlodde som ordinært udbytte. Herudover er det en betingelse, at den økonomiske bistand ydes på sædvanlige markedsvilkår. Desuden er det en betingelse, at generalforsamlingen har truffet beslutning om at yde den pågældende bistand, eller at selskabets centrale ledelsesorgan har truffet beslutning herom efter bemyndigelse fra generalforsamlingen. Endelig er det en betingelse, at selskabet har aflagt sin første årsrapport.

Det centrale ledelsesorgan er ansvarligt for, at betingelserne for den økonomiske bistand er opfyldt og for, at selskabet til enhver tid har et forsvarligt kapitalberedskab, jf. selskabslovens §§ 115-118.

Endvidere påhviler det ledelsen at sikre, at der ikke er tale om dispositioner i strid med selskabslovens § 127. Dispositionen må således ikke være åbenbart egnet til at skaffe visse kapitalejere eller andre en utilbørlig fordel på andre kapitalejeres eller kapitalselskabets bekostning, eller stride mod lovgivningen eller kapitalselskabets vedtægter og skal være skriftlige, når der indgås aftale med enekapitalejer.

Efter de gældende regler skal et selskab, der udlåner et beløb til en kapital-ejer eller et ledelsesmedlem m.fl., foretage en regnskabsmæssig omklassifikation af det udlånte beløb, hvorved selskabets frie reserver reduceres med et beløb svarende til det udlånte beløb. Ved en sådan omklassifikation fremgår det udlånte beløb ikke som frie reserver i selskabets årsrapport, og selskabet har derved ikke råderet over beløbet f.eks. i forbindelse med udbytteudlodning.

De gældende betingelser for lovligt at foretage kapitalejerlån gælder ikke for lån til visse danske og visse udenlandske moderselskaber, ligesom lån, der ydes som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition, ikke er omfattet.

[Et kapitalejerlån beskattes efter de gældende regler i ligningslovens § 16 E, som angiver, at lån til kapitalejere med bestemmende indflydelse, som defineret i ligningslovens § 2, beskattes som løn eller udbytte. Derimod omfatter ligningslovens § 16 E ikke lån m.v. til ledelsesmedlemmer eller kapitalejere, der ikke har bestemmende indflydelse. Beskatning efter ligningslovens § 16 E sker uafhængigt af, om lånet selskabsretligt er lovligt eller ulovligt.]

3.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Ved lov nr. 1547 af 13. december 2016 gik reglerne fra et generelt forbud mod kapitalejerlån til, at et kapitalejerlån blev lovliggjort under nærmere angivne betingelser. Det fremgår af de almindelige bemærkninger til lovforslaget, at det var den daværende regerings opfattelse, at hensynet til selskabets kreditorer med flere kan varetages på betryggende vis med en mindre indgribende regulering end det gældende forbud og dermed skabe øget fleksibilitet for danske selskaber.

De gældende regler om et kapitalselskabs adgang til direkte eller indirekte at stille midler til rådighed, yde lån eller stille sikkerhed for kapitalejere eller ledelsen i selskabet (kapitalejerlån) gennemfører ikke EU-retlige krav i dansk selskabsret.

EU's selskabsdirektiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten fastsætter alene specifikke restriktioner i forhold til selvfinansiering. Hvis selskabslovens særlige betingelser for kapitalejerlån ophæves, vil der alene skulle foretages en forretningsmæssig vurdering i forhold til andre lån til kapitalejere m.v.

Det er på denne baggrund Erhvervsministeriets opfattelse, at en mulighed for at yde kapitalejerlån uden særlige betingelser vil give selskaberne en større fleksibilitet.

En ophævelse af betingelserne for kapitalejerlån vil betyde, at kapitalselskabets eventuelle revisor såvel som Erhvervsstyrelsen ikke længere vil skulle påse, at de særlige betingelser for lovligt at kunne yde lånet er opfyldt.

Erhvervsministeriet har desuden overvejet, om der ved en afskaffelse af regelsættet fortsat vil være den rette beskyttelse af selskabets kapital, herunder beskyttelse mod at selskabets kreditorer m.fl. lider økonomisk tab.

Det bemærkes hertil, at ledelsen i kapitalselskaber efter selskabsloven til enhver tid er forpligtet til at sikre en forsvarlig organisation af kapitalselskabets virksomhed og påse, at 1) bogføringen og regnskabsaflæggelsen foregår på en tilfredsstillende måde, 2) der er etableret de fornødne procedurer for risikostyring og interne kontroller, 3) rapportering om kapitalselskabets finansielle forhold, 4) direktionen udøver sit hverv på en behørig måde og efter bestyrelsens retningslinjer og 5) at selskabet har et forsvarligt kapitalberedskab.

Et forsvarligt kapitalberedskab indebærer, at ledelsen skal sikre, at der er tilstrækkelig likviditet til at opfylde kapitalselskabets nuværende og fremtidige forpligtelser, efterhånden som de forfalder, og bestyrelsen er således til enhver tid forpligtet til at vurdere den økonomiske situation og sikre, at det tilstedeværende kapitalberedskab er forsvarligt.

Det bemærkes desuden, at kapitalselskabets ledelse efter selskabsloven ikke må disponere således, at dispositionen er åbenbart egnet til at skaffe visse kapitalejere eller andre en utilbørlig fordel på andre kapitalejeres eller kapitalselskabets bekostning. Endvidere må selskabets ledelse ikke efterkomme generalforsamlingsbeslutninger eller beslutninger truffet af andre selskabsorganer, hvis beslutningen måtte være ugyldig som stridende mod lovgivningen eller kapitalselskabets vedtægter. Det er desuden en betingelse, at aftaler, som indgås mellem en enekapitalejer og kapitalselskabet, kun er gyldige, hvis de affattes på en måde, som senere kan dokumenteres, medmindre der er tale om aftaler på sædvanlige vilkår som led i et løbende mellemværende.

Det er dog fortsat ledelsens pligt at sikre, at et eventuelt kapitalejerlån til en hver tid er forsvarligt ift. kapitalselskabets økonomiske situation efter selskabslovens bestemmelser i §§ 215-218, og at dispositionerne er lovlige, jf. selskabslovens § 127. Manglende overholdelse heraf vil kunne straffes med bøde, jf. selskabslovens § 367, stk. 1.

Det er på den baggrund Erhvervsministeriets vurdering, at en ophævelse af betingelserne for kapitalejerlån vil være forsvarligt.

3.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at selskabslovens bestemmelser om kapitalejerlån ophæves, og at årsregnskabslovens krav om omklassificering ikke længere vil skulle gælde for kapitalejerlån.

Det vil medføre, at adgangen for et kapitalselskab til direkte eller indirekte at kunne stille midler til rådighed, yde lån eller stille sikkerhed for kapitalejere eller ledelsen i selskabet (kapitalejerlån) ikke indeholder begrænsninger ud over, hvad der er krævet efter EU's selskabsretlige regler. Det vil betyde, at der fortsat vil være specifikke restriktioner ift. selvfinansiering, mens der alene skal foretages en forretningsmæssig vurdering i forhold til andre lån til kapitalejere m.v.

For nærmere om ophævelse af betingelser for kapitalejerlån henvises til lovforslagets § 1 og § 2, nr. 1 og 2, og bemærkningerne hertil.

3.2. Ophævelse af rapporteringskrav i årsregnskabslovens § 99 b

3.2.1. Gældende ret

Ved lov nr. 1383 af 23. december 2012 blev der indført regler om, at de største danske virksomheder og virksomhederne på det finansielle område, samt børsnoterede virksomheder og statslige aktieselskaber skal opstille et måltal og udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn i virksomhedens ledelse og rapportere herom. Kravet om måltal og politik følger af den selskabsretlige regulering, mens kravet om rapportering herom følger af årsregnskabsloven. Virksomhederne skal i ledelsesberetningen i årsrapporten redegøre for deres måltal for den kønsmæssige sammensætning af det øverste ledelsesorgan (typisk bestyrelsen) og deres måltal og politik for den kønsmæssige sammensætning på virksomhedens øvrige ledelsesniveauer. Rapporteringen skal som udgangspunkt ske som en samlet redegørelse, så rapporteringen ikke sker flere forskellige steder i ledelsesberetningen. Formålet med redegørelsen er at skabe gennemsigtighed om kønsfordelingen og udviklingen i den kønsmæssige sammensætning i ledelsen.

Reglerne om rapportering i ledelsesberetningen følger af årsregnskabslovens § 99 b. Disse regler blev skærpet ved lov nr. 568 af 10. maj 2022. Reguleringen, som trådte i kraft 1. januar 2023, indebærer, at – udover i den enkelte virksomheds årsrapport – skal måltallene være tilgængelige i et digitalt læsbart format, som skal kunne tilgås via hjemmesiden www.virk.dk. Derudover skal informationerne om kønsfordelingen og målsætninger offentliggøres på en ny hjemmeside om kønsfordeling i virksomheders ledelser.

3.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Årsregnskabslovens § 99 b er en national bestemmelse, hvor Danmark på tidspunktet for indførelsen ansås som foregangsland, for så vidt angår regler, der skulle fremme en ligelig kønsfordeling i ledelsen. De seneste år er der dog blevet vedtaget omfattende EU-regulering, der skal fremme mangfoldighed og kønsrepræsentation i erhvervslivet, og som delvist overlapper med årsregnskabslovens § 99 b. For eksempel vil lovforslag L nr. 107, som implementerer CSRD (direktiv (EU) 2022/2464) fastsætte væsentligt udvidede krav til virksomheders bæredygtighedsrapportering samt skærpe kravet om virksomheders redegørelse for mangfoldighedspolitikker. Den forestående implementering af kønsbalancedirektivet (direktiv (EU) 2022/2382) vil ligeledes indføre regler om en mere ligelig kønsfordeling blandt visse virksomheders ledelsesmedlemmer.

De omfattede virksomheder vil stadig efter den relevante selskabslovgivning være forpligtet til at have politikker og opstille måltal for en ligelig kønsfordeling i ledelsen. Den foreslåede ophævelse af § 99 b vil således alene vedrøre rapporteringspligten i virksomhedens årsrapport.

3.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at § 99 b i årsregnskabsloven ophæves.

Den foreslåede ordning vil medføre, at virksomheder, der efter selskabslovgivningen er forpligtet til at opstille måltal og udarbejde politikker for at fremme det underrepræsenterede køn i ledelsen, fremover ikke vil skulle rapportere herom i virksomhedens årsrapport.

Ophævelsen vil desuden medføre, at måltallene ikke vil blive gjort tilgængelige på www.virk.dk, ligesom informationer om kønsfordelingen og målsætninger for virksomhedernes ledelse ikke skal offentliggøres på en særlig hjemmeside.

For nærmere om ophævelse af årsregnskabsloven § 99 b henvises til lovforslagets § 2, og bemærkningerne hertil.

3.3. Ophævelse af kontrolbestemmelse i eksportkontrolloven

3.3.1. Gældende ret

De nationale regler for eksportkontrol med produkter med dobbelt anvendelse følger af lov om anvendelsen af visse af Den Europæiske Unions retsakter om økonomiske forbindelser til tredjelande m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 635 af 9. juni 2011 med senere ændringer (eksportkontrolloven) og de tilhørende bekendtgørelser, herunder særligt bekendtgørelse nr. 694 af 29. maj 2024 om kontrol med eksport mv. af produkter og teknologi med dobbelt anvendelse ("dual-use") (eksportkontrollbekendtgørelsen).

Disse nationale regler supplerer Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 821/2021 af 20. maj 2021 om en EU-ordning for kontrol med eksport, mæglervirksomhed, teknisk bistand, transit og overførsel i forbindelse med produkter med dobbelt anvendelse (herefter dual-use-forordningen).

Af dual-use-forordningens artikel 28 fremgår det, at hver medlemsstat træffer alle nødvendige foranstaltninger for at fastslå, om kontrolforanstaltningerne vedrørende eksport anvendes korrekt. Af samme artikel fremgår det, at disse foranstaltninger bl.a. kan indebære adgang til forretningssteder, der anvendes af personer, der er involveret i en eksporttransaktion.

Eksportkontrolloven indeholder i § 1, stk. 1, en generel bemyndigelse for erhvervsministeren til at fastsætte bestemmelser om gennemførelse af EU's fælles handelspolitik og er bl.a. benyttet til at fastsætte administrative bestemmelser og straffebestemmelser.

Eksportkontrollovens § 1, stk. 1, er bl.a. anvendt til at udmønte bestemmelserne om kontrolforanstaltninger i dual-use-forordningens artikel 28, idet Erhvervsstyrelsen efter eksportkontrollovens § 1 f, stk. 2, til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse kan få adgang til erhvervsmæssige lokaler og transportmidler til brug for styrelsens tilsyns- og kontrolopgaver i henhold til eksportkontrolloven, retsakter nævnt i eksportkontrollovens § 1 eller regler fastsat i medfør af eksportkontrolloven.

3.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Som følge af politisk prioritering er det besluttet, at Erhvervsstyrelsens opgave med at foretage udgående kontrolbesøg hos virksomheder, der har aktiviteter knyttet til eksportkontrol med dual-use-produkter eller sanktioner, skal bortfalde.

Erhvervsstyrelsen bemærker, at kontrolbesøg i vidt omfang består af vejledning af virksomhederne. Erhvervsstyrelsen er løbende i kontakt med virksomhederne, hvorfor det er Erhvervsstyrelsens vurdering, at vejledningsindsatsen kan løftes uden at foretage kontrolbesøg. Det er tilsvarende Erhvervsstyrelsens vurdering, at styrelsens tilsyns- og kontrolopgave i det væsentlige kan løftes uden at foretage kontrolbesøg, idet kontrol- og tilsynsindsatsen i vidt omfang er baseret på indberetninger fra virksomhederne selv, men også fra toldmyndigheder, efterretningstjenester eller andre samarbejdspartnere.

3.3.3. Den foreslåede ordning

På baggrund af ovenstående forslag vil Erhvervsstyrelsen ikke længere have hjemmel til at foretage udgående kontrolbesøg på eksportkontrol- og sanktionsområdet. Styrelsens tilsyns- og kontrolindsats vil således ikke længere være understøttet af udgående kontrolbesøg, men i højere grad være baseret på indberetninger fra virksomhederne selv, men også fra toldmyndigheder, efterretningstjenester eller andre samarbejdspartnere. Vejledning af virksomheder vil heller ikke længere være understøttet af udgående kontrolbesøg men baseret på henvendelser fra virksomheder, brancheorganisationer m.v. samt styrelsens egen udgående vejledningsindsats.

3.4. Opgavebortfald på området for klyngefinansiering

3.4.1. Gældende ret

Det fremgår af lov om erhvervsfremme, jf. lovbekendtgørelse nr. 230 af 29. februar 2024, at Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse indstiller erhvervs- og teknologiområder (styrkepositioner og spirende områder) til Uddannelses- og Forskningsministeriet, inden for hvilke ministeriet tildeler midler til aktiviteter i klynger og innovationsnetværk, jf. § 9 a i lov om teknologi og innovation.

Efter § 9 a, i lov om teknologi og innovation kan uddannelses- og forskningsministeren tildele medfinansiering af innovationsnetværk til fremme af samarbejde og formidling af viden mellem danske og udenlandske forsknings- og uddannelsesinstitutioner, godkendte teknologiske serviceinstitutter, videninstitutioner og virksomheder. Medfinansiering af innovationsnetværk tildeles efter ansøgning og på baggrund af offentliggjorte kriterier for tildeling af medfinansiering.

Tilskud fra Uddannelses- og Forskningsministeriet er i dag afsat på Finansloven, mens Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse dels råder over egne midler (decentrale erhvervsfremmemidler på Finansloven) og dels har indstillingsretten for dele af EU' Regionalfond og Socialfond i Danmark, som anvendes til at understøtte klyngeindsatsen.

Finansieringen tildeles efter gældende ret på baggrund af ansøgningsrunder, hvor Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse og Uddannelses- og Forskningsministeriet hver især og efter annoncering udbyder tilskud blandt de af uddannelses- og forskningsministeren udpegede klynger. I praksis er det fore-

gået via fælles annonceringer. Ud fra en vurdering af klyngeorganisationernes ansøgninger fastsættes det, hvor mange midler den enkelte klynge tildeles årligt. Der er derfor forskel på, hvor meget de enkelte klynger støttes med i kroner og øre.

3.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Med erhvervsfremmereformen ”forenkling af erhvervsfremmesystemet” fra 2018 blev antallet af offentlig finansierede klynger reduceret betragteligt. Baggrunden var, at det blev vurderet, at antallet af klynger og innovationsnetværk var før reformen blevet så stort, at det var svært at overskue mulighederne, og der var flere eksempler på konkurrerende tilbud med offentlig støtte. Med henblik på at sikre kvaliteten og udbyttet for virksomhederne blev kræfterne derfor samlet, således at virksomhederne kunne lære af hinanden og videninstitutioner på tværs af landet. Antallet af offentligt finansierede klynger og innovationsnetværk blev derfor reduceret til 10-12 styrkepositioner og et mindre antal start-up klynger inden for spirende teknologier og markeder.

Uddannelses- og forskningsministeren udpegede i 2020 13 landsdækkende klyngeorganisationer. Én for hvert erhvervs- og teknologiområde udpeget af erhvervsfremmebestyrelsen: Miljøteknologi, energiteknologi, fødevarer og bioressourcer; life science og velfærdsteknologi, byggeri og anlæg, design, mode og møbler, avanceret produktion, digitale teknologier, finansteknologier, robot og droneteknologi, animation, spil og film, lydteknologi samt forsvar, rum og sikkerhed. Ca. 7.000 virksomheder deltog i klyngeaktiviteterne i 2021, svarende til godt 2 pct. af alle virksomheder i Danmark. Derudover et nyligt overblik over klyngernes resultatskabelse på generelt høj tilfredshed blandt deltagervirksomhederne og konkret udbytte fx i form af markedsintroduktion af nye eller væsentligt forbedrede produkter som følge af deltagelsen af klyngeaktiviteter.

I perioden siden 2020 har Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse og Uddannelses- og Forskningsministeriet i fællesskab udbudt offentlig medfinansiering til aktiviteter i én klynge per erhvervs- og teknologiområde. Det er væsentligt for Erhvervsministeriet, at der ikke ændres ved erhvervsfremmereformens mål om at holde antallet af offentligt finansierede klynger til én klynge per styrkeposition. Der er derfor fortsat behov for at have et offentligt finansieret erhvervs- og innovationsfremmesystem, hvor kun ét organ er ansvarlig for at udpege den bedst kvalificerede klynge inden for hvert erhvervs- og teknologiområde samt at udbyde finansiering til disse.

Samling af klyngeindsatsen i Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse har efter Erhvervsministeriets vurdering derudover potentiale til at blive betydeligt mere enkel administrativt end i dag, idet det nuværende system består af separate regelsæt fra både Uddannelses- og Forskningsministeriet og Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse, som klyngerne skal iagttage og overholde samtidigt. Overflytningen kan dermed nedbringe den samlede administration for både klynger, staten og SMV'erne.

Der ændres ikke på, at strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats, herunder udpegning af erhvervs- og teknologiområder, skal aftales med erhvervsministeren, inden den offentliggøres.

3.4.3. Den foreslåede ordning

På baggrund af ovenstående overvejelser foreslår Erhvervsministeriet, at det bliver Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse og strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats (der p.t. hedder ”Virksomhedsudvikling i hele Danmark 2024-2027”), som bliver rammesættende for udpegning af erhvervs- og teknologiområder i form af danske styrkepositioner og spirende områder. Inden for disse erhvervs- og teknologiområder udpeger Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse højst én klynge per område. Udpegningen sker efter ansøgningsrunde, hvor interesserede interessenter, videninstitutioner, organisationer, virksomheder m.v. kan byde ind på baggrund af objektive kriterier. [For at sikre genkendelighed, kontinuitet og opretholdelse af et effektivt og bæredygtigt erhvervs- og innovationsfremmesystem, bør de klynger, som uddannelses- og forskningsministeren har udpeget som nationale klynger og innovationsnetværk i perioden 2020-2024, have forlænget udpegningen i en overgangsperiode indtil den 30. juni 2025], så opgaveflytningen fra ét ministerium til et andet ikke får u hensigtsmæssige konsekvenser for både klynge og virksomheder. Det skyldes, at den eksisterende udpegning og tilhørende finansiering udløber den 31. december 2024. Dermed samles finansieringen af klyngeindsatsen i Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse.]

Til at understøtte klyngeindsatsen fremadrettet kan Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse anvende overførte midler fra Uddannelses- og Forskningsministeriet til at yde tilskud til klynger og klyngerelaterede indsatser.

Da Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse også indstiller om anvendelse af bl.a. EU's regionalfondsmidler inden for rammerne af det danske regional-

fondsprogram, kan Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse også indstille regionalfondsmidler til at understøtte innovationsindsatsen.

Bemyndigelsen for erhvervsministeren til at fastsætte regler om administration berører ikke de regler, der gælder for administration af tilskud og regnskabsaflæggelse for EU's Regionalfond. Her gælder der særlige krav til indstilling, afrapportering, organisering m.v., som enten udspringer af EU-retlige krav eller som er tilrettelagt til en indstillingsproces fra Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse til erhvervsministeren. I de tilfælde hvor understøttelsen af klyngerne sker ved finansiering fra EU's Regionalfond (eller EU's Socialfond Plus), gælder de særlige regler her for. Dog vil en eventuel fastsættelse af en definition af en klynge eller afgrænsningen af ansøgningsberettigede organer kunne gælde for EU-finansierede projekter.

3.5. Nedlæggelse af enhed for pålidelighedsvurderinger

3.5.1. Gældende ret

I henhold til udbudslovens § 138, stk. 1, kan ansøgere og tilbudsgivere, der er omfattet af en eller flere udelukkelsesgrunde i udbudslovens §§ 135-137, forelægge dokumentation, der viser, at ansøgeren eller tilbudsgiveren skal anses for pålidelig. Såfremt ansøgeren eller tilbudsgiveren kan dokumentere sin pålidelighed, kan ansøgeren eller tilbudsgiveren ikke udelukkes.

Det beror på en konkret vurdering fra en ordregiver, om en ansøger eller tilbudsgiver på tilstrækkelig vis har dokumenteret dennes pålidelighed. Det er således den pågældende ordregiver, der skal foretage en vurdering af den fremlagte dokumentation.

Siden 1. januar 2023 har ordregiver, inden ordregivers endelige vurdering af pålidelighed, skulle indhente en vejledende udtalelse hos Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, jf. udbudslovens § 138, stk. 1, 2. pkt.

3.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Med lov nr. 884 af 21. juni 2022 blev der indført en ny enhed for pålidelighedsvurderinger i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Enheden har til opgave at vurdere virksomheders pålidelighed i forbindelse med gennemførelse af offentlige udbudsprocedurer. Formålet med etableringen af enheden var bl.a., at vurderingen af pålidelighed fremover foretages på et ensartet grundlag, og at ressourcerne til vurderingen af pålidelighed anvendes mere effektivt som helhed.

Enhed for pålidelighedsvurderinger har i 2023 modtaget 18 anmodninger om vejledende udtalelser. Det er erhvervsministeriets opfattelse, at den budgettede statslige merudgift til drift af enheden med fordel kan allokeres til andre formål.

3.5.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at nedlægge enhed for pålidelighedsvurderinger i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

Den foreslåede ordning vil medføre, at retstilstanden fra før 1. januar 2023 genindføres. Det betyder, at det dermed igen vil være den offentlige ordregiver, som alene foretager vurderingen af ansøgere eller tilbudsgiveres dokumentation for pålidelighed i medfør af udbudslovens §138, stk. 1.

Ved en nedlæggelse af enhed for Pålidelighedsvurderinger vil det således ikke længere være et krav eller en mulighed, at ordregiver indhenter vejledende udtalelser om pålidelighed hos Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

For nærmere om nedlæggelse af enhed for pålidelighedsvurderinger henvises til lovforslagets § 5, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

3.6. Bemyndigelse til at pålægge den tabende part i en klagesag ved klagenævnet for Udbud en afgift

3.6.1. Gældende ret

Klagenævnet for Udbud behandler klager over offentlige myndigheders overtrædelser af reglerne om EU-udbud af offentlige bygge- og anlægsarbejder, indkøb af varer og tjenesteydelser mv. samt klager over offentlige myndigheders overtrædelser af tilbudsloven. Nævnets virksomhed er reguleret i lov om Klagenævnet for udbud, jf. lovbekendtgørelse nr. 593 af 2. juni 2016 med senere ændringer.

Det følger af § 11, stk. 3, i lov om Klagenævnet for Udbud, at erhvervs- og vækstministeren (nu erhvervsministeren) fastsætter nærmere regler om Klagenævnet for Udbuds virksomhed, herunder om sagsbehandlingen, om gebyr for indgivelse af en klage, om fordeling af sagsomkostninger og om offentliggørelse af afgørelser. Erhvervsministeren kan endvidere fastsætte regler om muligheden for at anvende digital kommunikation inden for lovens område og om de nærmere vilkår herfor, herunder fravige formkrav, der hindrer anvendelsen af digital kommunikation.

Erhvervsministerens adgang til at fastsætte nærmere regler om nævnets virksomhed er udnyttet i bekendtgørelse om Klagenævnet for Udbud, jf. bekendtgørelse nr. 887 af 11. august 2011.

Det følger bl.a. af § 5, stk. 3, i bekendtgørelsen, at ved indgivelse af klage indbetales et gebyr på 10.000 til Klagenævnet for Udbud. Der betales dog et gebyr på 20.000 kr. ved indsendelse af klage, hvor der klages over en overtrædelse af udbudslovens afsnit I-III, bekendtgørelse nr. 1624 af 15. december 2015 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester, bekendtgørelse nr. 1625 af 15. december 2015 om tildeling af koncessionskontrakter og bekendtgørelse nr. 892 af 17. august 2011 om ordregiveres indgåelse af visse bygge- og anlægs-, vareindkøbs- og tjenesteydelseskontrakter på forsvars- og sikkerhedsområdet, som ændret ved bekendtgørelse nr. 1293 af 12. november 2013, jf. § 5, stk. 4.

Afvises klagen, tilbagebetales gebyret, jf. § 5, stk. 5. Indbetales gebyret ikke inden en af Klagenævnet for Udbud fastsat frist, afvises klagen, jf. § 5, stk. 6. Får klageren helt eller delvist medhold i den indbragte klage, eller ændrer den indklagede sin afgørelse i overensstemmelse med klagerens påstand, tilbagebetales det indbetalte gebyr til klageren, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 3.

Det følger herudover af bekendtgørelsens § 9, stk. 4, at Klagenævnet for Udbud i tilfælde, hvor en klager får helt eller delvist medhold i en klage, kan pålægge indklagede at betale de sagsomkostninger, klageren har haft i forbindelse med klagesagen. Det samme gælder i tilfælde, hvor indklagede har annulleret et udbud efter klagens modtagelse, og inden der foreligger en afgørelse fra Klagenævnet for Udbud.

Der findes i dag ikke bestemmelser om betaling af en afgift for den part, der taber en klagesag ved nævnet, der betales for nævnets behandling af sagen.

3.6.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Erhvervsministeriet vurderer, at det vil være hensigtsmæssigt, hvis der skabes et endnu større incitament for en ordregiver til at overholde de til enhver tid gældende regler for afholdelse af udbud, og for en klager til ikke at indgive klager, hvor det på baggrund af lovgivningen, nævns- og retspraksis må stå klart for klager, at klager ikke kan forventes at få medhold i nævnet. Det foreslås på den baggrund, at det indsættes i § 11, stk. 3, 1. pkt., i lov om

Klagenævnet for Udbud, at erhvervsministeren også kan fastsætte nærmere regler en afgift for den tabende part.

Med forslaget indsættes der hjemmel til, at erhvervsministeren som en del af bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler om Klagenævnet for Udbuds virksomhed også kan fastsætte regler om, at den tabende part skal betale en afgift, der betales for nævnets behandling af en klagesag.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at der vil blive fastsat regler om, at den tabende part – som både kan være klager og den indklagede ordregiver – i en klagesag ved Klagenævnet for Udbud vil skulle betale en afgift. Afgiften vil bidrage til dækning af de omkostninger, Klagenævnet for Udbud – ved Nævnenes Hus – har ved behandling af klagesager ved nævnet, og det forventes, at der vil blive indgivet færre klager, hvor det på baggrund af lovgivningen, nævns- og retspraksis må stå klart for klager, at klager ikke kan forventes at få medhold i nævnet.

3.7. Ophævelse af den særlige enhed for håndhævelse og piratkopiering

3.7.1. Gældende ret

Patent- og Varemærkestyrelsen behandler blandt andet ansøgninger om rettigheder i form af varemærker, patenter, designs og brugsmodeller med gyldighed i Danmark. Styrelsen vejleder generelt om håndhævelse af sådanne rettigheder som led i styrelsens almindelige vejledningspligt.

Lov nr. 1548 af 13. december 2016 etablerer en særlig enhed for håndhævelse og piratkopiering i Patent- og Varemærkestyrelsen, der samler opgaver og kompetencer vedrørende håndhævelse og bekæmpelse af piratkopiering. Med loven indsættes der enslydende bestemmelser i varemærkeloven, patentloven, designloven og lov om brugsmodeller om den særlige enhed.

Lov nr. 1548 af 13. december 2016 etablerer hjemmel til, at den særlige enhed også kan yde vejledning til små- og mellemstore virksomheder i konkrete sager om piratkopiering. Den særlige enhed kan mod betaling af gebyr afgive en skriftlig vejledende udtalelse. Lov nr. 1548 af 13. december 2016 etablerer også hjemmel til, at den særlige enhed skal bistå politiet og anklagemyndigheden i deres indsats mod piratkopiering.

3.7.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Den foreslåede ordning vil ophæve den særlige enhed for håndhævelse og piratkopiering i lov nr. 1548 af 13. december 2016.

Der er fastlagt en række betingelser for at den særlige enhed kan afgive vejledning i konkrete sager om piratkopiering. Blandt andet kan enheden alene vejlede om konkrete piratkopieringskrænkelser i relation til registrerede rettigheder med gyldighed i Danmark, ligesom enheden alene kan behandle konkrete krænkelssager, hvor der er tale om identiske eller næsten identiske varemærker eller produkter.

Enheden har siden oprettelsen ikke modtaget ønsker om afgivelse af vejledende udtalelser i konkrete sager, hvor enheden har fundet, at betingelserne herfor har været opfyldt. Til eksempel har de virksomheder, som har henvendt sig til enheden, ofte ikke haft nogen registrerede rettigheder.

Patent- og Varemærkestyrelsen har derfor blot ydet generel vejledning til virksomheder, der har henvendt sig, i medfør af den almindelige vejledningspligt.

Lov nr. 1548 af 13. december 2016 indeholder en bestemmelse om, at den særlige enhed skal bistå politi og anklagemyndigheden i deres indsats mod piratkopiering. Denne bestemmelse er ikke retligt nødvendig, men alene medtaget med det formål at beskrive enhedens opgaver fyldestgørende. Samarbejdet med politiet og anklagemyndigheden sker som en naturlig del af styrelsen myndighedsarbejde.

Patent- og Varemærkestyrelsens øvrige opgaver relateret til håndhævelse og bekæmpelse af piratkopiering kræver ikke en særlig hjemmel. Patent- og Varemærkestyrelsen er blandt andet sekretariat for Ministeriernes Netværk mod IPR-krænkelser, der er et tværgående myndighedssamarbejde om bekæmpelse af IPR-krænkelser. På europæisk plan deltager Patent- og Varemærkestyrelsen i Det Europæiske Observationscenter for Krænkelser af Intellektuelle Ejendomsrettigheder, der har til formål at forbedre bekæmpelsen af IPR-krænkelser. Patent- og Varemærkestyrelsen arbejder løbende med at forbedre rammerne for håndhævelse og bekæmpelse af piratkopiering på både nationalt og internationalt plan.

Erhvervsministeriet vurderer derfor, at man ved at ophæve bestemmelserne om den særlige enhed ikke forringer indsatsen mod håndhævelse og piratkopiering, hverken for forbrugere, virksomheder eller myndigheder. Samtidig giver ophævelsen af den særlige enhed mulighed for at inddrage kompetente og relevante medarbejdere i et tværgående samarbejde mellem afdelinger for forsat at skabe gode rammer for en sammenhængende og kompetent indsats.

Erhvervsministeriet vurderer desuden, at man med den foreslåede ordning reducerer en del af det administrative arbejde, der er forbundet med at opretholde den særlige enhed.

3.7.3. Den foreslåede ordning

Den foreslåede ændring vil ophæve de enslydende bestemmelser i varemærkeloven, patentloven, designloven, og lov om brugsmodeller om den særlige enhed i lov nr. 1548 af 13. december 2016.

3.8. Afskaffelse af tilladelsen som finansiel rådgiver

3.8.1. Gældende ret

En finansiel rådgiver er en virksomhed, der yder rådgivning om finansielle produkter til forbrugere, og som har tilladelse hertil fra Finanstilsynet, jf. § 3, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. En finansiel rådgiver er således ikke de rådgivere, som er ansat i penge- og realkreditinstitutter. Oprindeligt indebar en tilladelse som finansiel rådgiver, at der kunne ydes forbrugerne en samlet rådgivning om deres finansielle produkter (ind- og udlån, boligkredit, investeringer, skadesforsikring og pension), som var uafhængig af penge- og realkreditinstitutter.

I dag kan en finansiel rådgiver dog ikke yde rådgivning om boligkreditaftaler, da det kræver en særskilt tilladelse som boligkreditformidler, jf. § 3, stk. 1, 3. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Nogle finansielle rådgivere har af denne årsag derfor også en tilladelse som boligkreditformidler.

Det fremgår endvidere af lov om forsikringsformidling, at forsikringsdistribution bl.a. er den virksomhed, der består i at rådgive om, foreslå eller udføre det indledende arbejde i forbindelse med indgåelse af forsikringsaftaler, at indgå sådanne aftaler eller at medvirke til administrationen og opfyldelsen af sådanne aftaler. Virksomheder skal have tilladelse af Finanstilsynet som forsikringsformidler til at udøve forsikringsdistribution. Lov om forsikringsformidling gælder for forsikringsdistribution, herunder rådgivning om forsikringsaftaler, der tillige omfatter pensionsprodukter, til alle typer af kunder, inklusive fysiske og juridiske personer, der ikke er forbrugere.

Det fremgår desuden af lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, at en virksomhed, der udøver investeringsrådgivning, som er personlige anbefalinger til en kunde enten på anmodning eller på investeringsrådgiverens eget initiativ af en eller flere transaktioner i tilknytning til finansielle instrumenter, skal have Finanstilsynets tilladelse som investeringsrådgiver. En investeringsrådgiver er en virksomhed, der udøver investeringsrådgivning vedrørende finansielle instrumenter omfattet af bilag 2, nr. 1 og 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter. Investeringsrådgivere kan rådgive alle typer af kunder, herunder fysiske og juridiske personer der ikke er forbrugere, om investeringsprodukter.

En tilladelse som finansiell rådgiver indeholder dermed delelementer fra hhv. tilladelsen som boligkreditformidler, forsikringsformidler og investeringsrådgiver, for så vidt angår rådgivning til forbrugere om boligkreditaftaler, forsikring og pension samt om investeringsprodukter.

Rådgivning om ind- og udlånsprodukter, bortset fra boligkreditaftaler, er ikke omfattet af andre tilladelsesordninger. Penge- og realkreditinstitutter skal dog i forhold til rådgivning om ind- og udlånsprodukter leve op til deres rådgivningsforpligtelser i medfør af god skik-reglerne, jf. § 43 i lov om finansiell virksomhed og § 8, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 330 af 7. april 2016 om god skik for finansielle virksomheder, som bestemmer, at en finansiell virksomhed skal yde rådgivning, hvis kunden beder om det eller af egen drift, hvis omstændighederne tilsiger det.

Finanstilsynet giver tilladelse som finansiell rådgiver, når virksomheden har hovedkontor i Danmark, har forretningsgange på alle væsentlige aktivitetsområder, ledelsen eller indehaveren af en enkeltmandsvirksomhed lever op til kravene om egnethed og hæderlighed, har en ansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti mod erstatningskrav og har oprettet en klientkonto til indsættelse af betroede midler samt stillet en sikkerhed for disse midler, medmindre virksomheden erklærer, at den ikke modtager betroede midler.

Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen som finansiell rådgiver blandt andet, hvis virksomheden ikke gør brug af tilladelsen indenfor 12 måneder, virksomheden udtrykkeligt anmoder herom, virksomheden har opnået tilladelsen på baggrund af urigtige oplysninger eller på anden uredelig vis eller ikke længere opfylder betingelserne for en tilladelse. Finanstilsynet kan også, indtil en straffesag er afgjort, inddrage tilladelsen som finansiell rådgiver,

der er en enkeltmandsvirksomhed, hvis der er rejst tiltale mod indehaveren for overtrædelse af straffeloven, lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere eller anden finansiell lovgivning, hvis en domsfældelse vil indebære, at vedkommende ikke opfylder kravene til hæderlighed i § 4, stk. 1, nr. 3, jf. § 15, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Finanstilsynet fører et offentligt register over de finansielle rådgivere, som bl.a. indeholder navne på personer i ledelsen.

Det fremgår af § 361, stk. 5, nr. 2, i lov om finansiell virksomhed, at virksomheder der yder rådgivning om finansielle produkter til forbrugere, dvs. en finansiell rådgiver, betaler et årligt grundbeløb på 26.800 kr. til Finanstilsynet. Det fremgår endvidere af § 361, stk. 5, nr. 1, at en boligkreditformidler betaler et årligt grundbeløb på 16.700 kr. til Finanstilsynet, medmindre virksomheden har tilladelse som finansiell rådgiver, i så fald betaler virksomheden alene afgiften på 26.800 kr., som følger af § 361, stk. 5, nr. 2.

[En investeringsrådgiver betaler en årlig afgift på 18.400 kr., jf. § 361, stk. 5, nr. 3, i lov om finansiell virksomhed.]

En forsikringsformidler betaler en årlig afgift på 3,0 promille af deres provision og andre vederlag, dog minimum 2.000 kr., jf. § 362, stk. 5-7, i lov om finansiell virksomhed.]

Pr. 23. maj 2024 er der registreret 40 finansielle rådgivere, hvoraf 5 virksomheder er enkeltmandsvirksomheder, og de resterende er drevet i selskabsform som et anpartsselskab, aktieselskab, partnerselskab eller interessentskab. Der er desuden registreret 79 investeringsrådgivere og 663 forsikringsformidlere med hjemland i Danmark.

3.8.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Siden 2013, hvor tilladelsen som finansiell rådgiver blev indført, er EU-kravene til virksomheder, der formidler og yder rådgivning om finansielle produkter, blevet udvidet og strammet. Det gælder blandt andet reglerne om rådgivning m.v. om boligkreditaftaler, forbrugslånsaftaler, investeringsprodukter og reglerne om forsikringsdistribution.

Samtidig er ideen om at have én tilladelse, som kan yde rådgivning om en forbrugers samlede økonomi, allerede blevet udvandet ved at fx rådgivning om boligkreditaftaler, som følge af MCD-direktivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2014/17 af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010), er blevet udskilt i en særskilt tilladelse som boligkreditformidler.

Erhvervsministeriet ønsker at give virksomhederne mere fleksibilitet, så virksomhederne kan vælge, at de f.eks. kun vil rådgive om pension og udlån, eller kun om indlån og skadesforsikring, fremfor i dag, hvor de skal kunne yde rådgivning om alle områder og derfor også have kompetencer til at kunne rådgive om alle finansielle produkter.

Det foreslås derfor at afskaffe tilladelsen som finansiell rådgiver ved at ændre lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Afskaffelsen af tilladelsen som finansiell rådgiver vil forenkle antallet af tilladelser indenfor den finansielle regulering. Med ændringen vil det fremadrettet ikke længere kræve en tilladelse, hvis man som virksomhed alene vil yde rådgivning om ind- og udlånsprodukter til forbrugere. Der må dog ikke være tale om lån knyttet til fast ejendom, da dette – sådan som det også er i dag – kræver tilladelse som boligkreditformidler. Fremadrettet vil rådgivning om forsikringsprodukter kræve en tilladelse som forsikringsformidler og rådgivning om investeringsprodukter vil kræve en tilladelse som investeringsrådgiver.

Afskaffelse af tilladelsen som finansiell rådgiver vil indebære, at Finanstilsynet ikke længere skal behandle ansøgninger om tilladelse som finansiell rådgiver, føre et offentligt register over finansielle rådgivere eller føre tilsyn med de finansielle rådgivere.

Samtidig med afskaffelsen af tilladelsen som finansiell rådgiver foreslås det at etablere en overgangsordning, som sikrer, at de finansielle rådgivere, som i dag udøver rådgivning om forsikrings- eller investeringsprodukter og som fremadrettet fortsat ønsker at rådgive forbrugere om forsikrings- eller investeringsprodukter eller begge dele, kan søge tilladelse som forsikringsformidler eller investeringsrådgiver, og at Finanstilsynet har mulighed for at behandle ansøgningerne, inden tilladelsen som finansiell rådgiver bortfalder.

Det foreslås på den baggrund, at afskaffelsen af tilladelsen som finansiell rådgiver opdeles i to tempi, hvor første del træder i kraft hhv. den 1. januar

2025, og anden del træder i kraft ved at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler ved udstedelse af en bekendtgørelse om ikrafttræden:

Med første del af implementeringen indsnævres definitionen af, hvad der skal forstås ved finansielle produkter, så kreditaftaler og indlån udgår, og dermed vil en tilladelse som finansiell rådgiver alene omfatte rådgivningsydelser om forsikringer, pensioner og investeringsprodukter. Hermed sker der en tilpasning til de tilladelsesformer, der er reguleret i de relevante EU-direktiver på det finansielle område, idet disse ikke omfatter rådgivning om ind- og udlånsprodukter. Samtidig foreslås det at ophæve Finanstilsynets hjemmel til at give tilladelse som finansiell rådgiver. Det medfører, at Finanstilsynet ikke kan træffe afgørelse i sager om ansøgning om tilladelse til finansiell rådgiver fra den 1. januar 2025. Det betyder i praksis, at Finanstilsynet ikke modtager ansøgninger som finansiell rådgiver fra denne dato eller træffer afgørelse i de ansøgninger, der ikke er færdigbehandlede pr. 1. januar 2025.

Desuden foreslås det, at Finanstilsynet med virkning fra den 1. marts 2025 inddrager alle finansielle rådgiveres tilladelse og sletter de finansielle rådgivere fra Finanstilsynets offentlige register, medmindre den finansielle rådgiver senest den 28. februar 2025 har indgivet ansøgning om tilladelse til at udøve forsikringsdistribution som forsikringsformidler eller tilladelse til at udøve investeringsrådgivning som investeringsrådgiver. I disse tilfælde inddrager Finanstilsynet først den finansielle rådgivers tilladelse og sletter virksomheden fra Finanstilsynets offentlige register, når ansøgningerne om at overgå til en eller flere af de øvrige tilladelsesformer er færdigbehandlede af Finanstilsynet.

De eksisterende finansielle rådgivere skal i dag for at få tilladelse, som anført ovenfor, leve op til krav om, at ledelsen eller indehaveren af en enkeltmandsvirksomhed skal være egnet og hæderlig. Der stilles desuden krav om, at de har forretningsgange på alle væsentlige områder, har en ansvarsforsikring og, hvis de modtager betrodne midler, en klientkonto og der er stillet sikkerhed herfor. Disse krav stilles også for at få tilladelse som investeringsrådgiver og til dels for at få tilladelse som forsikringsformidler. Det vurderes derfor, at det vil være forholdsvist let for de finansielle rådgivere at leve op til tilladelseskraevne for de nye tilladelsestyper. Det vil dog stadig kræve, at ansøgeren oplyser om visse andre forhold, herunder om virksomheden vil være uafhængig forsikringsformidler, og at erklæringer om ansvarsforsikring mv. stilles på ny. Samtidig vil en virksomhed, der ansøger om tilladelse

som investeringsrådgiver, også skulle leve op til kravene om kvalificerede ejere, jf. § 3, stk. 4, nr. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Når alle indkomne ansøgninger er færdigbehandlede, kan anden del af lovændringen sættes i kraft, nemlig en fuldstændig afskaffelse af reglerne om tilladelsen som finansiell rådgiver. Det foreslås derfor at ændre de pågældende bestemmelser i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, der indeholder referencer til finansielle rådgivere, samt at ændre lovens titel så den fremover vil hedde lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Disse ændringer vil skulle træde i kraft, når erhvervsministeren udsteder en bekendtgørelse herom. På den måde sikres det, at reguleringen af finansielle rådgivere først afskaffes, når alle indkomne ansøgninger er færdigbehandlede.

Den foreslåede model til en overgangsordning indebærer, at det allerede pr. 1. januar 2025 bliver muligt for virksomheder at rådgive om ind- og udlån, med undtagelse af boligkreditaftaler, til forbrugere uden at have en tilladelse som finansiell rådgiver. For det andet indebærer den, at de virksomheder, der har en tilladelse som finansiell rådgiver, og som fremover ønsker at rådgive om forsikring, pension eller investeringsprodukter, vil kunne fortsætte deres aktiviteter, hvis de søger om de nye relevante tilladelser senest den 28. februar 2025, indtil ansøgning om tilladelse som forsikringsformidler og/eller investeringsrådgiver er blevet behandlet færdig af Finanstilsynet.

Som følge af afskaffelsen af tilladelsen som finansiell rådgiver foreslås det at ophæve § 361, stk. 5, nr. 1, 2. pkt., og nr. 2, i lov om finansiell virksomhed, om betaling af et årligt grundbeløb på 26.800 kr. til Finanstilsynet.

Den foreslåede ændring vil medføre, at de virksomheder der benytter overgangsordningen og får en ny tilladelse som forsikringsformidler og/eller investeringsrådgiver, skal betale et årligt grundbeløb til Finanstilsynet for disse tilladelser efter reglerne i lov om finansiell virksomhed. For tilladelsen som forsikringsformidler udgør den årlige afgift 3,0 promille af deres provision og andre vederlag, dog minimum 2.000 kr. For tilladelsen som investeringsrådgiver, udgør den årlige afgift 18.400 kr.

For nærmere om afskaffelse af tilladelsen som finansiell rådgiver henvises til lovforslagets § 8, og bemærkningerne hertil.

3.9. Fit&Proper vurdering af bestyrelsesmedlemmer i mindre pengeinstitutter og gruppe 2-forsikringsselskaber

3.9.1. Gældende ret

Den gældende § 64, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed fastsætter egnetheds- og hæderlighedskrav til medlemmer af bestyrelsen eller direktionen i en finansiel virksomhed. Egnethedskravet indebærer, at medlemmer af bestyrelsen eller direktionen skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen.

Kravene i § 64, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed skal opfyldes fra det tidspunkt, hvor bestyrelsesmedlemmet eller direktøren tiltræder hvervet eller stillingen, og i hele den periode, hvori den pågældende bestrider hvervet eller stillingen.

Til opfyldelse af regelsættet skal de omfattede personer afgive en række oplysninger til Finanstilsynet. Oplysningerne indgår i Finanstilsynets bedømmelse af, om vedkommende er egnet og hæderlig i lovens forstand.

Den gældende § 64, stk. 2, fastsætter, at når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i en finansiel virksomhed, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene. Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed.

Det følger af bestemmelsens forarbejder, jf. Folketingstidende 2023-24 (2. samling), tillæg A, L 40 som fremsat, s. 63-64, at stk. 2, 1. pkt., udmønter Finanstilsynets praksis, hvorefter Finanstilsynet påser, at personer omfattet af bestemmelsen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i § 64, stk. 1, i forbindelse med, at den pågældende tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør eller nøgleperson i en finansiel virksomhed. Bestyrelsesmedlemmer, direktører og nøglepersoner kan, i forbindelse med deres tiltrædelse af et hverv eller en stilling, vælge at udfylde et oplysningsskema for bestyrelses-, direktionsmedlemmer eller nøglepersoner, som indsendes til Finanstilsynet. Finanstilsynet modtager i den forbindelse de oplysninger, som er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om vedkommende opfylder kravene i § 64, stk. 1, i forhold til den konkrete stilling, og Finanstilsynet inddrager alle relevante oplysninger i Finanstilsynets vurdering af den pågældendes egnethed og hæderlighed. Når Finanstilsynet har modtaget relevante oplysninger, træffer Finanstilsynet afgørelse om pågæl-

dende bestyrelsesmedlems, direktørs eller nøglepersons egnethed og hæderlighed. Afgørelsen meddeles herefter vedkommende. Samtidig orienteres den pågældende finansielle virksomhed.

Det følger videre af den gældende § 64, stk. 5, nr. 1, at medlemmerne af bestyrelsen eller direktionen i en finansiell virksomhed skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold som nævnt i stk. 1 i forbindelse med deres indtræden i den finansielle virksomheds ledelse og om forhold som nævnt i stk. 1, nr. 1-5, hvis forholdene efterfølgende ændres.

Kravene skal opfyldes fra det tidspunkt, hvor bestyrelsesmedlemmet, direktøren eller generalagenten tiltræder hvervet eller stillingen, og i hele den periode, hvori den pågældende bestrider hvervet eller stillingen.

3.9.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Finansielle virksomheder og forsikringsselskaber spiller en særlig rolle for samfundsøkonomien. Virksomhederne er bl.a. betroet at levere trygge rammer om danskernes privatøkonomi og er afgørende for, at både borgere og erhvervslivet har adgang til lånekapital og kan afdække økonomiske risici m.v. Denne centrale position forudsætter, at de finansielle virksomheder og forsikringsselskaberne ledes af kompetente personer med høj integritet og høj grad af ordentlighed. Tilsvarende er det afgørende for disse virksomheders økonomiske robusthed – og dermed den finansielle stabilitet i Danmark – at virksomhederne til daglig drives og ledes af personer, der kender til virksomhedernes kerneforretning og ikke mindst de risici, der er forbundet med denne. De finansielle virksomheder og forsikringsselskaberne er derfor generelt tættere reguleret end andre virksomheder. Det gør sig også gældende i forbindelse med de egnethedskrav, der efter regler og praksis stilles til ledelsesmedlemmer i de finansielle virksomheder.

Det er imidlertid også vigtigt løbende at sikre, at der skal være størst mulig proportionalitet i forholdet mellem de reguleringsmæssige krav, der pålægges disse finansielle virksomheder og forsikringsselskaber, og de risici, der mitigeres igennem reguleringen. Det er i den sammenhæng vurderingen, at det gældende krav om, at Finanstilsynet skal foretage egnethedsvurderinger af alle bestyrelsesmedlemmer i pengeinstitutter og forsikringsselskaber, bør justeres for særligt de mindste pengeinstitutter og forsikringsselskaber. Det skyldes, at der særligt for de mindste pengeinstitutter og forsikringsselska-

ber ikke er et proportionalt behov for kravet om, at Finanstilsynet skal foretage individuelle egnethedsvurderinger af de bestyrelsesmedlemmer, der ikke besidder posten som bestyrelsesformand.

Det skal ses i lyset af, at virksomhederne ud over de individuelle egnethedskrav også er omfattet af et krav om kollektiv egnethed, hvorefter bestyrelsen skal have tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå virksomhedens aktiviteter og de hermed forbundne risici. Finanstilsynet fører således allerede i dag tilsyn med, at virksomhederne samlet har en egnet bestyrelse.

Det forhold, at et individuelt bestyrelsesmedlem ofte vil kunne bidrage med noget værdifuldt til den samlede kompetence i bestyrelsen igennem sin viden og erfaring på ét specifikt område, uden at det samtidig kan forventes, at medlemmet kan bidrage på alle eller flere områder, gør det ligeledes vanskeligt ud fra et tilsynsmæssigt perspektiv at afgøre, om et individuelt bestyrelsesmedlem er egnet til at side i den pågældende virksomheds bestyrelse. Det er vurderingen, at virksomhederne selv er nærmest til at vurdere dette ud fra deres forretningsmæssige behov.

Det foreslås på den baggrund, at bestyrelsesmedlemmer i gruppe 3- og 4-pengeinstitutter og gruppe 2-forsikringsselskaber, der ikke er bestyrelsesformand, undtages fra kravet om at skulle individuelt egnethedsvurderes af Finanstilsynet og meddele Finanstilsynet oplysninger til brug herfor.

Erhvervsministeriet foreslår, at undtagelsen for så vidt angår pengeinstitutter baserer sig på Finanstilsynets størrelsesgruppering af pengeinstitutter i Danmark. Finanstilsynet offentliggør hvert år en størrelsesgruppering af pengeinstitutter i Danmark. Danske pengeinstitutter placeres i en gruppe fra 1-4 ud fra deres arbejdende kapital. Skillegrænserne mellem grupperne opdateres, når der vurderes at være grundlag herfor. Siden 1. januar 2023 har danske kreditinstitutter, der ikke indgår i en SIFI-koncern, med arbejdende kapital mellem 1 og 15 mia. kr., været omfattet af gruppe 3, mens danske kreditinstitutter, der ikke indgår i en SIFI-koncern, med arbejdende kapital mindre end 1 mia. kr. har været omfattet af gruppe 4. For så vidt angår forsikringsselskaber foreslår Erhvervsministeriet, at undtagelsen baserer sig på den størrelsesgruppering, der følger af § 9, stk. 1, nr. 19, lov om forsikringsvirksomhed. Herved sikres det, at bestemmelsen proportionalt undtager de mindste pengeinstitutter og forsikringsselskaber.

Erhvervsministeriet finder det i samme forbindelse hensigtsmæssigt at fastholde kravet om, at Finanstilsynet fortsat skal foretage egnethedsvurderinger af bestyrelsesformænd også i gruppe 3- og 4-pengeinstitutter og gruppe 2-forsikringsselskaber, da netop formandsposten i en bestyrelse fordrer både øgede faglige kompetencer og robusthed.

Der er med den foreslåede ændring ikke tilsigtet nogen ændring af kravet om, at alle bestyrelsesmedlemmer i pengeinstitutter og i forsikringsselskaber skal hæderlighedsvurderes af Finanstilsynet.

Ligeledes bemærker Erhvervsministeriet, at der fortsat påhviler virksomhederne en pligt til at påse, at medlemmer af bestyrelsen både er egnede og hæderlige.

3.10. Refinansieringsregister

3.10.1. Gældende ret

Den 1. januar 2014 blev der indført en række nye bestemmelser i lov om finansiel virksomhed (§§ 152 i-y) og en række bekendtgørelser, der omhandler pengeinstitutters mulighed for at søge om tilladelse til at oprette og føre et refinansieringsregister.

Reglerne blev indført i dansk ret som en del af et større lovgivningsinitiativ, der skulle styrke markedet for erhvervsobligationer i Danmark og adgangen til finansiering for små og mellemstore virksomheder. Reglerne om refinansieringsregistre fungerer dog uafhængigt af de øvrige initiativer og omvendt.

Reglerne giver pengeinstitutter mulighed for at lade en række lån m.v. til erhvervsvirksomheder indgå i en større pulje, der sælges videre til en såkaldt berettiget enhed, som derefter udsteder obligationer med sikkerhed i pengestrømmene fra lånene m.v. i puljen. Dette kaldes registerbaseret sekuritisering, idet overdragelsen af lån m.v. sker ved, at disse indføres i et såkaldt refinansieringsregister, som indeholder oplysninger om de enkelte lån. Ved at gøre dette opnår pengeinstituttet en mulighed for at frigøre likviditet fra sin balance, så der kan ydes flere lån til de mindre virksomheder. Derudover kan pengeinstituttet anvende reglerne til at reducere deres kapitalkrav.

Pengeinstitutter skal ansøge om tilladelse hos Finanstilsynet til at oprette og føre et refinansieringsregister. Det fremgår af Finanstilsynets database over virksomheder under tilsyn, hvilke pengeinstitutter, der har opnået en sådan

tilladelse. Finanstilsynets fører derudover registre over de refinansierings-transaktioner, som de pågældende pengeinstitutter har gennemført.

I forbindelse med transaktioner baseret på refinansieringsregistre kan der anvendes en såkaldt repræsentant. Reglerne i lov om finansiel virksomhed om refinansieringsregistre skal derfor ses i sammenhæng med reglerne om repræsentanter for obligationsudstedelser i lov om kapitalmarkeder. Disse regler giver mulighed for, at der kan udpeges og registreres en repræsentant i forbindelse med obligationsudstedelser, som fungerer som kontaktpunkt mellem udsteder og obligationsejerne.

Har et pengeinstitut tilladelse til at føre et refinansieringsregister, kan Finanstilsynet inddrage tilladelsen til at drive virksomhed som pengeinstitut, hvis pengeinstituttet gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af visse regler om refinansieringsregistre. Det drejer sig blandt andet om reglerne vedrørende registreringer i registeret, salg til berettiget enheder og udarbejdelse af prospekt eller udbudsmateriale og videregivelse af oplysninger til den berettigede enhed.

3.10.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Mulighederne for at lave og bruge et refinansieringsregister har siden reglernes indførelse i 2014 aldrig har været udnyttet. [Der er således ikke noget pengeinstitut, der har taget initiativ til at ville oprette et sådant refinansieringsregister.]

Desuden er der sideløbende med de danske regler om refinansieringsregistre for sekuritiseringer kommet EU-regler på området i form af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2017/2402 af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering (STS-forordningen) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2401 af 12. december 2017 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Sigtet med disse forordninger på EU-niveau er at fremme udviklingen af et sekuritiseringsmarked i Europa, og derfor lavede man en fælleseuropæisk ramme for et sekuritiseringsregelværk, som skulle fremme sekuritiseringer af høj kvalitet.

Reguleringen af sekuritiseringer er således blevet gennemgående reguleret på EU-plan, med et regelsæt der sætter en ramme der muliggør sekuritiseringer efter et andet regelsæt end de danske regler. Det giver nemmere forhold for finansielle virksomheder, der vil agere på tværs af EU-lande. Det vil også være mere simpelt for institutterne at anvende de samme definitioner, som man bruger i andre EU-lande. Desuden vil reglerne i højere grad fortolkes ens på tværs af EU-lande, hvilket medfører, at institutter i højere grad kan skele til andre institutter i forhold til fortolkning og anvendelse af reglerne. Derfor vil virksomheder oftere anvende et europæisk regelsæt fremfor et nationalt sæt regler.

Det foreslås på den baggrund, at bestemmelserne i lov om finansiel virksomhed, der vedrører refinansieringsregistre, og de relevante bekendtgørelser ophæves og derved gøre regelværket mere simpelt.

Den foreslåede ændring vil ikke medføre nogen praktiske konsekvenser for området for sekuritiseringer i Danmark, og vil ikke forhindre danske institutter i at foretage sekuritiseringer.

3.11. Offentlig forbrugerinformation

3.11.1. Gældende ret

Det fremgår af § 333 a, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet fremmer den offentlige forbrugerinformation på det finansielle område.

Det følger af bestemmelsens forarbejder, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L 149, som fremsat, side 34, at Finanstilsynet efter denne bestemmelse skal arbejde med at skabe lettilgængelig information og stille interaktive værktøjer til rådighed for forbrugerne på forskellige medieplatforme blandt andet i form af hjemmesiden www.raadtilpenge.dk og grupper på sociale medier. Bestemmelsen har til formål at øge forbrugernes kendskab til og interesse for finansielle produkter og ydelser og derved styrke forbrugernes i deres beslutninger om valg af finansielle produkter. Informationsindsatsen skal sikre større gennemslagskraft for indsatsen på det finansielle forbrugerområde.

Det fremgår af § 354 b, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet skal orientere offentligheden om sager, som er behandlet af Finanstilsynet, anklagemyndigheden eller domstolene, og som er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af §§ 43-60 e og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf. Som et led i denne kommunikation tilstræber Finanstilsynet

også at kommunikere undersøgelseernes betydning for den enkelte kunde, så denne er opmærksom på sine rettigheder.

3.11.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Der findes i dag mange aktører, som stiller forbrugerinformation til rådighed på det finansielle område. Både erhvervs- og forbrugerorganisationer har i dag informationsindsatser på internettet, som styrker forbrugernes muligheder for at navigere mellem finansielle produkter. Dette gælder både på bank- og realkreditområdet samt hele forsikringssektoren. Hertil kommer, at en række finansielle virksomheder har særskilte informationsaktiviteter, hvor disse kommer med gode råd og tips til forbrugerne, bl.a. baseret på deres behov gennem de forskellige livsfaser.

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at der ikke er behov for særskilte offentlige informationsindsatser, som løses tilfredsstillende af private aktører. Hertil kommer, at finansielle virksomheder er under tilsyn af Finanstilsynet og Forbrugerombudsmanden, der har mulighed for at sanktionere virksomheder, hvis disse giver forbrugerne ukorrekte oplysninger.

Det foreslås derfor at ophæve den særskilte bestemmelse om, at Finanstilsynet fremmer den offentlige forbrugerinformation på det finansielle område.

Den foreslåede ophævelse af § 333 a vil medføre, at Finanstilsynet ikke længere skal varetage den offentlige forbrugerinformation på det finansielle område, og at de eksisterende medieplatforme nedlægges, herunder f.eks. www.raadtilpenge.dk, facebookgruppen på Røven, og [Tjek Boliglån], der giver mulighed for at sammenligne priser på en række forskellige boliglån med 1. prioritet i fast ejendom ydet af banker og realkreditinstitutter i det seneste kvartal. Forbrugere, der ønsker at sammenligne priser på lån, vil i stedet kunne benytte de sammenligningssider, som udbydes af private udbydere.

[Ophævelsen vil endvidere medføre, at Finanstilsynet i EU-sammenhænge, herunder i arbejdsgrupper og komitéer i de europæiske tilsynsmyndigheder, EBA, ESMA og EIOPA, ikke længere vil have en rolle og dermed ikke vil bidrage til disse myndigheders arbejde med at revidere og koordinere finansielle færdigheder og uddannelsesinitiativer på forbrugeområdet, der følger af forordningerne for de tre europæiske myndigheders arbejde. Disse

forordninger stiller ikke krav om, at medlemsstaterne skal have særlige myndigheder, der beskæftiger sig med forbrugerinformation.

Da Finanstilsynet ikke længere vil have en rolle i forhold til forbrugernes finansielle forståelse, vil Finanstilsynet herefter ikke kunne gennemføre andre kampagner på dette område, ligesom tilsynet fremadrettet heller ikke vil bidrage til forhandlingerne i rådet om initiativer vedrørende forbrugerinformation, f.eks. de netop vedtagne rådskonklusioner om finansiell dannelse.]

Finanstilsynet vil dog fortsat orientere offentligheden om sager, som er behandlet af Finanstilsynet, jf. § 354 b, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed, således som dette er beskrevet ovenfor. Finanstilsynet vil også i relevant omfang lægge materiale ud på sin hjemmeside om forståelsen af den forbrugerbeskyttende lovgivning, som forbrugerne kan bruge til at styrke og orientere sig om de rettigheder, de finansielle regler giver forbrugerne. Finanstilsynet vil også fortsat advare om produkter eller udbydere, som tilsynet ikke mener skaber værdi for forbrugerne.

Finanstilsynet vil derimod ikke længere producerer materiale om gode råd til økonomi og budget, lave uddannelsesinitiativer og særlige kampagner ift. til fremme af den finansielle forståelse.

For nærmere om offentlig forbrugerinformation henvises til lovforslagets § 9, nr. 6, og de specielle bemærkningerne hertil.

3.12. Anmeldelse af det tekniske grundlag m.v. for livsforsikringsvirksomhed

3.12.1. Gældende ret

Det tekniske grundlag er det forsikringsmatematiske fundament, som livsforsikringsvirksomheden baserer sin forretning på. Det tekniske grundlag bruges bl.a. til at opgøre hensættelser og beregne og tilskrive bonus.

Reglerne om det tekniske grundlag i § 29 i lov om forsikringsvirksomhed har en lang historie og understøtter forbrugerbeskyttelsen på pensionsområdet. Det overordnede formål med bestemmelsen er at sikre, at Finanstilsynet har en række oplysninger om bl.a. livsforsikringsselskabernes pensionsordninger med henblik på at føre det fornødne tilsyn med de aktuarmæssige principper, herunder at selskabernes ordninger skal kunne anses for at være betryggende og rimelige over for forsikringstagerne og andre berettigede.

Det fremgår af § 29, i lov om forsikringsvirksomhed, at forsikringsselskaber skal anmelde det tekniske grundlag m.v. for livsforsikringsvirksomhed senest samtidig med, at det tages i anvendelse. Det samme gælder ændringer af de nævnte forhold. Anmeldelsen af det tekniske grundlag m.v. skal indeholde en angivelse af en række forhold. Det omfatter bl.a. de forsikringsformer, som selskabet agter at anvende, grundlaget for beregning af forsikringspræmier, tilbagekøbsværdier og fripolice. Anmeldelsen skal også indeholde angivelse af principper for genforsikring, regler for afgivelse af helbredsoplysninger samt regler for overførsler af pensionsordninger.

Det følger af bestemmelsens forarbejder, jf. Folketingstidende 2022-23 (2. samling), tillæg A, L 88 som fremsat, s. 170, at bestemmelsen fastsætter, at det er tilstrækkeligt, at det tekniske grundlag m.v. og enhver efterfølgende ændring heri fremsendes til Finanstilsynet, senest samtidig med at grundlaget m.v. eller ændringen heri tages i anvendelse, f.eks. ved tegning eller ændring af forsikringer eller ved henvendelse til markedet (reklamer, brochurer, direkte henvendelser osv.).

Efter den gældende § 29, stk. 1, nr. 4, i lov om forsikringsvirksomhed, skal selskabets principper for genforsikring, herunder beløbsgrænser anmeldes til Finanstilsynet.

Efter den gældende § 29, stk. 1, nr. 5, i lov om forsikringsvirksomhed, skal selskaberne anmelde regler for, under hvilke omstændigheder de forsikringssøgende såvel som forsikringstagerne skal afgive helbredsoplysninger til bedømmelse af risikoforholdene. Det fremgår af lovbemærkningerne, at selve helbredsskemaerne skal ikke længere anmeldes, jf. Folketingstidende 2005-06, tillæg A, L 46 som fremsat, side 1250.

Efter den gældende § 29, stk. 1, nr. 7, i lov om forsikringsvirksomhed, skal selskaberne anmelde selskabets regler, hvorefter pensionsordninger med løbende udbetalinger tegnet eller aftalt som obligatoriske ordninger i et forsikringsselskab kan overføres fra eller til selskabet i forbindelse med overgang til anden ansættelse eller i forbindelse med en virksomhedsoverdragelse eller en virksomhedsomdannelse.

De særlige regler om jobskifte, virksomhedsoverdragelse eller virksomhedsomdannelse udarbejdes af hensyn til, at det ved oprettelsen af et arbejdsmarkedspensionsordningssystem findes hensigtsmæssigt at sikre, at arbejdstagere, der skifter job eller virksomhed og samtidig overgår til en ny

pensionsordning, gives mulighed for at samle sine pensioner i den nye ordning.

Efter den gældende § 29, stk. 3, i lov om forsikringsvirksomhed kan Finanstilsynet fastsætte nærmere bestemmelser om de i stk. 1 nævnte forhold, herunder om og i hvilket omfang anmeldelserne skal være offentligt tilgængelige.

Bemyndigelsen i § 29, stk. 3, viderefører den tidligere gældende § 20, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed. Bemyndigelsen i den tidligere § 20, stk. 3, er udnyttet til at udstede bekendtgørelse nr. 932 af 4. juli 2013 om anmeldelse af det tekniske grundlag m.v. for livsforsikringsvirksomhed. Det følger af § 322 i lov om forsikringsvirksomhed, at regler udstedt i kraft af § 20, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, forbliver i kraft indtil de ophæves eller afløses af nye regler udstedt i medfør af bemyndigelserne i lov om forsikringsvirksomhed. Ovenstående bekendtgørelse er således fortsat gældende.

3.12.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Som nævnt tidligere i forslaget, har reglerne om det tekniske grundlag i § 29 i lov om forsikringsvirksomhed en lang historie og er centrale i forhold til at sikre beskyttelsen af forsikringstagerne. Det overordnede formål med bestemmelsen er at sikre, at Finanstilsynet har en række oplysninger om bl.a. livsforsikringsselskabernes pensionsordninger med henblik på at føre det fornødne tilsyn med de aktuarmæssige principper, herunder at selskabernes ordninger skal kunne anses for at være betryggende og rimelige over for forsikringstagerne og andre berettigede.

Regeringen ønsker at lette de administrative byrder for erhvervslivet. På den baggrund har Erhvervsministeriet overvejet, om anmeldelser af visse forhold i det tekniske grundlag m.v. er mindre væsentlige for Finanstilsynets tilsyn med overholdelsen af de gældende danske aktuarmæssige principper vedr. beregning af præmier og forsikringsmæssige hensættelser, og om Finanstilsynet modtager oplysninger om disse forhold på anden vis.

Efter den gældende § 29, stk. 1, nr. 4, i lov om forsikringsvirksomhed, skal selskabets principper for genforsikring, herunder beløbsgrænser anmeldes til Finanstilsynet. Selskaberne indberetter som en del af de kvantitative indberetningsskemaer, jf. Solvens II, det samlede genforsikringsprogram, som giver mere detaljeret information om genforsikring. Desuden er vurderingen

af om genforsikringsarrangementerne er betryggende omfattet af aktuarfunktionens opgaver, jf. bilag 8, nr. 2, litra b, i bekendtgørelse nr. 1723 af 16. december 2015 om ledelse og styring af forsikringsselskaber m.v. suppleret med artikel 272, stk. 7, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35 af 10. oktober 2014 (Solvens II-forordningen).

Efter den gældende § 29, stk. 1, nr. 5, i lov om forsikringsvirksomhed, skal selskaberne anmelde regler for, under hvilke omstændigheder de forsikringssøgende såvel som forsikringstagerne skal afgive helbredsoplysninger til bedømmelse af risikoforholdene. Selve helbredsskemaerne skal ikke længere anmeldes efter lovændring i 2005, jf. Folketingstidende 2005-06, tillæg A, L 46 som fremsat, side 1250. Det er Erhvervsministeriets vurdering, at de anmeldelser der modtages om helbredsoplysninger er meget overordnede, og at de derfor giver begrænset viden i forhold til præmie-fastsættelsen.

Efter den gældende § 29, stk. 1, nr. 7, i lov om forsikringsvirksomhed, skal selskaberne anmelde selskabets regler for overførsler ved jobskifte. Anmeldelserne består i, at selskaberne anmelder jobskifteaftalen og virksomhedsomdannelsesaftalen udarbejdet af Forsikring & Pension. Erhvervsministeriet vurderer, at anmeldelserne heraf derfor mest af alt har karakter af formalia.

Henset til, at Finanstilsynet modtager oplysninger om genforsikring på anden vis, og til indholdet af de øvrige anmeldelser vurderer Erhvervsministeriet, at anmeldelser om principperne for genforsikring, regler vedrørende helbredsoplysninger og regler for overførsler er mindre væsentlige end øvrige anmeldelser af det tekniske grundlag for Finanstilsynets tilsyn med overholdelsen af de gældende danske aktuarmæssige principper vedr. beregning af præmier og forsikringsmæssige hensættelser.

I forhold til en lettelse af administrative byrder og prioritering af tilsynsindsatsen vurderer Erhvervsministeriet, at en afskaffelse af anmeldelser om principper for genforsikring, regler for afgivelse af helbredsoplysninger samt regler for overførsler af pensionsordninger kan accepteres.

Det foreslås på den baggrund at ændre § 29, så anmeldelseskravet for disse dele af det tekniske grundlag bortfalder.

Den foreslåede ændring af § 29, i lov om forsikringsvirksomhed, vil medføre, at forsikringsselskaber ikke længere behøver at anmelde de omtalte forhold og ændringer af disse forhold til Finanstilsynet. Det vil samtidig medføre, at de forhold ikke skal indgå i det sammenskrevne tekniske grundlag, der indsendes årligt i medfør af § 2, stk. 8, i bekendtgørelse om anmeldelse af det tekniske grundlag m.v. for livsforsikringsvirksomhed. Forsikringsselskaberne skal fortsat dog være i besiddelse af oplysningerne.

En afskaffelse af disse anmeldelser, vil mindske antallet af anmeldelser forsikringsselskaberne skal foretage og samtidig mindske antallet af anmeldelser, som Finanstilsynet skal gennemgå. En ophævelse af anmeldelseskravet for disse forhold vurderes alene i begrænset omfang at medføre en større risiko for, at mulige ubetryggende og urimelige forhold overses.

Foruden ophævelse af anmeldelseskravet for visse dele af det tekniske grundlag m.v. er der ikke tilsigtet ændringer af gældende ret. Den foreslåede ændring af § 29, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed er således en videreførelse af gældende ret om indholdet af det tekniske grundlag m.v. Kravene om rimelighed og betryggende grundlag, som følger af § 30 i lov om forsikringsvirksomhed, gælder således fortsat, uanset om forholdet ikke længere vil skulle anmeldes.

Den foreslåede ændring vil desuden medføre et behov for at tilpasse den gældende bekendtgørelse om anmeldelse af det tekniske grundlag m.v. for livsforsikringsvirksomhed.

Der henvises til lovforslagets § 10, nr. 1, og de specielle bemærkninger her til.

4. Ligestillingsmæssige konsekvenser

Den foreslåede afskaffelse af rapporteringspligten i årsregnskabslovens § 99 b forventes at få ingen eller meget begrænsede negative ligestillingsmæssige konsekvenser, da forslaget kun ophæver rapporteringspligten i årsrapporten, mens virksomhederne stadig vil være forpligtet til at opstille måltal og have politikker for den kønsmæssige sammensætning i ledelsen.

Desuden indeholder årsregnskabsloven øvrige bestemmelser, hvor virksomheder skal rapportere mangfoldighed og kønsrepræsentation i erhvervslivet,

f.eks. årsregnskabslovens § 99 a om virksomheders bæredygtigheds-rapportering og § 107 d om virksomheders redegørelse for mangfoldighedspolitikker.

Den foreslåede ophævelse af § 99 b vil kunne opfattes som en svækkelse af de materielle krav til virksomhedernes indsats for at øge andelen af det underrepræsenterede køn i ledelsen.

De øvrige dele af lovforslaget har ikke ligestillingsmæssige konsekvenser.

5. Konsekvenser for FN's verdensmål

[Den foreslåede ophævelse af § 99 b i årsregnskabsloven forventes ikke at medføre væsentlige negative konsekvenser for opfyldelsen af FN's verdensmål, herunder mål 5 om ligestilling mellem kønnene. Årsregnskabsloven indeholder øvrige bestemmelser, hvorefter virksomheder skal rapportere om deres indsats for ligestilling og mangfoldighed i årsrapporten. Disse bestemmelser bidrager til opfyldelsen af FN's verdensmål ved at fastholde virksomhedernes ansvar for at fremme ligestilling og rapportere om deres fremskridt på dette område.

De øvrige dele af lovforslaget har ikke konsekvenser for FN's verdensmål.

6. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes at medføre netto mindreudgifter for staten på 12 mio. kr. årligt fra 2025 (2024-pl) fordelt på:

- Ophævelsen af de særlige betingelserne for kapitalejerlån: 2,4 mio. kr. årligt.
- Ophævelse af rapporteringskrav i årsregnskabslovens § 99 b: 0,8 mio. kr. årligt.
- Ophævelse af kontrolbestemmelse i eksportkontrolloven: 1,0 mio. kr. årligt.
- Nedlæggelse af enhed for pålidelighedsvurderinger: 4,7 mio. kr. årligt. Forslaget vil desuden medføre merudgifter på 0,6 mio. kr. i forhold til kommunerne og 0,4 mio. kr. i forhold til regionerne.
- Bemyndigelse til at pålægge den tabende part i en klagesag ved klagenævnet for Udbud en afgift: 3,1 mio. kr. Desuden vil offentlige ordregivere, hvis de taber en klagesag ved Klagenævnet for Udbud,

skulle betale et gebyr til dækning af omkostningerne ved sagens behandling ved nævnet.

Flere af forslagene vil desuden medføre reducerede udgifter i Finanstilsynet. Da Finanstilsynet er fuldt ud afgiftsfinansieret vil besparelsen medføre en reduceret afgiftsopkrævning hos den finansielle sektor.

Principperne for digitaliseringsklar lovgivning vurderes i øvrigt ikke at være relevant for lovforslaget.

7. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget forventes ikke at medføre væsentlige økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Afskaffelsen af Erhvervsstyrelsens hjemmel til at foretage kontrolbesøg på eksportkontrol- og sanktionsområdet vurderes at have positive administrative konsekvenser for erhvervslivet, idet kontrolbesøg indebærer, at den virksomhed, som er udvalgt til et kontrolbesøg, skal samle data, dokumentation mv., som skal sendes til Erhvervsstyrelsen, hvilket kan være ressourcerekrævende.

De forventede konsekvenser af lovforslagets del på Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens område forventes ikke at overstige 4 mio. kr. i administrative konsekvenser eller 10 mio. kr. i øvrige efterlevelseseffekter. Konsekvenserne er derfor ikke kvantificeret.

De erhvervsøkonomiske konsekvenser på samfunds niveau forventes ikke at overstige 50 mio. kr. og virkningen på strukturelt BNP vurderes at være mindre end 100 mio. kr.

Virksomheder mv. vil, hvis de taber en klagesag ved Klagenævnet for Udbud, skulle betale et gebyr til dækning af omkostningerne ved sagens behandling ved nævnet.

Lovforslaget del om afskaffelse af tilladelsen som finansiell rådgiver vurderes at lette de administrative byrder for virksomheder, som vil skulle ansøge om udøvelse virksomhed som finansiell rådgiver. En afskaffelse af tilladelsen som finansiell rådgiver vil endvidere betyde, at det ikke længere vil kræve en tilladelse at yde rådgivning om ind- og udlån, med undtagelse

af boligkredit, hvilket vil kunne lette markedsadgangen og øge konkurrencen.

Lovforslaget del vedrørende anmeldelse af det tekniske grundlag mv. vurderes at medføre en lettelse af de administrative byrder for forsikringsselskaberne, da lovforslaget vil reducere antallet af anmeldelser, der skal foretages til Finanstilsynet. Disse konsekvenser vurderes at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

Lovforslaget del om Fit & proper vurdering af bestyrelsesmedlemmer i mindre pengeinstitutter og gruppe 2-forsikringsselskaber vurderes at medføre en lettelse af de administrative, der er forbundet med at skulle indsende oplysninger til individuelle egnethedsvurderinger for de mindste pengeinstitutter og forsikringsselskaber og disses bestyrelsesmedlemmer.

Lovforslagets øvrige dele medfører ikke økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser for det offentlige.

Det vurderes, at Innovations- og Iværksættertjekket ikke er relevant, da lovforslaget ikke vurderes at påvirke virksomhedernes eller iværksætternes innovationsmuligheder.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

9. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

10. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser

11. Forholdet til EU-retten

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten regulerer selskabsretlige forhold for kapitalsselskaber, dvs. aktieselskaber, anpartsselskaber og partnerselskaber.

Artikel 60 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation), fastsætter spe-

cifikke restriktioner i forhold til selvfinansiering, mens der alene skal foretages en forretningsmæssig vurdering i forhold til andre lån til kapitalejere m.v. Betingelser for kapitalejerlån er således ikke reguleret i direktivet, og den foreslåede bestemmelse om ophævelse af betingelserne vil betyde, at der ikke længere vil være tale om en overimplementering.

[Artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2381 af 23. november 2022 om en mere ligelig kønsfordeling blandt ledelsesmedlemmer i børsnoterede selskaber og tilhørende foranstaltninger fastsætter bl.a. krav om rapportering om kønsfordelingen i visse store børsnoterede aktieselskaber. Direktivets rapporteringskrav foreslås gennemført ved forslag til lov om kønsfordeling blandt ledelsesmedlemmer i visse store børsnoterede aktieselskaber (kønsbalanceloven), som fremsat [OKT II]. Den foreslåede bestemmelse om ophævelse af årsregnskabslovens § 99 b vil betyde, at der ikke vil blive tale om en overimplementering efter principperne om erhvervsrettet EU-regulering.]

I udformningen af en tilskudsordning for klynger er det centralt at overveje forholdet til EU's statsstøtteregler, da de vil være styrende for tilskud til konkrete aktiviteter samt tilskudsandel og -størrelse. I den nærmere tilrettelæggelse og gennemførelse af tilskudsordningerne vil Erhvervsministeriet iagttage mulighederne og begrænsningerne, der følger af EU's statsstøtteregler, og derfor vil ordningen også afhænge af Europa-Kommissionens statsstøttegodkendelse eller mulige fritagelser fra anmeldelsespligten af statsstøtte.

De øvrige dele af lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

Det vurderes, at de fem principper for erhvervsrettet EU-regulering er overholdt, da forslaget vedrører en lettelse af de administrative byrder for erhvervslivet.

12. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 3. september 2024 til den 3. oktober 2024 (30 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3F, 92-gruppen, A-kassen for selvstændige, Aalborg Universitet, Aarhus BSS, Accura Advokataktieselskab, ADIPA, Advokatfirmaet Vingaardshus, Advokatsamfundet, Aera-IP, Aija A/S, Akademiet for de Tekniske Videnskaber, Akademisk Arkitektforening, Akademikerne,

Akademikernes centralorganisation, Alfa-Laval Fish and Meat Engineering A/S, ALK-Abelló, Amgros, Amager Ressource Center, AMGROS, Amnesty International Danmark, Andelskassen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES), Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Arla Foods, Asfaltindustrien, ATP – Arbejdsmarkedets tillægspension, AUTIG Autobranschens Industriforening i Danmark, Awapatent A/S, Banedanmark, BAT-kartellet, Bech-Bruun Advokatfirma, Bender von Haller Dragsted (advokat), Beskæftigelsesministeriet, Brancheforeningen for Aktive Ejere i Danmark, Bryggeriforeningen, Budde, Schou A/S, Business Regions - Business Region Esbjerg, Business Regions - Business Region Midtvest, Business Regions - Business Region North Denmark, Business Regions - Business Region Aarhus, Business Regions - Byregion Fyn, Business Regions – Trekantområdet, Business Regions - Udvikling Fyn, Business Regions - UdviklingsRåd Sønderjylland, Bygningsstyrelsen, Børne- og Undervisningsministeriet, Capital Law CPH, Carlsberg A/S, CBS, CenSec, Centralorganisationens Fællesudvalg, CEPOS, Cereda, Chas. Hude A/S, Chr. Hansen A/S, CLEAN, Clean clothes campaign, CO-industri, CO:PLAY Advokatpartnerselskab, Coloplast A/S, Computershare, Convatec A/S, COPA Copenhagen Patents, Copenhagen Business School, Copenhagen FinTech, CSR.dk, CSR Forum, DAFINA, DAKO A/S, DAKOFO, Danders & More Advokatfirma, Danfoss A/S, Danish Life Science Cluster, Danish Sound Cluster, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Almene Boliger, Danmarks Apotekerforening, Danmarks Eksport- og Investeringsfond, Danmarks Eksportråd, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Nationalbank, Danmarks Restauranter og Cafeer, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit A/S, Danmarks Statistik, Danmarks tekniske universitet, Dansk Affaldsforening, Dansk Aktionærforening, Dansk Annoncørforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Automat Brancheforening (DAB), Dansk Design Center, Dansk Ejendoms kredit, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Forening for Industriens Patent- og Varemærkespecialister (DIP), Dansk Forening til Bekæmpelse af Produktpirateri (DACG), Dansk Industri, Dansk Industri Ejendom, Dansk Initiativ for

Etisk Handel, Dansk InkassoBrancheForening, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk IT, Dansk Iværksætter forening, Dansk Kredit Råd, Dansk Kunsthåndværkere & Designere, Dansk Landbrugsrådgivning, DM, Dansk Metal, Dansk Mode og Textil, Dansk Offshore, Dansk Person Transport, Dansk Skovforening, Dansk Standard, Dansk Taxi Råd, Dansk Transport og Logistik (Danske vognmænd), Danske Advokater, Danske Arkitektvirksomheder, Danske Busvognmænd, Danske Destinationer, Danske Forlag, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Danske Havne, Danske Malermestre, Danske Maritime, Danske Medier, Danske Rederier, Danske Regioner, Danske Revisorer, Danske Service, Danske Universiteter, DANVA, Datatilsynet, De Fries & Tufekovic IP, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Dommerforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den danske Fondsmæglerforening, Den Sociale Retshjælp, Det kongelige akademi, Design Denmark, Designnævnet, Designskole Kolding, Det nationale netværk af virksomhedsledere, Det Økologiske Råd, Det Økologiske Råds sekretariat, Det økonomiske råds sekretariat (DØRS), DiaLab, Digitaliserings- og Ligestillingsministeriet, Digitaliseringsstyrelsen, Digital Lead, DLA Piper Denmark Law Firm, Domstolsstyrelsen, Drivkraft Danmark, Dragsted Partners A/S, e-nettet, Ecolabel, Effektivt Landbrug, EjendomDanmark, Energistyrelsen, Energy Cluster Denmark, Erhvervshus Fyn, Erhvervshus Hovedstaden, Erhvervshus Midtjylland, Erhvervshus Nordjylland, Erhvervshus Sjælland, Erhvervshus Sydjylland, Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering, Experian, Fagbevægelsens Hovedorganisation, Fair Trade, Falck, FDFA – Foreningen af Danske Forsikringsmæglere og ForsikringsAgenturer, FDIH – Foreningen for Distance- og Internethandel, Ferring A/S, Ferrosan A/S, Finans Danmark, Finansforbundet, Finansforeningen, Finanshuset i Fredensborg A/S, Finansministeriet, Finans og Leasing, Finansiell Stabilitet, Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, First North, F.L. Smidth & Co. A/S, FOA – Fag og Arbejde, Focus Advokater, Food & Bio Cluster Denmark, Forbrugermålsmanden, Forbrugerrådet Tænk, Forbrugsforeningen, Foreningen af Forretningsførere for Udenlandske Forsikringsselskaber, Foreningen af Interne Revisorer, Foreningen af Parallelimportører af

Medicin, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen af offentlige indkøbere, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen Industriel Retsbeskyttelse (FIR), Forhandlingsfællesskabet, Forsikring og Pension, Forsikringsforbundet, Forsikringsmæglerforeningen, Forsvarsministeriet, Forsvarsministeriets Materiel- og Indkøbsstyrelse, Forumadvokater A/S, FSC, FødevareDanmark, Garantifonden for indskydere og investorer, Garantiformuen, Gea NIRO A/S, Glaxosmithkline Consumer Healthcare A/S, GN Store Nord A/S, IPR Group, Gode penge, Godkendt teknologisk service (GTS), Gorrissen Federspiel Kierkegaard, GRAKOM, Green Building Council, Green Power Denmark, Hammelsvang Consult, Hans Harding Holding ApS, HBO Nordic, HK, Holme Patent A/S, Horesta Arbejdsgiverorganisation, Horten, Høiberg ApS, H. Lundbeck A/S, Indenrigs- og sundhedsministeriet, Industriforeningen for Generiske og Biosimilære Lægemidler (IGL), Ingeniørforeningen i Danmark, Inspicos, Institut for Menneskerettigheder, International Transport Danmark, Intertrust (Denmark), Interreg North Sea Region, ISACA Denmark Chapter, IT Projektrådet, IT-Branchen, IT-Universitetet, Justitia, Justitsministeriet, Kirk Larsen & Ascanius, KL, Klagenævnet for udbud, Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, Komiteen for god selskabsledelse, Komiteen for god fondsledelse, Kommunale Tjenestemænd og overenskomstansatte, KommuneKredit, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kooperationen, Kreativitet og kommunikation, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Kromann Reumert, Kulturministeriet, Kuratorforeningen, Kvinderådet, KVINFO, Københavns Universitet, Københavns mode og designskole, Københavns Universitet v/Jens Schovsbo og Morten Rosenmeier, Landbased Gambling Association Denmark (LGA), Landbrug & Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landsdækkende Banker, Landbrug og Fødevarer, Landsforeningen af forsvarsadvokater, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsorganisationen i Danmark (LO), Larsen & Birkeholm A/S, Ledernes Hovedorganisation, LEGO Holding A/S, LEGO Juris A/S, LEO-Pharma A/S – Patent, LEO-pharma A/S – Varemærke, Liberale Erhvervs Råd, LIF Lægemiddelindustriforeningen, Lifestyle & Design Cluster, LK A/S, Lokale Pengeinstitutter, LOS De private sociale tilbud, Lund Elmer Sandager Advokatfirma, Lundbeck

Pharma, Løje IP, Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD), MADE, Managementrådgiverne, Medicoindustrien, Mejeriforeningen, Mellemfolkeligt Samvirke, Miljøministeriet, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, MM Patents ApS, Mobilepay, Mybanker, NASDAQ OMX Copenhagen A/S, Nets A/S, NKT A/S, NOAHs Sekretariat, Nokas Kontantservice P/S, Nordia Advokatfirma, Nordic Blockchain Association, Nordic Patent Service, Novartis Healthcare A/S, Novo Nordisk A/S, Novozymes A/S, NSK – National Enhed for Økonomisk Kriminalitet, Nævnenes Hus, Odense Robotics, Offentligt Ansattes Organisationer, Oxfam IBIS, Opfinderforeningen.dk, Orsnes Patent ApS, Oticon A/S, Parcelhusejernes Landsforening, Patentgruppen ApS, Patrade A/S, Penneo A/S, Plesner, Plougmann Vingtoft A/S, Professor, dr.jur., Jesper Lau Hansen, Radiometer Medical A/S, Revisornævnet, Rigsadvokaten, Rigsrevisionen, Rockwool International A/S, Roskilde Universitetscenter, Rådet for bæredygtigt byggeri, Rådet for Grøn Omstilling, Rådet for samfundsansvar, SEGES, Sirius Advokater, Skatteministeriet, SMV Danmark, Social-, Bolig- og Ældreministeriet, Statens og Kommunernes Indkøbsservice, Statsministeriet, Styrelsen for Forsyningssikkerhed, Syddansk Universitet, SJP Consult, SMVdanmark, Stakemann, Synch Advokatpartnerselskab, Sø- og handelsretten, Takeda A/S, TDJ Andersen K/S, TEKNIQ, Teknologirådet, Teknologisk Institut, Telekommunikationsindustrien i Danmark, Topsoe A/S, Trafikselskaberne i Danmark, Transportministeriet, TROPA, Udbetaling Danmark, Uddannelses- og Forskningsministeriet, Udenrigsministeriet, Udlændinge- og Integrationsministeriet, UN Global Compact, Viking Life-Saving Equipment A/S, VINordic – Veterinary Industry Nordic, Virksomhedsforum for Socialt Ansvar, VKR-Holding A/S, Vejdirektoratet, VP Securities og værdipapircentralen, We Build Denmark, WTC-advokaterne, XBRL Danmark, Zacco Danmark A/S, Ældre sagen, Økonomiministeriet, Økonomistyrelsen, Ørsted, Århus Universitet

13. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindredelser (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
--	--	---

UDKAST

Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslaget vurderes at medføre nettomindreudgifter for staten på 12 mio. kr. årligt (2024-pl). Desuden er der reducerede udgifter i Finanstilsynet, hvilket medfører en mindre afgiftsopkrævning hos den finansielle sektor, da Finanstilsynet er fuldt ud afgiftsfinansieret.	Forslaget vil medføre årlige netto-merudgifter på 0,6 mio. kr. for kommunerne og 0,4 mio. kr. for regionerne.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner		
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.		Lovforslaget forventes ikke at medføre væsentlige økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet. De forventede konsekvenser af lovforslaget forventes ikke at overstige 4 mio. kr. i administrative konsekvenser eller 10 mio. kr. i øvrige efterlevelseseffekter. Konsekvenserne er derfor ikke kvantificeret. De erhvervsøkonomiske konsekvenser på samfundsniveau forventes ikke at overstige 50 mio. kr. og virkningen på strukturelt BNP vurderes at være mindre end 100 mio. kr.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Afskaffelsen af Erhvervsstyrelsens hjemmel til at foretage kontrolbesøg på eksportkontrol- og sanktionsområdet vurderes at have positive administrative konsekvenser for erhvervslivet, idet kontrolbesøg indebærer, at den virksomhed, som er udvalgt til et kontrolbesøg, skal samle data, dokumentation mv., som skal sendes til	

UDKAST

	Erhvervsstyrelsen, hvilket kan være ressourcekrævende.	
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten regulerer selskabsretlige forhold for kapitalselskaber, dvs. aktieselskaber, anpartsselskaber og partnerselskaber. Artikel 60 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation), fastsætter specifikke restriktioner i forhold til selvfinansiering, mens der alene skal foretages en forretningsmæssig vurdering i forhold til andre lån til kapitalejere m.v. Betingelser for kapitalejerlån er således ikke reguleret i direktivet, og den foreslåede bestemmelse om ophævelse af betingelserne vil betyde, at der ikke længere vil være tale om en overimplementering. [Artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2381 af 23. november 2022 om en mere ligelig kønsfordeling blandt ledelsesmedlemmer i børsnoterede selskaber og tilhørende foranstaltninger fastsætter bl.a. krav om rapportering om kønsfordelingen i visse store børsnoterede aktieselskaber. Direktivets rapporteringskrav foreslås gennemført ved forslag til lov om kønsfordeling blandt ledelsesmedlemmer i visse store børsnoterede aktieselskaber (kønsbalanceloven), som fremsat [OKT II]. Den foreslåede bestemmelse om ophævelse af årsregnskabslovens § 99 b vil betyde, at der ikke vil blive tale om en overimplementering efter principperne om erhvervsrettet EU-regulering.]	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang	Ja	Nej X

også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	
--	--

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Selskabslovens kapitel 13 omhandler økonomisk bistand med et kapitalselskabs egne midler og omfatter dels selvfinansiering og dels økonomisk bistand til moderselskaber, kapitalejere, ledelsesmedlemmer m.v.

Det foreslås, at overskriften før § 210 »*Økonomisk bistand til moderselskaber, kapitalejere, ledelsesmedlemmer m.v.*« udgår.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at det foreslås at de særlige bestemmelser om økonomisk bistand til moderselskaber, kapitalejere, ledelsesmedlemmer m.v. (kapitalejerlån) ophæves, jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

Til nr. 2

Det fremgår af selskabslovens § 210, stk. 1, at et kapitalselskab direkte eller indirekte kan stille midler til rådighed, yde lån eller stille sikkerhed for kapitalejere eller ledelsen i selskabet, hvis betingelserne i stk. 2 er opfyldt. Tilsvarende gælder i forhold til kapitalejere eller ledelsen i selskabets moderselskab og i andre virksomheder end moderselskaber, der har bestemmende indflydelse over selskabet. 1. pkt. gælder også personer, der er knyttet til en person, som er omfattet af 1. eller 2. pkt. ved ægteskab, ved slægtskab i ret op- eller nedstigende linje, eller som på anden måde står den pågældende særlig nær.

Bestemmelsens stk. 2 fastsætter, at for at et kapitalselskab kan yde økonomisk bistand, jf. stk. 1, skal følgende betingelser være opfyldt:

- 1) Den økonomiske bistand skal kunne rummes inden for selskabets frie reserver, jf. § 180, stk. 2, og skal ydes på sædvanlige markedsvilkår.
- 2) Beslutningen om at yde økonomisk bistand skal enten træffes af generalforsamlingen eller af selskabets centrale ledelsesorgan efter bemyndigelse

fra generalforsamlingen. Generalforsamlingens bemyndigelse kan indeholde økonomiske og tidsmæssige begrænsninger. Den økonomiske bistand må ikke udgøre et større beløb, end det der er foreslået eller tiltrådt af selskabets centrale ledelsesorgan.

3) Beslutningen om at yde økonomisk bistand kan først træffes efter aflæggelsen af selskabets første årsrapport.

Det følger af bestemmelsens stk. 3, at yder et kapitalselskab økonomisk bistand i form af selvfinansiering, skal betingelserne i §§ 206-209 være opfyldt.

Det følger af selskabslovens § 211, at uanset at betingelserne i § 210, stk. 2, ikke er opfyldt, kan et kapitalselskab direkte eller indirekte stille midler til rådighed, yde lån eller stille sikkerhed for danske og visse udenlandske moderselskabers forpligtelser. Efter bestemmelsens stk. 2, fastsætter Erhvervsstyrelsen nærmere regler om, hvilke udenlandske moderselskaber der er omfattet af stk. 1.

Det følger af selskabslovens § 212, at uanset at betingelserne i § 210, stk. 2, ikke er opfyldt, kan et kapitalselskab som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition direkte eller indirekte stille midler til rådighed, yde lån eller stille sikkerhed for personkredsen, der er nævnt i § 210.

Bekendtgørelse nr. 534 af 28. maj 2024 om lån m.v. til udenlandske moderselskaber (herefter moder-selskabsbekendtgørelsen) fastsætter, hvor moderselskabet skal have hjemsted for uden videre at kunne modtage midler, lån m.v. De gældende regler er ifølge lovbemærkningerne udformet til at omfatte moderselskaber beliggende i EU-/EØS-lande, og andre lande, der indgår i de to bedste kategorier hhv. 0 og 1 på OECD's landerisikovurdering (Schweiz, Australien, Canada, Chile, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, Israel, Japan, Sydkorea, New Zealand, Singapore, og USA). Det er desuden et krav, at moderselskabet er et aktieselskab, partnerselskab, anpartsselskab eller et selskab med en tilsvarende retsform.

Det foreslås at § 210, § 211 og § 212 ophæves.

Dette vil medføre, at et kapitalselskab vil kunne yde lån til selskabets kapitalejere og ledelsesmedlemmer samt kapitalejere og ledelsesmedlemmer i selskabets moderselskab m.fl. på vilkår, der aftales mellem selskabet som

UDKAST

långiver og en kapitalejer eller ledelsesmedlem som låntager uden specifikke lovgivningsmæssige betingelser.

Herved vil adgangen til at yde kapitalejerlån ikke indeholde begrænsninger ud over, hvad der er krævet efter EU's selskabsretlige regler. Dette betyder, at der fortsat vil være specifikke restriktioner ift. selvfinansiering, mens der alene skal foretages en forretningsmæssig vurdering i forhold til andre lån til kapitalejere m.v.

Den foreslåede ophævelse af de specifikke betingelser for kapitalejerlån vil desuden medføre, at det vil være muligt at stille midler til rådighed, yde lån eller stille sikkerhed for udenlandske moderselskabers forpligtelser uden begrænsning mht. moderselskabets retsform og hjemsted.

Moder-selskabsbekendtgørelsen er udstedt med hjemmel i selskabslovens § 211, stk. 2. Som følge af, at det foreslås at ophæve § 211 vil bekendtgørelsen ligeledes ophøre.

Den foreslåede ophævelse af særlige betingelserne for kapitalejerlån vil desuden indebære, at Erhvervsstyrelsens kontrol med kapitalejerlån vil ophøre. Det vil betyde, at der hverken vil blive ført kontrol med de kapitalejerlån, der er optaget inden eller efter lovforslagets ikrafttræden, opfylder de særlige betingelser. Styrelsen vil dog fortsat føre kontrol med overholdelsen af selskabslovens og årsregnskabslovens bestemmelser om selvfinansiering, ligesom styrelsen f.eks. kan kontrollere, om udlånet er optaget korrekt i årsregnskabet, og om der er foretaget de nødvendige nedskrivninger m.v.

Det er dog fortsat ledelsens pligt at sikre, at et eventuelt kapitalejerlån til en hver tid er forsvarligt ift. kapital selskabets økonomiske situation efter selskabslovens bestemmelser i §§ 215-218, og at dispositionerne er lovlige, jf. selskabslovens § 127. Manglende overholdelse heraf vil kunne straffes med bøde, jf. selskabslovens § 367, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Efter selskabslovens § 213 finder §§ 206 og 210 ikke anvendelse på pengeinstitutter og på realkreditlån ydet af et realkreditinstitut.

UDKAST

Selskabslovens § 214, stk. 1 fastsætter, at §§ 206 og 210 ikke finder anvendelse på dispositioner foretaget med henblik på at erhverve kapitalandele af eller til medarbejderne i selskabet eller i et datterselskab.

Det følger af selskabslovens § 215, stk. 1, at hvis et kapitalselskab har ydet økonomisk bistand i strid med §§ 206 og 210, skal beløbet tilbageføres til selskabet sammen med en årlig rente af beløbet svarende til den rente, der er fastsat i § 5, stk. 1 og 2, i lov om renter ved forsinket betaling m.v., med et tillæg af 2 pct., medmindre højere rente er aftalt.

Efter bestemmelsens stk. 2 fremgår det, at hvis tilbagebetaling ikke kan finde sted, eller aftaler om anden økonomisk bistand ikke kan bringes til ophør, indestår de personer, der har truffet aftale om eller opretholdt dispositioner i strid med §§ 206 og 210 for det tab, som kapitalselskabet måtte blive påført.

Bestemmelsens stk. 3 fastsætter, at sikkerhedsstillelse foretaget i strid med §§ 206 og 210 er bindende for selskabet, hvis aftaleparten ikke havde kendskab til, at sikkerheden var stillet i strid med disse bestemmelser.

Det foreslås at i § 213, 214, stk. 1, og § 215, ændres »§§ 206 og 210« til: »§ 206«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at betingelserne i § 210 udgår. Når betingelserne udgår, er det heller ikke relevant at have undtagelser til disse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Selskabslovens § 367, stk. 1, fastsætter, at overtrædelse af § 1, stk. 3, § 2, § 3, stk. 1, §§ 10, 15 og 17, § 24, stk. 2, § 30, § 32, stk. 2 og 3, § 33, stk. 4, § 38, stk. 2, § 42 a, § 44, stk. 1, § 49, stk. 3, § 49 a, stk. 1-4, § 50, stk. 1, § 51, stk. 1, 2 og 6, § 52, § 53, stk. 1 og 2, §§ 54-56, § 57 a, stk. 1-3, § 58, § 58 a, stk. 3, 5 og 6, §§ 59-61, 89, 98 og 99, § 101, stk. 3, 4, 7 og 8, §§ 108 og 113-119, § 120, stk. 3, §§ 123, 125, 127-134, 138, 139-139 b, § 139 c, stk. 1, nr. 1 og 2, og § 139 d, stk. 1-4 og 6, § 160, 3. pkt., § 179, stk. 2, § 180, § 181, 3. pkt., § 182, stk. 3, § 190, stk. 2, 3. pkt., § 192, stk. 1, § 193, stk. 2, §§ 196, 198 og 202-204, § 205, stk. 1, § 206, § 207, stk. 3, § 210, § 214, stk. 2 og 3, § 215, stk. 1, § 218, stk. 2, § 227, stk. 2, §§ 228 og 234, §

339, stk. 6, § 340, stk. 3, § 347, § 349, stk. 2 og 3, og §§ 354, 356, 357 og 359 straffes med bøde. Et selskabs opretholdelse af dispositioner, der er truffet i strid med § 206 eller § 210, straffes med bøde.

Det foreslås i § 367, stk. 1, § 367, stk. 1, at »§ 210,« og »eller § 210« udgår.

Den foreslåede bestemmelse er en konsekvens af, at det foreslås, at bestemmelsen i selskabslovens § 210 om kapitalejerlån ophæves og straffebestemmelsen som følge heraf ikke vil skulle omfatte bestemmelsen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til nr. 1

Det følger af årsregnskabslovens § 35 a, stk. 1, at aktie- og anpartsselskaber samt partnerselskaber, der yder lån, sikkerhedsstillelse eller anden økonomisk bistand i henhold til § 206, stk. 2, § 210 og § 214, stk. 1, i selskabsloven, skal omklassificere et beløb svarende til lånet, sikkerhedsstillelsen eller den økonomiske bistand fra posten ”Overført overskud” eller anden post under egenkapitalen, der kan anvendes til udbytte, til posten ”Reserve for udlån og sikkerhedsstillelse”. Denne reserve kan ikke elimineres med virksomhedens underskud eller formindskes på anden måde. Reserven skal dog formindskes eller opløses, i det omfang lånet, sikkerhedsstillelsen eller den økonomiske bistand nedbringes eller bringes til ophør. Bestemmelsens stk. 2, fastsætter, at sikkerhedsstillelse, som er foretaget i strid med §§ 206 og 210 i selskabsloven, er omfattet af stk. 1, hvis sikkerhedsstillelsen er bindende for selskabet, jf. § 215, stk. 3, i selskabsloven.

Det foreslås at der i § 35 a, stk. 1, 1. pkt., udgår », § 210«.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre der ikke længere vil skulle ske en regnskabsmæssig omklassificering af det udlånte beløb, som ellers var omfattet af § 210, hvorved selskabets frie reserver reduceres med et beløb svarende til det udlånte beløb.

Det er dog fortsat ledelsens pligt at sikre, at et eventuelt kapitalejerlån til en hver tid er forsvarligt ift. kapitalselskabets økonomiske situation efter selskabslovens bestemmelser i §§ 215-218. Manglende sikring af, at selskabets kapitalberedskab er forsvarligt, vil kunne straffes med bøde, jf. selskabslovens § 367, stk. 1.

Til nr. 2

Det følger af årsregnskabslovens § 35 a, stk. 1, at aktie- og anpartsselskaber samt partnerselskaber, der yder lån, sikkerhedsstillelse eller anden økonomisk bistand i henhold til § 206, stk. 2, § 210 og § 214, stk. 1, i selskabsloven, skal omklassificere et beløb svarende til lånet, sikkerhedsstillelsen eller den økonomiske bistand fra posten "Overført overskud" eller anden post under egenkapitalen, der kan anvendes til udbytte, til posten "Reserve for udlån og sikkerhedsstillelse". Denne reserve kan ikke elimineres med virksomhedens underskud eller formindskes på anden måde. Reserven skal dog formindskes eller opløses, i det omfang lånet, sikkerhedsstillelsen eller den økonomiske bistand nedbringes eller bringes til ophør. Bestemmelsens stk. 2, fastsætter, at sikkerhedsstillelse, som er foretaget i strid med §§ 206 og 210 i selskabsloven, er omfattet af stk. 1, hvis sikkerhedsstillelsen er bindende for selskabet, jf. § 215, stk. 3, i selskabsloven.

Det foreslås at der i § 35 a, stk. 2, ændres »§§ 206 og 210« til: »§ 206«.

Den foreslåede bestemmelse er en konsekvens af, at det foreslås at ophæve de særlige betingelser for kapitalejerlån i selskabslovens § 210, jf. lovforslagets § 2, nr. 2. Herved overflødiggøres kravet om at gøre en sikkerhedsstillelse, som er foretaget i strid med § 210 i selskabsloven, bindende for selskabet.

Bestemmelsen finder dog fortsat anvendelse i forhold til selvfinansiering efter selskabslovens § 206.

Til nr. 3

Årsregnskabslovens § 99 b fastsætter krav om, at visse virksomheder, i ledelsesberetningen, skal redegøre for måltal og politikker for at fremme det underrepræsenterede køn i virksomhedens øverste ledelsesorganer. Kravet om at opstille måltal og politik følger af den selskabsretlige regulering, mens kravet om rapportering herom følger af årsregnskabsloven.

Efter § 99 b i årsregnskabsloven, er store virksomheder, der efter den selskabslovgivning, der er gældende for virksomheden, forpligtet til at opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn i det øverste ledelsesorgan samt udarbejde politik for at øge det underrepræsenterede køn på virksomhedens øvrige ledelsesniveauer.

Foruden at virksomhedens redegørelse efter § 99 b skal fremgå af årsrapporten – kræves det, at virksomhedens opstillede måltal skal være tilgængelige i et digitalt læsbart format, som skal kunne tilgås via hjemmesiden www.virk.dk. Derudover skal informationerne om kønsfordelingen og målsætninger offentliggøres på en særlig hjemmeside om kønsfordeling i virksomheders ledelser.

Virksomheden skal i ledelsesberetningen medtage en oversigt pr. balancedagen over andelen af det underrepræsenterede køn og oplyse det samlede antal af medlemmer i det øverste ledelsesorgan samt hvor stor en andel i procent det underrepræsenterede køn udgør heraf.

Derudover skal det samlede antal personer på virksomhedens øvrige ledelsesniveauer oplyses samt hvor stor en andel i procent det underrepræsenterede køn udgør heraf. Virksomheden skal desuden udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn på virksomhedens øvrige ledelsesniveauer. Virksomheden skal redegøre for politikken, herunder for det væsentligste indhold af politikken og de væsentligste handlinger, som den har foretaget i regnskabsåret for at nå måltallet og omsætte sin politik til handling. Dette vedrører det væsentligste indhold af politikken, de væsentligste handlinger som virksomheden har foretaget i regnskabsåret for at nå måltallet og for at omsætte sin politik til handling, samt status for opfyldelsen af måltallet, og hvis det er relevant, årsagen til, at måltallet ikke er opfyldt.

Virksomheden skal oplyse de nævnte tal i oversigten for indeværende år samt de fire foregående regnskabsår og angive en tidshorisont indenfor, hvornår måltallet forventes opfyldt.

Såfremt en virksomhed, på balancedagen, har en ligelig fordeling af mænd og kvinder i det øverste ledelsesorgan eller på virksomheden øvrige ledelsesniveauer, eller er undtaget fra pligten til at opstille måltal, skal virksom-

hederne angive dette i tilknytning til oversigten. Ved en ligelig kønsfordeling forstås en fordeling på 40/60 pct. af henholdsvis kvinder og mænd eller det antal/pct., som ligger tættest på 40 pct.

Virksomheder skal desuden i redegørelsen oplyse status for opfyldelsen af måltallet, de væsentligste handlinger foretaget i regnskabsåret for at opfylde måltallet, og, hvis det er relevant, årsagen til, at måltallet ikke er opfyldt.

Årsregnskabslovens § 99 b er en ren national bestemmelse.

Det foreslås, at § 99 b ophæves.

Baggrunden for det foreslåede er, at der på det seneste er blevet vedtaget omfattende EU-regulering, der skal fremme mangfoldighed og kønsrepræsentation i erhvervslivet, og som delvist overlapper med årsregnskabslovens § 99 b.

Som eksempel kan nævnes, at implementeringen af CSRD (direktiv (EU) 2022/1224), som blev gennemført ved lov nr. 480 af 22 maj 2024, har medført, at årsregnskabslovens § 99 a fastsætter væsentligt udvidede krav til virksomheders bæredygtighedsrapportering samt skærpet kravet om virksomheders redegørelse for mangfoldighedspolitikker. Rapporteringen skal give et overblik over virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål og beskrive de strategier, mål og politikker, virksomheden har for at håndtere bæredygtighed. I denne sammenhæng skal virksomhederne også rapportere om ESG-faktorer, hvor "S" faktoren inkluderer ligestilling mellem kønnene og mangfoldighed. Dette indebærer, at virksomhederne skal inkludere oplysninger om kønsfordeling, ligestillingsinitiativer, og deres fremskridt mod ligestillingsmålene som en del af deres bæredygtighedsrapportering.

Ligeledes følger af årsregnskabslovens § 107 d, at virksomheder, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i EU/EØS, skal supplere ledelsesberetningen med en redegørelse om virksomhedens mangfoldighedspolitik. Redegørelsen skal omfatte en beskrivelse af virksomhedens mangfoldighedspolitik, der anvendes i forbindelse med sammensætningen af virksomhedens ledelse, for så vidt angår alder, køn eller uddannelses- og erhvervsmæssig baggrund. Redegørelsen skal indeholde oplysninger om målene for mangfoldighedspolitikken, hvordan mangfoldighedspolitikken

UDKAST

er blevet gennemført, og resultaterne af mangfoldighedspolitikken i rapporteringsperioden.

Det foreslåede udkast til Lov om kønsfordeling blandt ledelsesmedlemmer i visse store børsnoterede aktieselskaber (kønsbalanceloven), som skal implementere kønsbalancedirektivet (direktiv (EU) 2022/2382) vil ligeledes indføre regler om en mere ligelig kønsfordeling blandt visse virksomheders ledelsesmedlemmer.

Med forslaget prioriteres gennemførelse af EU-regulering, som generelt har et bredere fokus på diversitet frem for kun køn. Forslaget sikrer en højere grad af harmonisering med øvrige EU-lande. Det bredere fokus på diversitet, anses for af større relevans i dagens samfund, hvor der i højere grad er interesse for oplysninger om mangfoldighed, der spænder bredere en alene ligestilling af køn.

Den foreslåede ophævelse af årsregnskabslovens § 99 b har således til formål at undgå regelforvirring, samt at risikoen for dobbeltrapportering mindskes, så virksomhederne ikke pålægges en unødvendig rapporteringsbyrde.

Den foreslåede ophævelse af § 99 b i årsregnskabsloven vil medføre, at rapporteringspligten bortfalder, og at virksomhederne dermed undgår dobbeltrapportering om kønsfordeling og mangfoldighed, da de allerede er forpligtet til at inkludere disse oplysninger i henhold til andre bestemmelser i årsregnskabsloven. Forslaget medfører derfor ikke, at de pågældende virksomheder ikke skal opstille måltal og udarbejde politikker for at fremme det underrepræsenterede køn, som kræves efter selskabslovgivningen, men alene, at pligten til rapportering og offentliggørelse ophæves.

Til § 3

Det fremgår af eksportkontrollovens § 1 f, stk. 2, at Erhvervsstyrelsen til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse kan få adgang til erhvervsmæssige lokaler og transportmidler til brug for styrelsens tilsyns- og kontrolopgaver i henhold til eksportkontrolloven, retsakter nævnt i § 1 i eksportkontrolloven eller regler fastsat i medfør af eksportkontrolloven.

Det foreslås at *ophæve § 1 f, stk. 2.*

Den foreslåede ophævelse af § 1 f, stk. 2, i eksportkontrolloven vil medføre, at Erhvervsstyrelsen ikke længere har hjemmel til at gennemføre kontrolbesøg i virksomheder, som har aktiviteter knyttet til eksportkontrol- og sanktionsområdet.

Erhvervsstyrelsen vil fortsat have hjemmel til at kræve alle nødvendige oplysninger, herunder handelsdokumenter, kunderegistre, varefortegnelser m.v., til brug for styrelsens tilsyns- og kontrolopgaver i henhold til eksportkontrolloven, retsakter nævnt i § 1 eller regler fastsat i medfør af eksportkontrolloven, jf. eksportkontrollovens § 1 f, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 4

Til nr. 1.

Efter gældende ret har Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse ikke adgang til at udpege klynger. Efter § 9, stk. 5 i lov om erhvervsfremme, jf. lovbekendtgørelse nr. 230 af 29. februar 2024, indstiller Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse erhvervs- og teknologiområder til Uddannelses- og Forskningsministeriet, inden for hvilke ministeriet tildeler midler til aktiviteter i klynger og innovationsnetværk, jf. § 9 a i lov om teknologi og innovation.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 9, stk. 1, nr. 2.

Med den foreslåede bestemmelse får Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse til opgave at udpege klynger inden for de styrkepositioner, som fremgår af strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse får til opgave at udpege højst én klynge per erhvervs- eller teknologiområde inden for rammerne af strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats. Det betyder, at Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse indkalder ansøgninger om udpegning af klynger, og kan udbyde midler til disse.

Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse råder dels over egne midler, som kan understøtte indsatsen, ligesom Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse har indstillingsretten over dele af EU's Regionalfondsprogram i Danmark, hvorfra midler kan dedikeres til indsatsen.

Med bestemmelsen ændres der ikke på, at strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats skal aftales med erhvervsministeren, jf. lovens § 9, stk. 3.

Til nr. 2.

Efter § 9, stk. 5 i lov om erhvervsfremme, jf. lovbekendtgørelse nr. 230 af 29. februar 2024, indstiller Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse erhvervs- og teknologiområder til Uddannelses- og Forskningsministeriet, inden for hvilke ministeriet tildeler midler til aktiviteter i klynger og innovationsnetværk, jf. § 9 a i lov om teknologi og innovation.

Efter § 9 a, stk. 1, i lov om teknologi og innovation, jf. lovbekendtgørelse nr. 366 af 10. april 2014, kan uddannelses- og forskningsministeren tildele medfinansiering af innovationsnetværk til fremme af samarbejde og formidling af viden mellem danske og udenlandske forsknings- og uddannelsesinstitutioner, godkendte teknologiske serviceinstitutter, videninstitutioner og virksomheder.

Efter § 9, stk. 2 tildeles medfinansiering af innovationsnetværk efter ansøgning og på baggrund af offentliggjorte kriterier for tildeling af medfinansiering.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 9, *stk. 5*. Det foreslås med bestemmelsen, at til at understøtte danske styrkepositioner identificeret i strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats kan Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse udpege klynger samt helt eller delvis finansiere klynger og klyngeindsatser. [Allerede udpegede klynger forbliver udpeget indtil 30. juni 2025.]

Ifølge det foreslåede 1. *pkt.*, kan Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse udpege klynger samt helt eller delvis finansiere klynger og klyngeindsatser med henblik på at understøtte danske erhvervs- og teknologiområder identificeret i strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse kan udpege højst én offentlig finansieret klynge per erhvervs- og teknologiområde identificeret i strategien. Udpegningen af klyngerne sker efter ansøgning til Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse. Annonceringen vil ske på baggrund af udmeldte objektive krav og kriterier, som fastsættes

af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse ud fra for eksempel hensyn til SMV'ernes innovationsbehov, hvor udviklet klyngelandskabet er på tidspunktet for annonceringen, herunder krav til certificering m.v.

Herefter foretager sekretariatet for bestyrelsen den indledende sagsbehandling af ansøgningerne. Når sagsbehandlingen er afsluttet, forelægger sekretariatet bestyrelsen en indstilling, hvorefter der træffes afgørelse om udpegning eller om afslag. Danmarks Erhvervsfremmebestyrelses afgørelse om afslag eller delvist afslag skal opfylde de almindelige forvaltningsretlige krav, herunder anvisning af klageadgang, begrundelse, retsregler m.v.

I forbindelse med eller efter udpegningen kan Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse udbyde midler til finansiering af klynger. Til at understøtte klyngeindsatsen yder Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse tilskud til klynger efter ansøgning eller uden forudgående ansøgning.

De midler, som Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse råder over i medfør af denne bestemmelse, er midler afsat på de årlige finanslove.

Bestyrelsen kan udbyde midlerne i form af projekter til forfølgelse af formålene i strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats, men der kan også ydes tilskud af mere driftslignende karakter. Der er efter bestemmelsen adgang for Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse til enten at samle udpegningen og den efterfølgende finansiering i én ansøgningsrunde eller at gennemføre udpegningen og ansøgningen hver for sig. Bestyrelsen kan også vælge at udmønte tilskuddet efter lovens § 9, stk. 4, og dermed til andre typer af virkemidler, såfremt bidraget til forskningsforpligtelsen fortsat er opfyldt. Ligesom det er tilfældet med decentrale erhvervsfremmemidler, kan tilskuddet ydes uden forudgående ansøgning, hvis der vurderes at være et særligt behov herfor, og der ikke er noget i dansk lovgivning eller i EU-retten til hinder herfor, herunder EU's statsstøtteregele.

I praksis vil klyngerne varetage administrationen af tilskud og regnskabsafleggelsen til bestyrelsens sekretariat, som er placeret i Erhvervsstyrelsen. Tilskudsmodtager vil i nogle tilfælde selv deltage i og drage nytte af projektaktiviteterne, mens der i andre tilfælde er tale om et rammetilsagn- og projekt. Her er tilsagnsmodtager operatør på projektet, hvor det i nogle tilfælde kan være hensigtsmæssigt at overlade administrationen til en privat, juridisk enhed, som tillige rummer den særlige faglige indsigt, der bedst sikrer en optimal gennemførelse af aktiviteten.

Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse kan også indstille om anvendelse af midler fra EU's Regionalfond i Danmark. Udmøntningen af regionalfondsmidlerne følger reglerne i lov om administration om tilskud fra Den Europæiske Regionalfond, Den Europæisk Socialfond Plus samt Fonden for Retfærdig Omstilling, jf. lovbekendtgørelse nr. 160 af 7. februar 2019 og som ændret ved lov nr. 2381 af 14. december 2021. Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse skal ved hver udmøntning eller via mere langsigtet planlægning tage stilling til, hvorvidt bestyrelsens finanslovsmidler skal udmøntes som medfinansiering af EU's Regionalfondsmidler, eller om der skal udbydes midler til klynger med udelukkende nationale midler. I tilfælde af medfinansiering af EU's regionalfondsmidler finder reglerne herfor anvendelse, herunder bekendtgørelse nr. 162 af 28. januar 2022 om administration af tilskud fra den Europæiske Regionalfond og Den Europæiske Socialfond Plus samt bekendtgørelse nr. 285 af 1. marts 2022 om støtteberettigelse, regnskab, revision og kontrol m.v. i forbindelse med udbetaling af tilskud fra Den Europæiske Regionalfond, Den Europæiske Socialfond Plus og Fonden for Retfærdig Omstilling. I tilfælde af, at Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse udelukkende udbyder egne finanslovsmidler, administreres der efter reglerne i de bestemmelser, som forventes udstedt i medfør af dette lovforslags nr. 3. Lovforslaget berører i øvrigt ikke midler under målet om europæisk territorielt samarbejde (Interreg).

Dette lovforslag berører heller ikke Danmarks Erhvervsfremmebestyrelses mulighed for at yde tilskud i henhold til § 9, stk. 4 og 5, til eksempelvis virksomheder, videninstitutioner m.v. med henblik på at understøtte innovationssamarbejder og andre klyngeaktiviteter. Som udgangspunkt er der tænkt på sagsforberedende aktiviteter og praktiske foranstaltninger som for eksempel tilskudsudbetaling til den endelige støttemodtager, men efter omstændighederne vil det også kunne omfatte delegation af egentlig afgørelsesvirksomhed i overensstemmelse med lovens § 7, stk. 2, hvis tilsagnsmodtager påtager sig at bevilge og udbetale støtte til personer eller virksomheder, der ønsker at deltage. Tilsagnsmodtager forpligter sig i disse tilfælde til blandt andet at modtage og behandle ansøgninger fra ansøgere, udarbejde skriftlig bevilling eller afslag til ansøger m.v. Er operatøren en privat virksomhed eller institution, som det oftest vil være tilfældet med klyngeorganisationer, forpligtes denne til ved afgørelsesvirksomhed at overholde reglerne i forvaltningsloven og lov om offentlighed i forvaltningen, herunder særligt reglerne om begrundelsespligt. I de tilfælde, hvor administrationen henlægges fra den underliggende myndighed til en anden myndighed eller

fysisk eller juridisk person, der træffer afgørelse, har den underliggende myndighed en tilsynspligt med den myndighed eller private, som tillægges beføjelsen. Udmøntning af disse rammetilsagn vil dog normalt blive udbudt af Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse efter reglerne i § 9, stk. 4, men det kan ikke udelukkes, at det kan være en hensigtsmæssig projektkonstruktion at give en klynge eller anden juridisk enhed et rammetilsagn i konkrete tilfælde.

Delegation af afgørelseskompetence medfører, at klageadgangen ikke afskæres. Klageren kan dermed rette henvendelse til den underliggende myndighed og i sidste ende til ministeren, ligesom der i afgørelsen vil blive anvist konkret klageadgang, som vil blive fastlagt i overensstemmelse med lovens § 7, stk. 3.

I udførelsen af sagsbehandlingen af ansøgninger om finansiering og efterfølgende kontrol m.v. kan der opstå behov for at behandle personoplysninger, herunder blandt andet navne, kontaktoplysninger, ansættelsesaftaler, lønsedler, timeregistreringer, samt andre personhenførbare oplysninger. Erhvervsministeren, eller den myndighed, som erhvervsministeren bemyndiger til gennemførelsen af sagsbehandlingen og kontrollen, behandler disse oplysninger i medfør af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, hvorefter en myndighed kan foretage behandlingen, hvis den er nødvendig af hensyn til udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt. Hertil sker behandlingen i overensstemmelse med principperne for behandling af personoplysninger i databeskyttelsesforordningens artikel 5, herunder skal den tilsynsførende myndighed ved behandlingen særligt sikre, at personoplysningerne er tilstrækkeligt relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til det formål, hvortil de behandles, jf. princippet om dataminimering i databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra e. Personoplysningerne forventes at have karakter af almindelige personoplysninger, ligesom der kan indgå behandling af CPR-numre, jf. databeskyttelseslovens § 11, lønoplysninger og ansættelsesaftaler.

Det bemærkes, at hvis der er konkret mistanke om, at en fysisk eller juridisk person har begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf, har den pågældende ret til ikke at inkriminere sig selv, jf. lovbekendtgørelse nr. 1121 af 12. november 2019 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter (retssikkerhedsloven).

[Ifølge det foreslåede 2. pkt., vil allerede udpegede klynger forblive udpeget indtil 30. juni 2024. Den foreslåede bestemmelse medfører, at de klynger, som uddannelses- og forskningsministeren udpegede i perioden 2020-2024, forbliver med at være udpeget i en overgangsperiode indtil den 30. juni 2025 eller indtil nye klynger er udpeget.

I overgangsperioden kan de udpegede klynger forsætte med at modtage tilskud efter bestemmelsen i 1. pkt., i medfør af lovens § 9, stk. 4 eller EU's Regionalfond.]

Til nr. 3.

Efter gældende ret har erhvervsministeren ikke adgang til at fastsætte nærmere regler om finansiering af klynger. Derimod har erhvervsministeren fastsat generelle regler om hel eller delvis finansiering af decentrale erhvervsfremmeindsatser i henhold til lovens § 9, stk. 4. Reglerne er fastsat i bekendtgørelse nr. 1358 af 26. september 2022 om administration af decentrale erhvervsfremmemidler fra Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse og i medfør af den gældende lovs § 8, stk. 5.

Det foreslås, at der indsættes et § 9, stk. 7. Efter den foreslåede bestemmelse kan erhvervsministeren fastsætte nærmere regler om administration af tilskud, der bevilges til klynger eller andre juridiske enheder efter stk. 5, herunder regler om tilskudsberettigede ansøgere, regnskabsaflæggelse, revision, kontrol og tilsyn og regler om afgivelse af oplysninger og regnskaber.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at erhvervsministeren kan fastsætte de nærmere regler i form af en bekendtgørelse om Danmarks Erhvervsfremmebestyrelses og dennes sekretariats opgaver, generelle krav til tilskud, herunder til tilskudsberettigede aktiviteter og til tilskudsmodtagere, afrapporteringer, udbetalinger, informationsforpligtelser, evaluering og effektmåling, projektændringer, bortfald og tilbagebetaling af tilskud, revision, kontrol samt bilagsopbevaring, krav om tilbagebetaling m.v.

Fastsættelse af regler om tilskudsberettigede ansøgere kan ske ud fra den hidtil gældende definition af klynger. Erhvervsministeren kan derfor fastsætte en nærmere definition i bekendtgørelsen af, hvad en klynge er. Med klynger og innovationsnetværk henvises til aktører, der har til formål at skabe innovation og vækst for en erhvervsgruppe med et fagfællesskab, og har deltagelse af både virksomheder, videninstitutioner og offentlige aktø-

rer. Aktørerne udfører typisk en bredere vifte af aktiviteter, såsom informationsarrangementer, konferencer, vidensopbygning, matchmaking, innovationsprojekter og lignende. I den nærmere definition af klynger kan der inddrages fortolkningsbidrag fra EU-retten, hvor begrebet innovationsklynger er fastlagt.

Der kan også fastsættes regler om klageadgang, herunder klagefrister, hvortil klagen skal sendes og om det skal ske digitalt, samt afskæring af administrativ rekurs i overensstemmelse med lovens § 7, stk. 3.

Bemyndigelsen for erhvervsministeren til at fastsætte regler om administration berører ikke de regler, der gælder for administration af tilskud og regnskabsaflæggelse for EU's Regionalfond, herunder Interreg, EU's Socialfond Plus og Fonden for Retfærdig Omstilling. Her gælder der særlige krav til indstilling, afrapportering, organisering m.v., som enten udspringer af EU-retlige krav eller som er tilrettelagt til en indstillingsproces.

Der henvises også til afsnit 3.4.3 i de almindelige bemærkninger.

Til § 5

Til nr. 1.

Det fremgår af § 138, stk. 1, 2. pkt. i udbudsloven, at ordregivere til vurdering af en økonomisk aktørs dokumentation af pålidelighed, skal indhente en vejledende udtalelse hos Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

Pligten til at indhente en vejledende udtalelse hos Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens enhed for pålidelighedsvurderinger har været gældende siden 1. januar 2023.

Bestemmelsen indebærer en pligt for ordregiver til at indsende oplysninger til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen om baggrunden for udelukkelse af den pågældende ansøger eller tilbudsgiver, samt den dokumentation som virksomheden har tilsendt ordregiveren med henblik på dokumentation af pålidelighed i medfør af udbudslovens § 138. Herudover indebærer det pligt til at afvente en vejledende udtalelse fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen om, hvorvidt den indsendte dokumentation af pålidelighed vurderes tilstrækkelig i henhold til udbudslovens § 138, stk. 3.

Ordregiveren kan vælge at lægge den vejledende udtalelse til grund ved vurderingen af, om virksomheden skal udelukkes eller ej. Da Konkurrence- og

Forbrugerstyrelsens udtalelse alene er vejledende, er ordregiveren ikke forpligtet til at følge denne.

Det foreslås at ophæve 2. pkt. i § 138, stk. 1, som lyder: *Til vurdering af en økonomisk aktørs dokumentation af pålidelighed skal ordregiveren indhente en vejledende udtalelse hos Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.*

Den foreslåede ændring vil medføre, at ordregiver ikke længere vil være mulighed for at indhente en vejledende udtalelse hos Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens enhed for pålidelighedsvurderinger til vurdering af en økonomisk aktørs dokumentation af pålidelighed.

Ændringen medfører alene ordregivers pligt til at indhente en vejledende udtalelse om dokumentation for pålidelighed hos Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen. Det vil fortsat være ordregiver selv, der træffer beslutning om udelukkelse og træffer beslutning om vurdering af dokumentation af pålidelighed mv.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 6

Lov nr. 1548 af 13. december 2016 indeholder bestemmelser om en særlig enhed om håndhævelse og piratkopiering.

Det foreslås i §1 at ophæve bestemmelserne § 1, nr. 1 og 2, § 2, nr. 1 og 2, §3, nr. 1 og 2, § 4, nr. 1 og 2 i lov nr. 1548 af 13. december 2016.

Den foreslåede ændring vil ophæve de enslydende bestemmelser i varemærkeloven, patentloven, designloven og lov om brugsmodeller om den særlige enhed i lov nr. 1548 af 13. december 2016.

Til § 7 [lov om Klagenævnet for Udbud]

Til nr. 1

Det følger af § 11, stk. 3, i lov om Klagenævnet for Udbud, at erhvervs- og vækstministeren (nu erhvervsministeren) fastsætter nærmere regler om Klagenævnet for Udbuds virksomhed, herunder om sagsbehandlingen, om gebyr for indgivelse af en klage, om fordeling af sagsomkostninger og om offentliggørelse af afgørelser.

UDKAST

Erhvervsministeren kan efter gældende ret ikke fastsætte nærmere regler om, at den tabende part i en klagesag ved Klagenævnet for Udbud skal betale en afgift for nævnets behandling af sagen.

Det foreslås, at det indsættes i § 11, stk. 3, 1. pkt., i lov om Klagenævnet for Udbud, at erhvervsministeren også kan fastsætte nærmere regler om afgift for den tabende part.

Med forslaget indsættes der hjemmel til, at erhvervsministeren som en del af bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler om Klagenævnet for Udbuds virksomhed også kan fastsætte regler om, at den tabende part skal betale en afgift for nævnets behandling af sagen.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at der vil blive fastsat regler om, at den tabende part – som både kan være klager og den indklagede ordregiver – i en klagesag ved Klagenævnet for Udbud vil skulle betale en afgift for nævnets behandling af sagen.

Afgiften vil bidrage til dækning af de omkostninger, Klagenævnet for Udbud – ved Nævnenes Hus – har ved behandling af klagesager ved nævnet, og det forventes, at der vil blive indgivet færre klager, hvor det på baggrund af lovgivningen, nævns- og retspraksis må stå klart for klager, at klager ikke kan forventes at få medhold i nævnet.

Det forudsættes, at erhvervsministeren ved udnyttelse af bemyndigelsen tager højde for klagesager, hvor der foreligger særlige forhold, f.eks. fordi nævnet ændrer eller tilsidesætter tidligere praksis, eller hvis der foreligger undskyldelige omstændigheder i forhold til den tabende part. Det forudsættes endvidere, at erhvervsministeren ved udnyttelse af bemyndigelsen tager højde for den situation, at klager har fået delvist medhold og til det gebyr, der skal indbetales ved klagens indbringelse for nævnet, jf. § 5, stk. 3 og 4, i bekendtgørelse om Klagenævnet for Udbud.

Der er med forslaget ikke i øvrigt tilsigtet nogen ændringer i anvendelsesområdet for § 11, stk. 3, i lov om Klagenævnet for Udbud.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 8

Til *nr. 1* (titlen til lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Titlen på lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere oplyser om lovens anvendelsesområde.

Det følger af § 1, stk. 1, at loven finder anvendelse på virksomheder, der i deres erhvervsmæssige hoved- eller bibeskæftigelse yder rådgivning om finansielle produkter og formidling af boligkreditaftaler til forbrugere, jf. dog stk. 3. Loven finder endvidere anvendelse på virksomheder, der udøver investeringsrådgivning og aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 1 og 5, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, vedrørende finansielle instrumenter omfattet af bilag 2, nr. 1 og 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

§ 1, stk. 2, fastslår, at rådgivning efter stk. 1, kun kan udøves af virksomheder, der har fået tilladelse som finansiell rådgiver, som investeringsrådgiver eller som boligkreditformidler i medfør af § 3.

En virksomhed, der udøver rådgivning om finansielle produkter til forbrugere, skal i dag have Finanstilsynets tilladelse som finansiell rådgiver, jf. § 3, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. En finansiell rådgiver er en tilladelse, som gives til en virksomhed, der vil udbyde rådgivning om finansielle produkter til forbrugere. En finansiell rådgiver er således ikke de rådgivere, som er ansat i penge- og realkreditinstitutter.

Ved finansielle produkter forstås kreditaftaler, bortset fra boligkreditaftaler, indlån, forsikringer, pensioner og investeringsprodukter, jf. § 2, nr. 7, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Det fremgår af § 2, nr. 3, litra a, i lov om forsikringsformidling, at en forsikringsformidler er en fysisk eller juridisk person, som ikke er et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller dets ansatte, og som ikke er en accessorisk forsikringsformidler, der mod aflønning indleder eller udøver forsikringsdistributionsvirksomhed. Forsikringsdistribution er bl.a. den virksomhed, der består i at rådgive om, foreslå eller udføre det indledende arbejde i forbindelse med indgåelse af forsikringsaftaler, at indgå sådanne aftaler eller at medvirke til administrationen og opfyldelsen af sådanne aftaler, jf. § 2, nr. 1, litra a. Virksomheder skal have tilladelse af

Finanstilsynet som forsikringsformidler til at udøve forsikringsdistribution, jf. § 3, stk. 1, i lov om forsikringsformidling. Lov om forsikringsformidling gælder for forsikringsdistribution, herunder rådgivning om forsikringsaftaler, der tillige omfatter pensionsprodukter, til alle typer af kunder, inklusive fysiske og juridiske personer, der ikke er forbrugere.

Det fremgår af § 3, stk. 1, 2. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, at en virksomhed, der udøver investeringsrådgivning, som er personlige anbefalinger til en kunde enten på anmodning eller på investeringsrådgiverens eget initiativ af en eller flere transaktioner i tilknytning til finansielle instrumenter, skal have Finanstilsynets tilladelse som investeringsrådgiver. En investeringsrådgiver er en virksomhed, der udøver investeringsrådgivning vedrørende finansielle instrumenter omfattet af bilag 2, nr. 1 og 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, jf. § 2, nr. 3, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Investeringsrådgivere kan rådgive alle typer af kunder, herunder fysiske og juridiske personer der ikke er forbrugere, om investeringsprodukter.

En tilladelse som finansiell rådgiver indeholder delelementer fra hhv. tilladelsen som forsikringsformidler og investeringsrådgiver, for så vidt angår rådgivning til forbrugere om forsikring og pension samt om investeringsprodukter.

Finanstilsynet fører tilsyn med, at de finansielle rådgivere overholder reglerne i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, undtagen § 10 b, og de regler der er udstedt i medfør heraf, jf. § 11, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Desuden kan Forbrugerombudsmanden anlægge sag vedrørende handlinger, der strider mod redelig forretningsskik og god praksis, jf. § 11, stk. 5, 1. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Finanstilsynet fører desuden et offentligt register over de finansielle rådgivere, jf. § 4 a, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, som bl.a. indeholder navne på personer i ledelsen.

Erhvervsministeriet ønsker at give virksomhederne mere fleksibilitet, så virksomhederne kan vælge, at de f.eks. kun vil rådgive om pension og udlån, eller kun om indlån og skadesforsikring, fremfor i dag, hvor de skal kunne

yde rådgivning om alle områder og derfor også have kompetencer til at kunne rådgive om alle finansielle produkter.

Det foreslås derfor at afskaffe tilladelsen som finansiell rådgiver ved at ændre lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Afskaffelsen af tilladelsen som finansiell rådgiver vil forenkle antallet af tilladelser indenfor den finansielle regulering. Med ændringen vil det fremadrettet ikke længere kræve en tilladelse, hvis man som virksomhed alene vil yde rådgivning om ind- og udlånsprodukter til forbrugere. Der må dog ikke være tale om lån knyttet til fast ejendom, da dette – sådan som det også er i dag – kræver tilladelse som boligkreditformidler. Fremadrettet vil rådgivning om forsikringsprodukter vil kræve en tilladelse som forsikringsformidler og rådgivning om investeringsprodukter vil kræve en tilladelse som investeringsrådgiver.

Afskaffelse af tilladelsen som finansiell rådgiver vil indebære, at Finanstilsynet ikke længere skal behandle ansøgninger om tilladelse som finansiell rådgiver, føre et offentligt register over finansielle rådgivere eller føre tilsyn med de finansielle rådgivere. Dog vil de finansielle rådgivere, der i dag udøver rådgivning om forsikrings- eller investeringsprodukter kunne blive omfattet af en overgangsordning, der indebærer at de skal søge tilladelse enten som forsikringsformidler eller investeringsrådgiver eller begge dele, hvorefter de fremadrettet vil blive underlagt tilsyn i forhold til disse regelsæt og blive registreret i de offentlige registre herover.

Samtidig med afskaffelsen af tilladelsen som finansiell rådgiver foreslås det derfor at etablere en overgangsordning, som sikrer, at de finansielle rådgivere, som skal rådgive forbrugere om forsikrings- eller investeringsprodukter, søger tilladelse som forsikringsformidler eller investeringsrådgiver, og at Finanstilsynet har mulighed for at behandle ansøgningerne, inden tilladelsen som finansiell rådgiver bortfalder.

Det foreslås derfor, at afskaffelsen af tilladelsen som finansiell rådgiver opdeles i to tempi, hvor første del skal træde i kraft hhv. den 1. januar 2025, og anden del skal træde i kraft ved at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler ved udstedelse af en bekendtgørelse om ikrafttræden. Der henvises i øvrigt til pkt. [x] i lovforslagets almindelige bemærkninger og til lovforslagets § 11, og de specielle bemærkninger hertil.

UDKAST

Det foreslås derfor at ændre *lovens titel* til lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Det betyder, at finansielle rådgivere ikke er indeholdt i lovens titel.

Denne ændring vil træde i kraft, når ministeren ved bekendtgørelse fastsætter det.

Til nr. 2 (§ 1, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Den gældende § 1, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere regulerer lovens anvendelsesområde, som er virksomheder, der som led i deres erhvervsmæssige hoved- eller bibeskæftigelse yder rådgivning om finansielle produkter og formidling af boligkreditaftaler til forbrugere, og virksomheder der udøver investeringsrådgivning og aktiviteter omfattet af bilag 1, afsnit A, nr. 1 og 5, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, vedrørende finansielle instrumenter omfattet af bilag 2, nr. 1 og 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Det foreslås at ændre § 1, stk. 1, 1. pkt., således at »rådgivning om finansielle produkter og« udgår.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiell rådgiver ved nærværende lovforslag.

Til nr. 3 (§ 1, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Den gældende § 1, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at rådgivning efter stk. 1 kun kan udøves af virksomheder, som har fået tilladelse som finansiell rådgiver, som investeringsrådgiver eller som boligkreditformidler i medfør af § 3.

Det foreslås at i § 1, stk. 2, udgår »som finansiell rådgiver,«.

UDKAST

Til nr. 4 (§ 1, stk. 3, nr. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Den gældende § 1, stk. 3, nr. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at loven ikke finder anvendelse på rådgivning om finansielle produkter, som virksomheden udbyder på egne eller andres vegne.

Det foreslås at § 1, stk. 3, nr. 1, ophæves.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiell rådgiver ved nærværende lovforslag.

Til nr. 5 (§ 1, stk. 3, nr. 2 og 3, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Den gældende § 1, stk. 3, nr. 2 og 3, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere indeholder undtagelser til lovens anvendelsesområde. Ifølge disse bestemmelser finder loven ikke anvendelse på rådgivning om finansielle produkter eller boligkreditaftaler til virksomhedens egne medarbejdere eller til medarbejdere i en modervirksomhed, dattervirksomhed eller en af modervirksomhedens andre dattervirksomheder og ej heller på lejlighedsvis eller accessorisk rådgivning om finansielle produkter eller boligkreditaftaler i forbindelse med udøvelse af anden erhvervsvirksomhed, hvis denne erhvervsvirksomhed er reguleret ved lov eller professionen i øvrigt er adfærdsreguleret.

Det foreslås i § 1, stk. 3, nr. 2 og 3, der bliver til nr. 1 og 2, at »finansielle produkter eller« udgår.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiell rådgiver ved nærværende lovforslag.

Til nr. 6 (§ 1, stk. 3, nr. 4, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Den gældende § 1, stk. 3, nr. 4, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at loven ikke finder anvendelse på rådgivning, som pengeinstitutter, realkreditinstitutter,

UDKAST

fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og forsikringsselskaber yder om finansielle produkter og boligkreditaftaler.

Det foreslås i § 1, stk. 3, nr. 4, der bliver til nr. 3, at »finansielle produkter og« udgår.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiell rådgiver ved nærværende lovforslag.

Til nr. 7 (§ 2, nr. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Den gældende § 2, nr. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere definerer en finansiell rådgiver som en virksomhed, der som led i dennes erhvervsmæssige hoved- eller bibeskæftigelse yder rådgivning om finansielle produkter, bortset fra boligkreditaftaler, til forbrugere.

Det foreslås at § 1, nr. 1, ophæves.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiell rådgiver ved nærværende lovforslag.

Til nr. 8 (§ 2, nr. 6, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Den gældende § 2, nr. 6, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere definerer rådgivning som personlige anbefalinger til en forbruger, som vedrører en eller flere transaktioner i forbindelse med boligkreditaftaler eller finansielle produkter. For så vidt angår boligkreditaftaler, skal anbefalingerne være uafhængige af ydelsen af boligkreditaftalen og de aktiviteter, som ydes af en boligkreditformidler.

Det foreslås i § 2, nr. 6, der bliver til nr. 5, at »eller finansielle produkter« udgår.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiell rådgiver ved nærværende lovforslag.

UDKAST

Til nr. 9 (§ 2, nr. 7, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Den gældende § 2, nr. 7, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere definerer finansielle produkter som kreditaftaler, bortset fra boligkreditaftaler, indlån, forsikringer, pensioner og investeringsprodukter.

Det foreslås i § 2, *nr.* 7, at »Kreditaftaler, bortset fra boligkreditaftaler, indlån, forsikringer« ændres til: »Forsikringer«.

Det foreslåede indsnævrer definitionen af, hvad der skal forstås ved finansielle produkter, så kreditaftaler og indlån udgår, og dermed vil en tilladelse som finansiell rådgiver alene omfatte rådgivningsydelser om forsikringer, pensioner og investeringsprodukter. Dette svarer til det område, som fremover vil være reguleret og kræve en tilladelse som forsikringsformidler eller investeringsrådgiver.

Afskaffelse af tilladelsen som finansiell rådgiver vil indebære, at Finanstilsynet ikke længere skal behandle ansøgninger om tilladelse som finansiell rådgiver, føre et offentligt register over finansielle rådgivere eller føre tilsyn med de finansielle rådgivere. Dog vil de finansielle rådgivere, der i dag udøver rådgivning om forsikrings- eller investeringsprodukter kunne blive omfattet af en overgangsordning, der indebærer at de skal søge tilladelse enten som forsikringsformidler eller investeringsrådgiver eller begge dele, hvorefter de fremadrettet vil blive underlagt tilsyn i forhold til disse regelsæt og blive registreret i de offentlige registre herover.

Samtidig med afskaffelsen af tilladelsen som finansiell rådgiver, foreslås det derfor at etablere en overgangsordning som skal sikre, at de finansielle rådgivere, som skal rådgive forbrugere om forsikrings- eller investeringsprodukter, søger tilladelse som forsikringsformidler eller investeringsrådgiver, og at Finanstilsynet har mulighed for at behandle ansøgningerne, inden tilladelsen som finansiell rådgiver bortfalder.

Det foreslås derfor, at afskaffelsen af tilladelsen som finansiell rådgiver opdeles i to tempi, og med en overgangsordning, hvor første del skal træde i kraft hhv. den 1. januar 2025, og anden del skal træde i kraft ved at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler ved udstedelse af en bekendtgørelse om ikrafttræden:

UDKAST

Det foreslåede er et led i første del af afskaffelsen af tilladelsen som finansiel rådgiver, der sammen med de foreslåede ændringer i lovforslagets § 18, nr. 14-17 skal træde i kraft 1. januar 2025.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.8.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 10 (§ 2, nr. 7, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Den gældende § 2, nr. 7, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere definerer finansielle produkter som kreditaftaler, bortset fra boligkreditaftaler, indlån, forsikringer, pensioner og investeringsprodukter.

Det foreslås, at § 2, nr. 7, ophæves.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiel rådgiver ved nærværende lovforslag.

Til nr. 11 (overskriften til kapitel 2, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Overskriften før § 3 i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere omhandler tilladelse til at udføre virksomhed som finansiel rådgiver, investeringsrådgiver og boligkreditformidler.

Det foreslås *overskriften* til kapitel 2 affattes således, at den omhandler tilladelse til at udøve virksomhed som investeringsrådgiver og boligkreditformidler.

Det betyder, at finansiel rådgiver ikke er indeholdt i overskriften. Samtidig er der sket en sproglig opdatering af ordet ”udføre”, som er erstattet af ordet ”udøve”. Opdateringen medfører ikke nogen materiel ændring.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiel rådgiver ved nærværende lovforslag.

Til nr. 12 (§ 3, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

UDKAST

Den gældende § 3, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at en virksomhed, der yder rådgivning om finansielle produkter, skal have Finanstilsynets tilladelse som finansiell rådgiver.

Det foreslås, at § 3, stk. 1, 1. pkt., ophæves.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiell rådgiver ved nærværende lovforslag.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.8.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger og til § 8, nr. 1, og de specielle bemærkninger hertil.

Til nr. 13 (§ 3, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Den gældende § 3, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at en finansiell rådgiver og en investeringsrådgiver desuden kan modtage og formidle ordrer vedrørende et eller flere finansielle instrumenter omfattet af bilag 2, nr. 1 og 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, til en fondsmægler samt et pengeinstitut eller et realkreditinstitut med tilladelse som værdipapirhandler.

Det foreslås i § 3, stk. 2, at »finansiell rådgiver og en « udgår.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiell rådgiver ved nærværende lovforslag.

Til nr. 14 (§ 3, stk. 3, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Den gældende § 3, stk. 3, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere indeholder i nr. 1-5, de betingelser der skal opfyldes for at Finanstilsynet giver tilladelse som finansiell rådgiver, investeringsrådgiver og boligkreditformidler, jf. dog stk. 4.

UDKAST

Tilladelseskravene i bestemmelsens nr. 1-5 handler om virksomheden skal have hovedkontor og hjemsted i Danmark; virksomheden skal have forretningsgange på alle væsentlige aktivitetsområder; virksomhedens ledelse skal leve op til kravene om egnethed og hæderlighed; virksomheden skal have en ansvarsforsikring og virksomhedens skal have klientkonto og en sikkerhed herfor, hvis den modtager betroede midler.

Det fremgår af § 15, stk. 1, nr. 5, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere at Finanstilsynet kan inddrage en finansiell rådgivers tilladelse, hvis virksomheden ikke længere opfylder betingelserne for tilladelse efter kapitel 2.

Det foreslås i § 3, stk. 3, at der efter »tilladelse« indsættes: »som investeringsrådgiver eller boligkreditformidler«.

Det foreslåede er et led i første del af afskaffelsen af tilladelsen som finansiell rådgiver, der sammen med de foreslåede ændringer i lovforslagets § 1, nr. 9, 15-17 og 20 skal træde i kraft 1. januar 2025.

Det foreslåede indsnævrer Finanstilsynets mulighed for at give tilladelse til kun at vedrøre tilladelse som investeringsrådgiver eller boligkreditformidler og dermed ophæves Finanstilsynets hjemmel til at give tilladelse som finansiell rådgiver. Finanstilsynet kan således ikke træffe afgørelse i sager om ansøgning om tilladelse til finansiell rådgiver fra den 1. januar 2025. Det betyder i praksis, at Finanstilsynet ikke modtager ansøgninger som finansiell rådgiver fra denne dato eller træffer afgørelse i de ansøgninger, der ikke er færdigbehandlede pr. 1. januar 2025.

Det er dog vigtigt, at de finansielle rådgivere, der allerede har tilladelse fra Finanstilsynet, fortsat lever op til kravene i § 3, stk. 3, nr. 1-5, og at Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen som finansiell rådgiver, hvis virksomheden ikke lever op til kravene, f.eks. ved ikke at have en gyldig ansvarsforsikring. Forslaget skal derfor ses i sammenhæng med den foreslåede ændring i lovforslagets § 1, nr. 17.

Der henvises i øvrigt til § 8, nr. 9 og 15-17 og de specielle bemærkninger hertil.

Til nr. 15 (§ 3, stk. 3, nr. 5, 2. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

UDKAST

Den gældende § 3, stk. 3, nr. 5, 2. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at en finansiell rådgiver eller boligkreditformidler, som ikke modtager betroede midler, skal erklære dette over for Finanstilsynet.

Det foreslås i § 3, stk. 3, nr. 5, 2. pkt., at »finansiell rådgiver eller « udgår.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiell rådgiver ved nærværende lovforslag.

Til nr. 16 (§ 3, stk. 5, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Den gældende § 3, stk. 5, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at Finanstilsynet uanset stk. 3 kan give tilladelse som finansiell rådgiver eller som investeringsrådgiver, når virksomheden har en lignende tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Disse virksomheder skal anmeldes og registreres i Finanstilsynet, inden virksomheden kan påbegyndes.

Det foreslås i § 3, stk. 5, at »finansiell rådgiver eller som « udgår.

Det foreslåede er et led i første del af afskaffelsen af tilladelsen som finansiell rådgiver, der sammen med de foreslåede ændringer i lovforslagets § 8, nr. 9 og 14-17 skal træde i kraft 1. januar 2025.

Forslaget vil medføre, at det ikke vil være muligt for en virksomhed, der har en lignende tilladelse som finansiell rådgiver i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, at blive registreret som finansiell rådgiver efter den 1. januar 2025.

Der i dag ingen finansielle rådgivere i Finanstilsynets register, som er registreret efter denne regel.

Forslaget hænger sammen med lovforslagets § 8, nr. 14, om at indsnævre Finanstilsynets mulighed for at give tilladelse til kun at vedrøre tilladelse

UDKAST

som investeringsrådgiver eller boligkreditformidler og dermed ophæves Finanstilsynets hjemmel til at give tilladelse som finansiel rådgiver. Finanstilsynet kan således ikke træffe afgørelse i sager om ansøgning om tilladelse til finansiel rådgiver fra den 1. januar 2025. Det betyder i praksis, at Finanstilsynet ikke modtager ansøgninger som finansiel rådgiver fra denne dato eller træffer afgørelse i de ansøgninger, der ikke er færdigbehandlede pr. 1. januar 2025.

Der henvises i øvrigt til § 8, nr. 9 og 14-17 og de specielle bemærkninger hertil.

Til nr. 17 (§ 3, stk. 9, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Den gældende § 3, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere omhandler ansøgning om tilladelse som finansiel rådgiver, investeringsrådgiver og boligkreditformidler.

§ 3, stk. 3, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere indeholder i nr. 1-5, de betingelser der skal opfyldes for at Finanstilsynet giver tilladelse som finansiel rådgiver, investeringsrådgiver og boligkreditformidler, jf. dog stk. 4.

Tilladelseskravene i bestemmelsens nr. 1-5 handler om virksomheden skal have hovedkontor og hjemsted i Danmark; virksomheden skal have forretningsgange på alle væsentlige aktivitetsområder; virksomhedens ledelse skal leve op til kravene om egnethed og hæderlighed; virksomheden skal have en ansvarsforsikring og virksomhedens skal have klientkonto og en sikkerhed herfor, hvis den modtager betroede midler.

Det fremgår af § 15, stk. 1, nr. 5, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere at Finanstilsynet kan inddrage en finansiels rådgivers tilladelse, hvis virksomheden ikke længere opfylder betingelserne for tilladelse efter kapitel 2.

Det foreslås, at i § 3 indsættes et nyt stykke 9, som bestemmer, at betingelserne i stk. 3, nr. 1-5 finder anvendelse på virksomheder, der har fået tilladelse som finansiel rådgiver.

UDKAST

Det foreslåede er et led i første del af afskaffelsen af tilladelsen som finansiel rådgiver, der sammen med de foreslåede ændringer i lovforslagets § 1, nr. 9, 14-16 skal træde i kraft 1. januar 2025.

Det foreslåede medfører, at de finansielle rådgivere, der allerede har tilladelse fra Finanstilsynet og på tidspunktet for ansøgning levede op til betingelserne i § 3, stk. 3, nr. 1-5, fortsat skal leve op til kravene i § 3, stk. 3, nr. 1-5, for at kunne bevare deres tilladelse. Dette har tidligere fulgt af § 3, stk. 3, jf. § 15, stk. 1, nr. 5. i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. Men den foreslåede ændring af § 3, stk. 3, i lovforslagets § 1, nr. 14, om at indsnævre Finanstilsynets mulighed for at give tilladelse til kun at vedrøre tilladelse som investeringsrådgiver eller boligkreditformidler og dermed ophæve Finanstilsynets hjemmel til at give tilladelse som finansiel rådgiver, medfører at de finansielle rådgivere bliver skrevet ud af bestemmelsen i § 3, stk. 3. Derfor er det nødvendigt at indføre en ny selvstændig bestemmelse, som sikrer, at de finansielle rådgivere fortsat skal leve op til kravene om bl.a. ansvarsforsikring mv. i § 3, stk. 3, nr. 1-5, og sikrer Finanstilsynets hjemmel til at inddrage tilladelsen som finansiel rådgiver i § 15, stk. 1, nr. 5, hvis virksomheden ikke lever op til kravene i kapitel 2, herunder § 3, stk. 3, nr. 1-5.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger og § 8, nr. 14, og de specielle bemærkninger hertil.

Til nr. 18 (§ 3, stk. 9, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

§ 3, stk. 9, indføres med dette lovforslags § 8, nr. 17, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere og bestemmer, at betingelserne i stk. 3, nr. 1-5 finder anvendelse på virksomheder, der har fået tilladelse som finansiel rådgiver.

I nærværende lovforslag foreslås det, at afskaffelsen af tilladelsen som finansiel rådgiver opdeles i to tempi, hvor først del skal træde i kraft hhv. den 1. januar 2025 og anden del skal træde i kraft ved at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler ved udstedelse af en bekendtgørelse om ikrafttræden.

UDKAST

Bestemmelsen i stk. 9, er et led i første del af afskaffelsen af tilladelsen som finansiell rådgiver, der sammen med de foreslåede ændringer i lovforslagets § 8, nr. 9 og 14-17 er foreslået til at skulle træde i kraft 1. januar 2025.

Det foreslås, at § 3, stk. 9, ophæves.

Det foreslåede er et led i anden del af afskaffelsen af tilladelsen som finansiell rådgiver og skal træde i kraft ved ministerens bekendtgørelse. Der henvises til lovforslagets § 4, og de specielle bemærkninger hertil.

Til nr. 19 (§ 4, stk. 1, § 4, stk. 2, 1. pkt., § 7, stk. 6, § 10, 1. pkt., § 10 a, stk. 1, § 15, stk. 2, og § 18, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Den gældende § 4, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere indeholder i bestemmelsens nr. 1-5, kravene til egnethed og hæderlighed for et medlem af bestyrelsen eller direktionen hos en finansiell rådgiver, en investeringsrådgiver eller en boligkreditformidler eller en indehaver af en finansiell rådgiver, en investeringsrådgiver eller boligkreditformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed.

Den gældende § 4, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen hos en finansiell rådgiver, en investeringsrådgiver eller en boligkreditformidler eller indehaveren af en finansiell rådgiver, en investeringsrådgiver eller en boligkreditformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed, skal informere Finanstilsynet om forhold som nævnt i stk. 1 i forbindelse med sin indtræden i virksomhedens ledelse eller for en finansiell rådgiver, en investeringsrådgiver eller en boligkreditformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed, i forbindelse med ansøgning om tilladelse, jf. § 3, stk. 1.

Den gældende § 7, stk. 6, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om de foranstaltninger, som en finansiell rådgiver, en investeringsrådgiver og en boligkreditformidler skal træffe for at have effektive procedurer for udvikling og distribution af produkter og tjenester.

UDKAST

Den gældende § 10, 1. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at hvis en finansiell rådgiver, en investeringsrådgiver eller boligkreditformidler ikke er uafhængig, jf. § 9, skal dette fremgå af virksomhedens hjemmeside.

Den gældende § 10 a, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at indgår en ansat eller en tidligere ansat og en finansiell rådgiver, investeringsrådgiver eller boligkreditformidler en aftale om en tavsheds klausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder.

Den gældende § 18, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at reaktioner givet i henhold til denne lovs § 11, stk. 4, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiell virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en finansiell rådgiver, en investeringsrådgiver eller en boligkreditformidler under tilsyn skal offentliggøres med angivelse af den finansielle rådgivers, investeringsrådgivers eller boligkreditformidlers navn, jf. dog stk. 4.

Det foreslås to steder i § 4, stk. 1, tre steder i § 4, stk. 2, 1. pkt., i § 7, stk. 6, § 10, 1. pkt., § 10 a, stk. 1, § 15, stk. 2, og § 18, stk. 1, 1. pkt., at »en finansiell rådgiver, « udgår.

Forslaget indebærer, at referencen til en finansiell rådgiver udgår af bestemmelserne.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiell rådgiver ved nærværende lovforslag.

Til nr. 20 (§ 4, stk. 3, i § 10 a, stk. 2, og § 21, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Den gældende § 4, stk. 3, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at § 4, stk. 1 og 2, om krav til egnethed og hæderlighed for medlemmer af bestyrelsen eller direktionen hos en finansiell rådgiver, investeringsrådgiver og en boligkreditformidler, finder tilsvarende anvendelse på den eller de

UDKAST

ledelsesansvarlige for den finansielle rådgiver, investeringsrådgiveren eller boligkreditformidleren, hvis den finansielle rådgiver, investeringsrådgiver eller boligkreditformidler drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion.

Den gældende § 10 a, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at uanset stk. 1 er den ansatte eller tidligere ansatte ikke afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering til offentlige myndigheder, selv om et sådant forbud indgår i en aftale mellem den ansatte eller tidligere ansatte og den finansielle rådgiver, investeringsrådgiveren eller boligkreditformidleren.

Den gældende § 21, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at i nedennævnte tilfælde, angivet i nr. 1-5, anses en anden end den finansielle rådgiver, investeringsrådgiveren eller boligkreditformidleren tillige som part i Finanstilsynets afgørelse, for så vidt angår den del af sagen, som vedrører den pågældende.

Det foreslås to steder i § 4, stk. 3, i § 10 a, stk. 2, og § 21, stk. 2, 1. pkt., at »den finansielle rådgiver, « udgår.

Forslaget indebærer, at referencen til finansiell rådgiver udgår af bestemmelserne.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiell rådgiver ved nærværende lovforslag.

Til nr. 21 (§ 4, stk. 3, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Den gældende § 4, stk. 3, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at § 4, stk. 1 og 2, om krav til egnethed og hæderlighed for medlemmer af bestyrelsen eller direktionen hos en finansiell rådgiver, investeringsrådgiver og en boligkreditformidler, finder tilsvarende anvendelse på den eller de ledelsesansvarlige for den finansielle rådgiver, investeringsrådgiveren eller boligkreditformidleren, hvis den finansielle rådgiver, investeringsrådgiver

eller boligkreditformidler drives som en juridisk person uden en bestyrelse eller direktion.

Det foreslås i § 4, stk. 3, at »investeringsrådgiver eller boligkreditformidler« ændres til: »investeringsrådgiveren eller boligkreditformidleren«.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiel rådgiver ved nærværende lovforslag.

Til nr. 22 (§ 4 a, stk. 1, 1. pkt., og § 7, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Den gældende § 4 a, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at Finanstilsynet opretter og fører et offentligt register over finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Den gældende § 7, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om redelig forretningsskik og god praksis for finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Det foreslås i § 4 a, stk. 1, 1. pkt., og i § 7, stk. 2, at »finansielle rådgivere, « udgår.

Den foreslåede ændring af § 7, stk. 2, indebærer, at hjemlen til at fastsætte regler om god skik for finansielle rådgivere bortfalder. Hjemlen har været udnyttet til at fastsætte regler i bekendtgørelse nr. 331 af 7. april 2016 om god skik for finansielle rådgivere. Bekendtgørelsen vil blive ophævet, når hjemmelsbestemmelsen bortfalder.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiel rådgiver ved nærværende lovforslag.

Til nr. 23 (§ 4 a, stk. 2, nr. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Den gældende § 4 a, stk. 2, nr. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at det offentlige

UDKAST

register over finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere skal indeholde navne på personer i ledelsen for den finansielle rådgivningsvirksomhed i investeringsrådgivervirksomheden og navne på personer i ledelsen for boligkreditformidleren, som er ansvarlige for formidlingsforretningerne.

Det foreslås i § 4 a, stk. 2, nr. 1, at »den finansielle rådgivningsvirksomhed i« udgår.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiell rådgiver ved nærværende lovforslag.

Til nr. 24 (§ 5, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Den gældende § 5, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at en finansiell rådgiver, en investeringsrådgiver eller en boligkreditformidler er ud over i de tilfælde, der er omfattet af § 4, stk. 2, forpligtet til snarest muligt at underrette Finanstilsynet, hvis der indtræder ændringer i forhold til de oplysninger, som Finanstilsynet har modtaget og lagt til grund ved meddelelse af tilladelse som henholdsvis finansiell rådgiver, investeringsrådgiver eller boligkreditformidler.

Det foreslås i § 5, stk. 1, 1. pkt., at »finansiell rådgiver, en« og »finansiell rådgiver,« udgår.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiell rådgiver ved nærværende lovforslag.

Til nr. 25 (§ 6, stk. 1, § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, 1. pkt., § 9, stk. 1, 1. pkt., og § 10 b, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Den gældende § 6, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at en finansiell rådgiver, en investeringsrådgiver eller boligkreditformidler skal sikre, at virksomhedens ansatte, der yder rådgivning om finansielle produkter eller boligkreditaftaler, har tilstrækkelige kompetencer til at yde en forsvarlig rådgivning.

UDKAST

Den gældende § 7, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at en finansiell rådgiver, en investeringsrådgiver eller boligkreditformidler skal drive virksomhed i overensstemmelse med redelig forretningsskik og god praksis inden for virksomhedsområdet.

Den gældende § 8, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at en finansiell rådgiver, en investeringsrådgiver og en boligkreditformidler skal have en forretningsgang for håndtering af interessekonflikter, som kan skade forbrugernes interesser i forholdet mellem forbrugerne og virksomheden.

Den gældende § 9, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at en finansiell rådgiver, en investeringsrådgiver og en boligkreditformidler må kun anvende betegnelsen uafhængig eller tilsvarende betegnelser, der giver indtryk af, at virksomheden yder uafhængig rådgivning, hvis den opfylder de betingelser, som er oplistet i bestemmelsens nr. 1-3.

Den gældende § 10 b, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at en finansiell rådgiver, en investeringsrådgiver eller boligkreditformidler må ikke udsætte ansatte eller tidligere ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte eller den tidligere ansatte har indberettet virksomhedens overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til en ordning i virksomheden.

Det foreslås i § 6, stk. 1, § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, 1. pkt., § 9, stk. 1, 1. pkt., og § 10 b, stk. 1, 1. pkt., at »finansiell rådgiver, en« udgår.

Forslaget indebærer, at referencen til en finansiell rådgiver udgår af bestemmelserne.

Den foreslåede ændring i § 6, stk. 1, om kompetencekrav medfører, at de finansielle rådgivere, der søger om tilladelse som investeringsrådgiver og/eller forsikringsformidler skal leve op til de kompetencekravsregler, der stilles til disse tilladelser, inden de påbegynder udøvelsen af deres virksomhed. I forhold til tilladelsen som investeringsrådgiver vil de kompetencekrav, som stilles til denne tilladelse, svare til de

kompetencekrav, der allerede i dag stilles til finansielle rådgivere. I forhold til tilladelsen som forsikringsformidler betyder det, at virksomheden skal have ansatte, der lever op til kravene i bekendtgørelse nr. 1113 af 2. juni 2021 om kompetencekrav og krav til godt omdømme for ansatte i forsikringsselskaber, genforsikringsselskaber og ansatte hos en forsikringsformidler og en genforsikringsformidler. Heraf fremgår det, at forsikringsformidlervirksomheden skal sikre, at virksomhedens ansatte, der udøver forsikringsdistribution, har bestået en prøve, der dokumenterer, at de ansatte besidder de fornødne kompetencer indenfor det arbejdsområde, de varetager. Et sådant krav er ikke gældende for finansielle rådgivere i dag, idet kravet er, at de har tilstrækkelige kompetencer til at yde forsvarlig rådgivning. Der vil i bekendtgørelsen blive indsat en overgangsordning, som sikrer, at virksomhedens ansatte har tilstrækkelig tid til at kunne bestå de relevante prøver. Da de finansielle rådgivere dog allerede i dag er underlagt krav om tilstrækkelige kompetencer til at yde forsvarlig rådgivning, formodes det, at de nemt vil kunne gennemføre de relevante prøver.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiell rådgiver ved nærværende lovforslag.

Til nr. 26 (§ 6, stk. 1, og § 9, stk. 1, nr. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Den gældende § 6, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at en finansiell rådgiver, en investeringsrådgiver eller boligkreditformidler skal sikre, at virksomhedens ansatte, der yder rådgivning om finansielle produkter eller boligkreditaftaler, har tilstrækkelige kompetencer til at yde en forsvarlig rådgivning.

Den gældende § 9, stk. 1, nr. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at virksomheden må ikke modtage provision eller andet vederlag fra virksomheder, der tilbyder eller formidler finansielle produkter eller boligkreditaftaler, medmindre den fulde provision videregives til kunden uden ugrundet ophold.

Det foreslås i § 6, *nr. 1*, og i § 9, *stk. 1, nr. 1*, at »finansielle produkter« ændres til: »investeringsprodukter«.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiel rådgiver ved nærværende lovforslag.

Til nr. 27 (§ 7, stk. 5, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Den gældende § 7, stk. 5, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om finansielle rådgiveres og investeringsrådgiveres dokumentation og opbevaring af dokumentation i forbindelse med investeringsrådgivning.

Det foreslås i § 7, stk. 5, at »finansielle rådgiveres og« udgår.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiel rådgiver ved nærværende lovforslag.

Til nr. 28 (§ 7 b, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Den gældende § 7 b, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at en finansiel rådgiver og en investeringsrådgiver skal have en lønpolitik, der fremmer rimelig behandling af kunder og forebygger interessekonflikter, for ansatte, der yder investeringsrådgivning og modtager og formidler ordrer til en værdipapirhandler.

Det foreslås i § 7 b, stk. 1, 1. pkt., at »finansiel rådgiver og en« udgår.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiel rådgiver ved nærværende lovforslag.

Til nr. 29 (§ 7 b, stk. 1, 2. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Den gældende § 7 b, stk. 1, 2. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at den finansielle rådgiver og investeringsrådgiveren skal endvidere sikre, at aflønning af ansatte ikke er i strid med den finansielle rådgivers eller

UDKAST

investeringsrådgiverens forpligtelse til at handle i kundernes bedste interesse, herunder forpligtelser i medfør af § 7, stk. 1, og regler udstedt i medfør af § 7, stk. 2, jf. dog stk. 2.

Det foreslås i § 7 b, stk. 1, 2. pkt., at ændre »Den finansielle rådgiver og investeringsrådgiveren« til »Investeringsrådgiveren« og at »den finansielle rådgivers eller« udgår.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiell rådgiver ved nærværende lovforslag.

Til nr. 30 (§ 9, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Den gældende § 9, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at finansielle rådgivere må for at kunne anvende betegnelsen uafhængig eller andre tilsvarende betegnelser, som reguleret i stk. 1, ikke på egne eller andres vegne udbyde finansielle produkter til forbrugere.

Det foreslås at § 9, stk. 2, ophæves.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiell rådgiver ved nærværende lovforslag.

Til nr. 31 (§ 15, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Den gældende § 15, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere regulerer i bestemmelsens nr. 1-6, de forhold som kan begrunde, at Finanstilsynet inddrager en finansiell rådgivers, en investeringsrådgivers eller boligkreditformidlers tilladelse.

Det foreslås i § 15, stk. 1, at »finansiell rådgivers,« udgår.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiell rådgiver ved nærværende lovforslag.

UDKAST

Til nr. 32 (§ 15, stk. 3, 1. pkt., § 19, stk. 2, og § 20 a, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Den gældende § 15, stk. 3, 1. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at indehaveren af en finansiell rådgiver, investeringsrådgiver eller boligkreditformidler, der er en enkeltmandsvirksomhed, kan forlange, at Finanstilsynets afgørelse om at inddrage en tilladelse i medfør af stk. 1, nr. 5, jf. § 4, stk. 1, nr. 2-5, eller stk. 2 bliver indbragt for domstolene.

Den gældende § 19, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at Finanstilsynet skal endvidere orientere offentligheden om navnet på en virksomhed, der overtræder forbuddet mod at udøve virksomhed som finansiell rådgiver, investeringsrådgiver eller boligkreditformidler uden tilladelse, jf. § 3.

Den gældende § 20 a, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at videregive en finansiell rådgiver, investeringsrådgiver eller boligkreditformidler oplysninger om virksomheden, og er oplysningerne kommet offentligheden til kendskab, kan Finanstilsynet under nærmere fastsætte omstændigheder i bestemmelsens nr. 1-2, påbyde virksomheden at offentliggøre berigtigende oplysninger inden for en af Finanstilsynet fastsat frist.

Det foreslås i § 15, stk. 3, 1. pkt., § 19, stk. 2, og § 20 a, stk. 1, at »finansiell rådgiver,« udgår.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiell rådgiver ved nærværende lovforslag.

Til nr. 33 (§ 18, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Den gældende § 18, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at reaktioner givet i henhold til denne lovs § 11, stk. 4, jf. § 345, stk. 12, nr. 4, i lov om finansiell virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse til en finansiell rådgiver, en investeringsrådgiver eller en boligkreditformidler under tilsyn skal offentliggøres med angivelse

UDKAST

af den finansielle rådgivers, investeringsrådgivers eller boligkreditformidlers navn, jf. dog stk. 4.

Det foreslås i § 18, stk. 1, 1. pkt., at »den finansielle rådgivers, investeringsrådgivers eller boligkreditformidlers« ændres til: »investeringsrådgiverens eller boligkreditformidlerens«.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiell rådgiver ved nærværende lovforslag.

Til nr. 34 (§ 20 i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere)

Den gældende § 20 i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere bestemmer, at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler for finansielle rådgiveres, investeringsrådgiveres og boligkreditformidlers pligt til at offentliggøre oplysninger om Finanstilsynets vurdering af virksomheden og om, at Finanstilsynet har mulighed for at offentliggøre oplysningerne før virksomheden.

Det foreslås i § 20, at »finansielle rådgiveres, « udgår.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiell rådgiver ved nærværende lovforslag.

Til § 9

Til nr. 1 (§ 5, stk. 1, nr. 20, i lov om finansiell virksomhed)

Det fremgår af § 5, stk. 1, nr. 20, i lov om finansiell virksomhed, at et formålsbestemt selskab er et selskab, hvis væsentligste formål er at udstede omsættelige værdipapirer eller på anden vis at skaffe finansiering til køb af aktiver indført i et refinansieringsregister og omfattet af § 152 p fra pengeinstitutter med tilladelse fra Finanstilsynet til at oprette et refinansieringsregister.

Definitionen af et formålsbestemt selskab, i lov om finansiell virksomhed § 5, stk. 1, nr. 20, er tilføjet ved lov nr. 1613 af 26. december 2013 om ændring af lov om finansiell virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiell stabilitet og lov om tinglysning og er indført samtidig med de regler,

der muliggør at pengeinstitutter kan oprette refinansieringsregistre med henblik på at foretage sekuritisering, dvs. udstedelse af værdipapirer med sikkerhed i puljer af lån, kreditter og leasingkontrakter til erhvervsvirksomhed.

Definitionen foreslås slettet, da sekritiseringsområdet siden 2019 har været reguleret af EU-reguleringen, nærmere bestemt STS-forordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2017/2402 af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering). Her findes definitionen ”sekritiseringsenhed med særligt formål” eller SSPE (art. 2, stk. 1, nr. 2), som allerede kan benyttes og fremover vil benyttes i stedet for formålsbestemt selskab.

De danske regler om sekritiseringer bliver således ikke benyttet og afskaffelsen af dem vil ikke have nogen umiddelbar indflydelse på sekritiseringer.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til lovforslagets pkt. 3.9.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 2 (§ 64, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 64, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed fastsætter egnetheds- og hæderlighedskrav til medlemmer af bestyrelsen eller direktionen i en finansiel virksomhed. Egnethedskravet følger af § 64, stk. 1, nr. 1, hvorefter medlemmer af bestyrelsen eller direktionen skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen.

Den gældende § 64, stk. 2, fastsætter, at når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i en finansiel virksomhed, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1. Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed.

Det følger videre af den gældende § 64, stk. 5, nr. 1, at medlemmerne af bestyrelsen eller direktionen i en finansiel virksomhed skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold som nævnt i stk. 1 i forbindelse med deres indtræden i den finansielle virksomheds ledelse og om forhold som nævnt i stk. 1, nr. 1-5, hvis forholdene efterfølgende ændres.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til lovforslagets pkt. 3.11.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 8* i § 64, i lov om finansiel virksomhed, hvoraf det fremgår, at for bestyrelsesmedlemmer i gruppe 3- og 4-pengeinstitutter, der ikke er bestyrelsesformand, finder stk. 2 og stk. 5, 1. pkt., alene anvendelse for kravene i stk. 1, nr. 2-5.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at Finanstilsynet ikke længere i henhold til § 64, stk. 2, vil skulle påse, at bestyrelsesmedlemmer i gruppe 3- og 4-pengeinstitutter, der ikke er udpeget som bestyrelsesformand, opfylder egnethedskravet i § 64, stk. 1, nr. 1, der stiller krav om, at bestyrelsesmedlemmet har tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet, når bestyrelsesmedlemmet tiltræder stillingen. Finanstilsynet vil fremover alene skulle påse at bestyrelsesmedlemmer i gruppe 3- og 4-pengeinstitutter, der ikke er udpeget som bestyrelsesformand, opfylder hæderlighedskravene i § 64, stk. 1, nr. 2-5, når bestyrelsesmedlemmet tiltræder stillingen.

Den foreslåede bestemmelse vil også indebære, at der ikke længere påhviler bestyrelsesmedlemmer i gruppe 3- og 4-pengeinstitutter, der ikke er udpeget som bestyrelsesformand, en pligt til at indsende Finanstilsynet oplysninger om sin viden, faglige kompetence eller erfaring i forbindelse med sin indtræden som bestyrelsesmedlem.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.9.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3 (Overskriften før § 152 i, i lov om finansiel virksomhed)

Overskriften foreslås ophævet som en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 3, da alle bestemmelser under overskriften foreslås ophævet.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. 3.

Til nr. 4 (§§ 152 i – 152 y, i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af §§ 152 i – 152 y i lov om finansiel virksomhed, at pengeinstitutter har mulighed for at lade en række lån m.v. til erhvervsvirksomheder

indgå i en større pulje, der sælges videre til en såkaldt berettiget enhed, som derefter udsteder obligationer med sikkerhed i pengestrømmene fra lånene m.v. i puljen, såkaldte refinansieringsregistre. Dette sker ved oprettelse af et formålsbestemt selskab, som defineret i lov om finansiel virksomhed § 5, stk. 1, nr. 20. Dette kaldes registerbaseret sekuritisering, idet overdragelsen af lån m.v. sker ved, at disse indføres i et refinansieringsregister, som indeholder oplysninger om de enkelte lån, jf. § 152 i, stk. 3 og 4, og § 152 j i lov om finansiel virksomhed. Pengeinstituttet opnår herved en mulighed for at frigøre likviditet fra sin balance, så der kan ydes flere lån til de mindre virksomheder og derudover kan pengeinstituttet reducere deres kapitalkrav.

Det fremgår af § 152 i, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at pengeinstitutter skal ansøge om tilladelse hos Finanstilsynet til at oprette og føre et refinansieringsregister. Det fremgår af § 152 i, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet fører en database over, hvilke pengeinstitutter, der har opnået en tilladelse efter stk. 1. Finanstilsynets fører derudover registre over de refinansieringstransaktioner, som de pågældende pengeinstitutter har gennemført.

I forbindelse med transaktioner baseret på refinansieringsregistre kan der anvendes en såkaldt repræsentant. Reglerne i lov om finansiel virksomhed om refinansieringsregistre skal derfor ses i sammenhæng med reglerne om repræsentanter for obligationsudstedelser i § 1, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder. Disse regler giver mulighed for, at der kan udpeges og registreres en repræsentant i forbindelse med obligationsudstedelser, som fungerer som kontaktpunkt mellem udsteder og obligationsejerne.

Det foreslås, at bestemmelserne i lov om finansiel virksomhed, der vedrører refinansieringsregistre, ophæves.

Dette skyldes, at der sideløbende med de danske regler om refinansieringsregistre for sekuritiseringer er kommet EU-regler på området i form af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2017/2402 af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering (STS-forordningen)

Refinansieringsregister er i EU-lovgivningen suppleret af ”sekuritiseringsregister”, som defineret i STS-forordningens art. 2, stk. 1 nr. 23) som ”en juridisk person, der på central vis indsamler og vedligeholder optegnelser

over securitiseringer. ESMA fører en liste over alle securitiseringer der lever op til kravene efter STS-forordningen.

Reguleringen af securitiseringer er blevet gennemgående reguleret på EU-plan, med et regelsæt, der sætter en ramme, der muliggør securitiseringer indenfor et andet regelsæt end de danske regler. Det finansielle område har i forvejen en høj grad af harmonisering på tværs af EU-lande. Dette vil give nemmere forhold for finansielle virksomheder, der vil agere på tværs af EU-lande. Derfor vil virksomheder oftere anvende et europæisk regelsæt, fremfor et nationalt sæt regler. Det vil også være mere simpelt for institutterne at anvende de samme definitioner, som man bruger i andre EU-lande. Desuden vil reglerne i højere grad fortolkes ens på tværs af EU-lande, hvilket vil medføre, at institutter i højere grad kan skele til andre institutter i forhold til fortolkning og anvendelse af reglerne.

Ophævelsen af reglerne vil ikke få umiddelbare konsekvenser for området for securitiseringer i Danmark. De regler, der foreslås ophævet, spiller ingen rolle ift. reguleringen af securitiseringer i medfør af EU-reglerne, og der vil gælde samme krav for securitiseringer, uanset om de nationale bestemmelser ophæves. Derfor foreslås det at ophæve bestemmelserne og på den måde mindske mængden af bestemmelser i lov om finansiell virksomhed og gøre regelværket mere simpelt. Desuden er mulighederne for at lave og bruge refinansieringsregistre, efter bestemmelserne i §§ 152 i – 152 y, aldrig har blevet udnyttet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.10.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5 (§ 224, stk. 4, i lov om finansiell virksomhed)

Det fremgår af § 224, stk. 4, i lov om finansiell virksomhed, at Finanstilsynet kan inddrage en tilladelse fra et pengeinstitut med tilladelse til at føre et refinansieringsregister, hvis pengeinstituttet gør sig skyldig i grove eller gentagne overtrædelser af § 152 j, stk. 1, 2. pkt., eller stk. 2, § 152 k, stk. 1, 2, 4 eller 5, § 152 l, § 152 m, stk. 1, eller regler fastsat i medfør af § 152 j, stk. 5, eller § 152 m, stk. 2.

Bestemmelserne som refereret i stk. 4 vedrører de registreringer, der skal ske, når man fører refinansieringsregistre over, hvem der kan sælges aktiver til og videregivelse af væsentlig viden om aktiverne i registreret.

Bestemmelsen foreslås ophævet, da den giver Finanstilsynet sanktionsmuligheder i medfør af reglerne om refinansieringsregistre, som foreslås ophævet.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. 3 og til pkt. 3.10.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6 (§ 333 a i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 333 a i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet fremmer den offentlige forbrugerinformation på det finansielle område.

Det foreslås i nærværende lovs § 9, nr. 6, at § 333 a ophæves.

Ophævelsen af bestemmelsen skal sikre, at det offentlige ikke varetager opgaver, som løses tilfredsstillende af det private marked. Der findes således allerede i dag mange aktører, som yder forbrugerinformation på det finansielle område.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 1, vil medføre, at Finanstilsynet ikke længere skal varetage den offentlige forbrugerinformation på det finansielle område, og at de eksisterende medieplatforme nedlægges, herunder f.eks. www.raadtilpenge.dk og de grupper på sociale medier, som Finanstilsynet har oprettet for at fremme den offentlige forbrugerinformation.

Med nedlæggelsen af www.raadtilpenge.dk nedlægges samtidig facebookgruppen *På Røven* og *Tjek Boliglån*, der giver mulighed for at sammenligne priser på en række forskellige boliglån med 1. prioritet i fast ejendom ydet af banker og realkreditinstitutter i det seneste kvartal.

Ophævelsen vil endvidere medføre, at Finanstilsynet i EU-sammenhænge, herunder i arbejdsgrupper og komitéer i de europæiske tilsynsmyndigheder, EBA, ESMA og EIOPA ikke længere vil have en rolle og dermed ikke vil bidrage til disse myndigheders arbejde med at revidere og koordinere finansielle færdigheder og uddannelsesinitiativer på forbrugeområdet, der følger af forordningerne for de tre europæiske myndigheders arbejde. Disse forordninger stiller ikke krav om, at medlemsstaterne skal have særlige myndigheder, der beskæftiger sig med forbrugerinformation.

Finanstilsynet vil som følge af ophævelsen af § 333 a, ikke kunne gennemføre andre kampagner på dette område, ligesom tilsynet fremadrettet heller ikke vil kunne bidrage til forhandlingerne i rådet om initiativer vedrørende forbrugerinformation, f.eks. de netop vedtagne rådskonklusioner om finansiel dannelse.

Finanstilsynet vil dog fortsat orientere offentligheden om sager, som er behandlet af Finanstilsynet, jf. § 354 b, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Finanstilsynet vil også i relevant omfang lægge materiale ud på sin hjemmeside om forståelsen af den forbrugerbeskyttende lovgivning, som forbrugere kan bruge til at styrke deres kendskab til de rettigheder, som de finansielle regler giver forbrugerne. Finanstilsynet vil endvidere fortsat advare om produkter eller udbydere, som tilsynet ikke mener skaber værdi for forbrugerne.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.11 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7 (§ 361, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 361, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, indeholder i nr. 1-3, regler om, at de fysiske og juridiske personer omfattet af lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere betaler årligt et grundbeløb til Finanstilsynet. § 361, stk. 5, nr. 2, i lov om finansielle virksomheder, bestemmer, at virksomheder, der yder rådgivning om finansielle produkter til forbrugere, betaler 26.800 kr.

Det foreslås i § 361, stk. 5, at »finansielle rådgivere,« udgår.

Det foreslåede medfører, at finansielle rådgivere pr. 1. januar 2025 ikke længere er omfattet af kravet om at betale en årlig afgift til Finanstilsynet. Det betyder, at de finansielle rådgivere, som får inddraget deres tilladelse pr. 1. marts 2025, ikke skal betale afgift til Finanstilsynet for året 2025. Det betyder også, at de finansielle rådgivere, som ønsker at fortsætte med at rådgive om forsikring, pension eller investeringsprodukter, og derfor søger om tilladelse som forsikringsformidler og/eller investeringsrådgiver senest den 28. februar 2025, heller ikke skal betale afgift til Finanstilsynet for tilladelsen som finansiel rådgiver for året 2025. Disse virksomheder vil i stedet skulle betale afgift til Finanstilsynet for de nye tilladelser som henholdsvis forsikringsformidler og investeringsrådgiver, dvs. efter

UDKAST

reglerne i § 362, stk. 5-7, og § 361, stk. 5, nr. 3, der med denne lov ændres til nr. 2, i lov om finansiel virksomhed. For tilladelsen som forsikringsformidler udgør den årlige afgift 3,0 promille af deres provision og andre vederlag, dog minimum 2.000 kr. For tilladelsen som investeringsrådgiver, udgør den årlige afgift 18.400 kr.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiel rådgiver ved nærværende lovforslag.

Til nr. 8 (§ 361, stk. 5, nr. 1, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 361, stk. 5, nr. 1, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed, bestemmer, at 1. pkt., om at boligkreditformidlere betaler et årligt grundbeløb på 16.700 kr., ikke finder anvendelse på virksomheder med tilladelse som finansiel rådgiver, jf. § 3 i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Det foreslås at § 361, stk. 5, nr. 1, 2. pkt., ophæves.

Det foreslåede medfører, at en boligkreditformidler, der tidligere har haft en tilladelse som finansiel rådgiver, men får en ny tilladelse som forsikringsformidler og/eller investeringsrådgiver, skal betale afgift til Finanstilsynet for hver tilladelsestype efter reglerne i § 362, stk. 5-7, og § 361, stk. 5, nr. 3, der med denne lov ændres til nr. 2, i lov om finansiel virksomhed. For tilladelsen som forsikringsformidler udgør afgiften 3,0 promille af deres provision og andre vederlag, dog minimum 2.000 kr. For tilladelsen som investeringsrådgiver, udgør afgiften 18.400 kr. årligt.

Dermed kan en boligkreditformidler, der i dag også har tilladelse som finansiel rådgiver, ikke længere kan nøjes med at betale én afgift til Finanstilsynet. Hvorvidt det for den enkelte virksomhed vil være et lavere beløb eller et højere beløb end tidligere vil dels afhænge af, hvor mange tilladelser virksomheden fremover skal have, og dels afhænge af virksomhedens omsætning, jf. reglerne om afgift for forsikringsformidlere. De finansielle rådgivere, der som følge af afskaffelsen af tilladelsen, skal have ny tilladelse som forsikringsformidler og/eller investeringsrådgiver vil dog også få mulighed for at udøve flere ydelser end tidligere, da de også vil kunne formidle produkter til og rådgive erhvervskunder. Det vurderes således mest rimeligt, at virksomheden betaler en årlig afgift baseret på det

UDKAST

konkrete antal af tilladelser, da Finanstilsynet dermed også fører tilsyn med virksomheden på flere områder.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiel rådgiver ved nærværende lovforslag.

Til nr. 9 (§ 361, stk. 5, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende § 361, stk. 5, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed, bestemmer, at virksomheder, der yder rådgivning om finansielle produkter til forbrugere, betaler 26.800 kr.

Det foreslås at § 361, stk. 5, nr. 2, ophæves.

Det foreslåede er en konsekvens af at afskaffe tilladelsen som finansiel rådgiver ved nærværende lovforslag.

Der henvises til lovforslagets § 8, nr. 1, og de almindelige bemærkninger hertil.

Til nr. 10 (§ 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af § 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, at overtrædelse af visse regler om refinansieringsregistre kan straffes med bøde.

Det drejer sig om § 152 j, stk. 1, 2. pkt., eller stk. 2, § 152 k, stk. 1, 2 og 5, § 152 m, stk. 1. Bestemmelserne drejer sig om tilladelse til at føre refinansieringsregistre over, hvem der kan sælges aktiver til og videregivelse af væsentlig viden.

Bestemmelsen foreslås ophævet som konsekvens af, at de bestemmelser, den gør strafbelagte, foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 9, nr. 4.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 9, nr. 4.

Til nr. 11 (§ 373, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af § 373, stk. 3, at en finansiel virksomhed, der ikke efterkommer et påbud, der er givet i medfør af § 152 k, stk. 4, kan straffes med bøde.

§ 152 k, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed vedrører Finanstilsynets mulighed for at give et pengeinstitut med tilladelse om at føre refinansieringsregistre, et påbud om at ophøre med at sælge aktiver, hvis de sælger til andre end et formålsbestemt selskab, et andet pengeinstitut, et fællesejet sektorselskab, et forsikringsselskab eller en firmapensionskasse.

Bestemmelsen foreslås tilpasset og henvisningerne til § 152 k, stk. 4 foreslås slettet som konsekvens af at de bestemmelser den gør strafbelagte foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 9, nr. 4.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. § 9, nr. 4.

Til nr. 12 (§ 373, stk. 10, i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af § 373, stk. 10, i lov om finansiel virksomhed bl.a., at forældelsesfristen for overtrædelse af § 152 m, stk. 1, er 10 år.

Den almindelige forældelsesfrist for overtrædelser af lov om finansiel virksomhed er 5 år, jf. § 373, stk. 9.

§ 152 m vedrører det tilfælde, at et pengeinstitut, der administrer aktiver i et refinansieringsregister, opnår væsentligt viden om aktiverne i refinansieringsregistret, og at de i dette tilfælde skal videregive denne viden til den berettigede enhed, som udsteder omsættelige værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, med sikkerhed i aktiverne i refinansieringsregistret.

Bestemmelsen foreslås tilpasset og henvisningerne til § 152 m, stk. 1 foreslås slettet som konsekvens af, at den bestemmelse, for hvilken den forlænger forældelsesfristen, foreslås ophævet, jf. lovforslagets nr. 3.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 9, nr. 4.

Til § 10

Til nr. 1 (§ 29, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det fremgår af § 29, i lov om forsikringsvirksomhed, at det tekniske grundlag m.v. skal anmeldes til Finanstilsynet senest samtidig med, at

UDKAST

grundlaget m.v. tages i anvendelse. Tilsvarende gælder for ændringer i de angivne forhold.

Det foreslås, at § 29, *stk. 1*, angiver, hvilke forhold det tekniske grundlag m.v. skal indeholde. Der er med den nye formulering ikke tilsigtet ændringer af gældende ret for indholdet af det tekniske grundlag m.v. Den foreslåede ændring af § 29, *stk. 1*, i lov om forsikringsvirksomhed vil således være en videreførelse af gældende ret om indholdet af det tekniske grundlag m.v.

Det foreslås, at § 29, *stk. 2*, angiver de nævnte forhold i det tekniske grundlag m.v. samt ændringer af disse forhold, som skal anmeldes til Finanstilsynet. Den foreslåede ændring vil således medføre, at visse dele af det tekniske grundlag m.v. ikke længere skal anmeldes til Finanstilsynet. Det drejer sig om forhold, der vedrører principper for genforsikring, regler for afgivelse af helbredsoplysninger samt regler for overførsler af pensionsordninger. Det bemærkes, at ophævelse af anmeldelseskravet for overførsler af pensionsordninger ikke gælder for omkostningssatser/gebyrer for overførsel af pensionsordninger, da dette er omfattet af § 29, *stk. 1, nr. 2*.

Foruden ophør af anmeldelseskravet for visse dele af det tekniske grundlag m.v., er der ikke i øvrigt tilsigtet ændringer af gældende ret. Kravene om rimelighed og betryggende grundlag, som følger af § 30 i lov om forsikringsvirksomhed, gælder således fortsat, uanset om forholdet ikke længere vil skulle anmeldes.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.12 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2 (§ 29 i lov om forsikringsvirksomhed)

Det foreslås, at § 29, *stk. 3*, som bliver til *stk. 4*, ændres, så Finanstilsynets har mulighed for at fastsætte nærmere regler om de forhold, der er nævnt i *stk. 1 og 2*.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ændringen af § 29, *stk. 1 og 2*, der vil medføre, at kravet om anmeldelse flyttes til *stk. 2*.

Til nr. 3 (§ 105, i lov om forsikringsvirksomhed)

Den gældende § 105, *stk. 1*, i lov om forsikringsvirksomhed fastsætter egnetheds- og hæderlighedskravene til medlemmer af bestyrelsen eller direktionen i et forsikringsselskab eller en forsikringsholdingvirksomhed

samt for generalagenter. Egnethedskravet følger af § 105, stk. 1, nr. 1, hvorefter medlemmer af bestyrelsen, direktionen eller generalagenter skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen.

Det fremgår af den gældende § 105, stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed, at når en person tiltræder et hverv som bestyrelsesmedlem eller en stilling som direktør i et forsikringsselskab, påser Finanstilsynet, at personen opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i stk. 1. Finanstilsynet træffer afgørelse om, hvorvidt personen kan bestride hvervet eller stillingen i den pågældende virksomhed.

Det fremgår af § 105, stk. 5, 1. pkt. i lov om forsikringsvirksomhed, at medlemmerne af bestyrelsen og direktionen i et forsikringsselskab skal meddele Finanstilsynet om forhold som nævnt i stk. 1 i forbindelse med deres indtræden i forsikringsselskabets ledelse og om forhold som nævnt i stk. 1, nr. 2-5, hvis forholdene efterfølgende ændres.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 3.12 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 9* i § 105, i lov om forsikringsvirksomhed, hvorefter det fremgår, at for bestyrelsesmedlemmer i gruppe 2-forsikringsselskaber, der ikke er bestyrelsesformand, finder stk. 2 og stk. 5, 1. pkt., alene anvendelse for kravene i stk. 1, nr. 2-5.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at Finanstilsynet ikke længere i henhold til § 105, stk. 2, vil skulle påse, at bestyrelsesmedlemmer i gruppe 2-forsikringsselskaber, der ikke er udpeget som bestyrelsesformand, opfylder egnethedskravet i § 105, stk. 1, nr. 1, der stiller krav om, at bestyrelsesmedlemmet har tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet, når bestyrelsesmedlemmet tiltræder stillingen. Finanstilsynet vil fremover alene skulle påse at et bestyrelsesmedlem i et gruppe 2-forsikringsselskab, der ikke er udpeget som bestyrelsesformand, opfylder hæderlighedskravene i § 105, stk. 1, nr. 2-5, når bestyrelsesmedlemmet tiltræder stillingen.

Den foreslåede bestemmelse vil også indebære, at der ikke længere påhviler bestyrelsesmedlemmer i et gruppe 2-forsikringsselskab, der ikke er udpeget som bestyrelsesformand, en pligt til at indsende Finanstilsynet oplysninger

UDKAST

om sin viden, faglige kompetence eller erfaring i forbindelse med sin indtræden som bestyrelsesmedlem.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger i pkt. 3.12.

Til nr. 4 (§ 322, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed)

Det foreslås i § 322, *stk. 3* at ændre »§ 29, stk. 3,« til: »§ 29, stk. 4,«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af ændringen af § 29, stk. 3 til § 29, stk. 4, i lov om forsikringsvirksomhed.

Til § 11

Det foreslås, at loven skal træde i kraft den 1. januar 2025, jf. dog stk. 2.

Det foreslås i *stk. 2*, at erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af lovens § 8, nr. 1-8, 11-13, 15 og 17-19 og 22-34.

Det foreslåede er en del af forslaget om, at afskaffelsen af tilladelsen som finansiell rådgiver opdeles i to tempi, hvor første del skal træde i kraft hhv. den 1. januar 2025, og anden del skal træde i kraft ved at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler ved udstedelse af en bekendtgørelse om ikrafttræden.

Den foreslåede bestemmelse vedrører de bestemmelser i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere, der indeholder referencer til finansielle rådgivere, samt at ændre lovens titel så den fremover vil hedde lov om investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Disse ændringer vil skulle træde i kraft, når erhvervsministeren udsteder en bekendtgørelse herom. På den måde sikres det, at reguleringen af finansielle rådgivere først afskaffes, når alle indkomne ansøgninger fra finansielle rådgivere om ny tilladelse som forsikringsformidler og/eller investeringsrådgiver er færdigbehandlede.

Afskaffelse af tilladelsen som finansiell rådgiver vil indebære, at Finanstilsynet ikke længere skal behandle ansøgninger om tilladelse som finansiell rådgiver, føre et offentligt register over finansielle rådgivere eller føre tilsyn med de finansielle rådgivere. Dog vil de finansielle rådgivere, der

i dag udøver rådgivning om forsikrings- eller investeringsprodukter kunne blive omfattet af en overgangsordning, der indebærer at de skal søge tilladelse enten som forsikringsformidler eller investeringsrådgiver eller begge dele, hvorefter de fremadrettet vil blive underlagt tilsyn i forhold til disse regelsæt og blive registreret i de offentlige registre herover.

Samtidig med afskaffelsen af tilladelsen som finansiel rådgiver foreslås det derfor at etablere en overgangsordning, som sikrer, at de finansielle rådgivere, som skal rådgive forbrugere om forsikrings- eller investeringsprodukter, søger tilladelse som forsikringsformidler eller investeringsrådgiver, og at Finanstilsynet har mulighed for at behandle ansøgningerne, inden tilladelsen som finansiel rådgiver bortfalder.

Den foreslåede model til en overgangsordning vil indebære, at det allerede pr. 1. januar 2025 bliver muligt for virksomheder at rådgive om ind- og udlån, med undtagelse af boligkreditaftaler, til forbrugere uden at have en tilladelse som finansiel rådgiver. For det andet vil den indebære, at de virksomheder, der har en tilladelse som finansiel rådgiver, og som fremover ønsker at rådgive om forsikring, pension eller investeringsprodukter, vil skulle søge om de nye relevante tilladelser senest den 28. februar 2025, hvis de vil kunne fortsætte deres virksomhed, indtil ansøgning om tilladelse som forsikringsformidler og/eller investeringsrådgiver er blevet behandlet færdig af Finanstilsynet. Dermed vil de finansielle rådgivere, som yder rådgivning om pension, forsikring og investeringsprodukter, kontinuerligt være underlagt tilsyn af Finanstilsynet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 3*, at § 2, nr. 3, har virkning fra indsendelse af årsrapporter, der foretages efter den [1. januar 2025].

[Erhvervsstyrelsen skriver noget her]

Det foreslås i *stk. 4*, at Finanstilsynet med virkning fra den 1. marts 2025 inddrager alle finansielle rådgiveres tilladelse og sletter de finansielle rådgivere fra Finanstilsynets offentlige register, jf. § 4 a, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere. 1. pkt. gælder ikke, hvis den finansielle rådgiver senest den 28. februar 2025 har indgivet

ansøgning om tilladelse til at udøve forsikringsdistribution som forsikringsformidler, jf. § 3 i lov om forsikringsformidling, eller om tilladelse som investeringsrådgiver, jf. § 3 i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere eller boligkreditformidlere. I disse tilfælde inddrager Finanstilsynet først den finansielle rådgivers tilladelse og sletter virksomheden fra Finanstilsynets offentlige register, når ansøgningerne er færdigbehandlede af Finanstilsynet.

Bestemmelsen er en overgangsbestemmelse. *Stk. 4, 1. pkt.*, medfører, at de finansielle rådgivere, som i dag kun rådgiver om ind- og udlån, med undtagelse af boligkreditaftaler, eller som fremover ønsker at rådgive om kun disse produkter ikke er underlagt tilsyn hermed pr. 1. januar 2025 og uden selv at skulle bede aktivt om det, får inddraget deres tilladelse som finansiell rådgiver og bliver slettet fra det offentlige register pr. 1. marts 2025.

Stk. 4, 2. pkt., medfører, at Finanstilsynet først den inddrager finansielle rådgivers tilladelse og sletter virksomheden fra Finanstilsynets offentlige register, når ansøgningerne om at overgå til en eller flere af de øvrige tilladelsesformer er færdigbehandlede af Finanstilsynet. Det betyder, at virksomheder der i dag rådgiver om forsikring, pension eller investeringsprodukter, eller som fremover ønske at rådgive om alle eller dele af disse produkter, vil kunne søge om de nye relevante tilladelser senest den 28. februar 2025, og være sikker på at kunne fortsætte med sin virksomhed, indtil ansøgning om tilladelse som forsikringsformidler og/eller investeringsrådgiver er blevet behandlet færdig af Finanstilsynet. Dermed vil de finansielle rådgivere, som yder rådgivning om pension, forsikring og investeringsprodukter, også hele tiden være underlagt tilsyn af Finanstilsynet.

De eksisterende finansielle rådgivere skal i dag for at få tilladelse, som anført ovenfor, leve op til krav om, at ledelsen eller indehaveren af en enkeltmandsvirksomhed skal være egnet og hæderlig. Der stilles desuden krav om, at de har forretningsgange på alle væsentlige områder, har en ansvarsforsikring og, hvis de modtager betroede midler, en klientkonto og der er stillet sikkerhed herfor. Disse krav stilles også for at få tilladelse som investeringsrådgiver og til dels for at få tilladelse som forsikringsformidler. Det vurderes derfor, at det vil være forholdsvis let for de finansielle rådgivere at leve op til tilladelseskraevne for de nye tilladelsestyper. Det vil dog stadig kræve, at ansøgeren oplyser om andre forhold, herunder om

virksomheden vil være uafhængig forsikringsformidler, og at erklæringer om ansvarsforsikring mv. stilles på ny, da der skal anvendes andre blanketter. Samtidig vil en virksomhed, der ansøger om tilladelse som investeringsrådgiver, også skulle leve op til kravene om kvalificerede ejere, jf. § 3, stk. 4, nr. 1, i lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 5*, at lovens § 7 ikke finder anvendelse på klager over kontrakter, der er indgået inden lovens ikrafttræden. For sådanne klager finder de hidtil gældende regler i lovebekendtgørelse nr. 593 af 2. juni 2016 med senere ændringer anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klager over kontrakter, hvor der er klageadgang til Klagenævnet for Udbud, behandles efter de regler, der er gældende på tidspunktet for kontraktens indgåelse.

Til § 12

Det foreslås i *stk. 1*, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovens § 4 og § 8 ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Det følger af lovene på det finansielle område, at lovene ikke gælder for Færøerne, men at lovene ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Lov nr. 453 af 10. juni 2003 om finansiell virksomhed er anordnet på Færøerne ved kongelig anordning nr. 86 af 10. februar 2006.

Lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere følger hovedlovens territoriale gyldighedsområde. Efter § 30 i lov nr. 599 af 12. juni 2013 om finansielle rådgivere gælder loven ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i

kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Lovforslagets § 10 skal dog ikke kunne sættes i kraft for Færøerne, da forsikringsområdet på Færøerne er overtaget og dermed reguleres af færøske love. Lov om forsikringsvirksomhed gælder derfor ikke for Færøerne og indeholder ikke en anordningshjemmel.

Det foreslås i *stk.* 3, at lovens §§ 1-2, § 4 og §§ 8-9 ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Det følger generelt af lovene på det finansielle område, at lovene ikke gælder for Grønland, men at lovene ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Lov om forsikringsvirksomhed følger hovedlovens territoriale gyldighedsområde. Efter § 355 i lov nr. 718 af 13. juni 2023 om forsikringsvirksomhed i tværgående pensionskasser, livsforsikringsselskaber og skadesforsikringsselskaber m.v. finansielle rådgivere gælder loven ikke for Færøerne og Grønland, men kan med undtagelse af §§ 336 og 343-354 ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Lov om finansielle rådgivere, investeringsrådgivere og boligkreditformidlere følger hovedlovens territoriale gyldighedsområde. Efter § 30 i lov nr. 599 af 12. juni 2013 om finansielle rådgivere gælder loven ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	§ 1 I selskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1168 af 1. september 2023, som ændret ved § 1 i lov nr. 1553 af 12. december 2023, § 3 i lov nr. 480 af 22. maj 2024 og lov nr. 639 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:
<i>Økonomisk bistand til moderselskaber, kapitalejere, ledelsesmedlemmer m.v.</i>	1. Overskriften før § 210 »Økonomisk bistand til moderselskaber, kapitalejere, ledelsesmedlemmer m.v.« udgår.
§ 210. Et kapitalselskab kan direkte eller indirekte stille midler til rådighed, yde lån eller stille sikkerhed for kapitalejere eller ledelsen i selskabet, hvis betingelserne i stk. 2 er opfyldt. Tilsvarende gælder i forhold til kapitalejere eller ledelsen i selskabets moderselskab og i andre virksomheder end moderselskaber, der har bestemmende indflydelse over selskabet. 1. pkt. gælder også personer, der er knyttet til en person, som er omfattet af 1. eller 2. pkt. ved ægteskab, ved slægtskab i ret op- eller nedstigende linje, eller som på anden måde står den pågældende særlig nær. <i>Stk. 2.</i> For at et kapitalselskab kan yde økonomisk bistand, jf. stk.	2. § 210, § 211 og § 212 ophæves.

1, skal følgende betingelser være opfyldt: 1) Den økonomiske bistand skal kunne rummes inden for selskabets frie reserver, jf. § 180, stk. 2, og skal ydes på sædvanlige markedsvilkår. 2) Beslutningen om at yde økonomisk bistand skal enten træffes af generalforsamlingen eller af selskabets centrale ledelsesorgan efter bemyndigelse fra generalforsamlingen. Generalforsamlingens bemyndigelse kan indeholde økonomiske og tidsmæssige begrænsninger. Den økonomiske bistand må ikke udgøre et større beløb, end det der er foreslået eller tiltrådt af selskabets centrale ledelsesorgan. 3) Beslutningen om at yde økonomisk bistand kan først træffes efter aflæggelsen af selskabets første årsrapport. <i>Stk. 3.</i> Yder et kapitalselskab økonomisk bistand i form af selvfinansiering, skal betingelserne i §§ 206-209 være opfyldt. § 211. Uanset at betingelserne i § 210, stk. 2, ikke er opfyldt, kan et kapitalselskab direkte eller indirekte stille midler til rådighed, yde lån eller stille sikkerhed for danske og visse udenlandske moderselskabers forpligtelser.	
---	--

<i>Stk. 2.</i> Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om, hvilke udenlandske moderselskaber der er omfattet af stk. 1. § 212. Uanset at betingelserne i § 210, stk. 2, ikke er opfyldt, kan et kapitalselskab som led i en sædvanlig forretningsmæssig disposition direkte eller indirekte stille midler til rådighed, yde lån eller stille sikkerhed for personkredsen, der er nævnt i § 210.	
Undtagelse vedrørende pengeinstitutter m.v. § 213. §§ 206 og 210 finder ikke anvendelse på pengeinstitutter og på realkreditlån ydet af et realkreditinstitut. Undtagelse vedrørende medarbejdere § 214. §§ 206 og 210 finder ikke anvendelse på dispositioner foretaget med henblik på at erhverve kapitalandele af eller til medarbejderne i selskabet eller i et datterselskab. <i>Stk. 2.</i> Ledelsesprotokollen for det centrale ledelsesorgan skal indeholde bemærkning om enhver disposition omfattet af stk. 1. <i>Stk. 3.</i> Dispositioner omfattet af stk. 1 kan kun ske med midler, der i henhold til § 180 kan udbetales som udbytte.	3. I § 213, 214, <i>stk. 1</i>, og tre steder i § 215, ændres »§§ 206 og 210« til: »§ 206«.

<i>Tilbagebetaling</i> § 215. Hvis et kapitalselskab har ydet økonomisk bistand i strid med §§ 206 og 210, skal beløbet tilbageføres til selskabet sammen med en årlig rente af beløbet svarende til den rente, der er fastsat i § 5, stk. 1 og 2, i lov om renter ved forsinket betaling m.v., med et tillæg af 2 pct., medmindre højere rente er aftalt. <i>Stk. 2.</i> Kan tilbagebetaling ikke finde sted, eller kan aftaler om anden økonomisk bistand ikke bringes til ophør, indestår de personer, der har truffet aftale om eller opretholdt dispositioner i strid med §§ 206 og 210 for det tab, som kapitalselskabet måtte blive påført. <i>Stk. 3.</i> Sikkerhedsstillelse foretaget i strid med §§ 206 og 210 er bindende for selskabet, hvis aftaleparten ikke havde kendskab til, at sikkerheden var stillet i strid med disse bestemmelser.	
§ 367. Overtrædelse af § 1, stk. 3, § 2, § 3, stk. 1, §§ 10, 15 og 17, § 24, stk. 2, § 30, § 32, stk. 2 og 3, § 33, stk. 4, § 38, stk. 2, § 42 a, § 44, stk. 1, § 49, stk. 3, § 49 a, stk. 1-4, § 50, stk. 1, § 51, stk. 1, 2 og 6, § 52, § 53, stk. 1 og 2, §§ 54-56, § 57 a, stk. 1-3, § 58, § 58 a, stk. 3, 5 og 6, §§ 59-61, 89, 98 og 99, § 101, stk. 3, 4, 7 og 8, §§ 108 og 113-119, § 120, stk. 3, §§ 123, 125, 127-134, 138, 139-139 b, § 139 c, stk. 1, nr. 1 og 2, og § 139 d, stk. 1-4 og 6, § 160, 3. pkt., § 179, stk. 2, § 180, §	4. I § 367, <i>stk. 1</i>, udgår »§ 210,« og »eller § 210«.

UDKAST

181, 3. pkt., § 182, stk. 3, § 190, stk. 2, 3. pkt., § 192, stk. 1, § 193, stk. 2, §§ 196, 198 og 202-204, § 205, stk. 1, § 206, § 207, stk. 3, § 210, § 214, stk. 2 og 3, § 215, stk. 1, § 218, stk. 2, § 227, stk. 2, §§ 228 og 234, § 339, stk. 6, § 340, stk. 3, § 347, § 349, stk. 2 og 3, og §§ 354, 356, 357 og 359 straffes med bøde. Et selskabs opretholdelse af dispositioner, der er truffet i strid med § 206 eller § 210, straffes med bøde. <i>Stk. 2-4. ...</i>	
	§ 2 I årsregnskabsloven, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 1441 af 14. no- vember 2022, om ændret ved lov nr. 735 af 13. juni 2023 og § 79 i lov nr. 1535 af 12. december 2023, foretages følgende ændring:
§ 35 a. Aktie- og anpartsselska- ber samt partnerselskaber, der yder lån, sikkerhedsstillelse eller anden økonomisk bistand i henhold til § 206, stk. 2, § 210 og § 214, stk. 1, i selskabsloven, skal omklassificere et beløb svarende til lånet, sikker- hedsstillelsen eller den økonomiske bistand fra posten ”Overført over- skud” eller anden post under egen- kapitalen, der kan anvendes til ud- bytte, til posten ”Reserve for udlån og sikkerhedsstillelse”. Denne re- serve kan ikke elimineres med virk- somhedens underskud eller for- mindskes på anden måde. Reserven skal dog formindskes eller opløses,	1. I § 35 a, stk. 1, 1. pkt., udgår », § 210«.

i det omfang lånet, sikkerhedsstillelsen eller den økonomiske bistand nedbringes eller bringes til ophør. <i>Stk. 2.</i> Sikkerhedsstillelse, som er foretaget i strid med §§ 206 og 210 i selskabsloven, er omfattet af stk. 1, hvis sikkerhedsstillelsen er bindende for selskabet, jf. § 215, stk. 3, i selskabsloven.	2. I § 35 a, stk. 2, ændres »§§ 206 og 210« til: »§ 206«.
§ 99 b. Virksomheder, der efter den selskabslovgivning, der er gældende for virksomheden, er forpligtet til at opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn, skal, uanset om virksomheden måtte opfylde betingelserne fra at være undtaget fra forpligtelsen til at opstille måltal, i ledelsesberetningen medtage en oversigt pr. balancedagen over følgende: 1) Det samlede antal medlemmer eksklusive eventuelt medarbejdervalgte medlemmer af det øverste ledelsesorgan, og hvor stor en andel i procent det underrepræsenterede køn udgør heraf. 2) Det samlede antal personer på virksomhedens øvrige ledelsesniveauer, og hvor stor en andel i procent det underrepræsenterede køn udgør heraf. 3) De i nr. 1 og 2 nævnte tal for de 4 foregående regnskabsår. <i>Stk. 2.</i> Virksomheder, der efter den selskabslovgivning, der er gældende for virksomheden, er forpligtet til at opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn,	3. § 99 b ophæves.

skal ud over oplysningerne i oversigten efter stk. 1 oplyse følgende:

- 1) Måltal i procent for andelen af det underrepræsenterede køn i det øverste ledelsesorgan, herunder årstallet for, hvornår måltallet forventes opfyldt.
- 2) Måltal i procent for andelen af det underrepræsenterede køn på virksomhedens øvrige ledelsesniveauer, herunder årstallet for, hvornår måltallet forventes opfyldt.
- 3) De i nr. 1 og 2 nævnte tal for de 4 foregående regnskabsår.

Stk. 3. Virksomheder, der pr. balancedagen har en ligelig fordeling af mænd og kvinder i det øverste ledelsesorgan eller på virksomhedens øvrige ledelsesniveauer, skal i tilknytning til oversigten efter stk. 1 angive dette.

Stk. 4. Virksomheder, der efter den selskabslovgivning, der er gældende for virksomheden, er undtaget fra pligten til at opstille måltal, som følge af at de i det seneste regnskabsår har beskæftiget færre end 50 medarbejdere, skal i tilknytning til oversigten efter stk. 1 angive dette.

Stk. 5. I tilknytning til oversigten efter stk. 1 skal virksomheden oplyse følgende:

- 1) Status for opfyldelsen af måltallet efter stk. 2, nr. 1.
- 2) De væsentligste handlinger foretaget i regnskabsåret for at opfylde måltallet.

3) Hvis det er relevant, årsagen til, at måltallet ikke er opfyldt. Stk. 6. Virksomheder, der skal oplyse måltal efter stk. 2, nr. 2, skal i tilknytning til oversigten efter stk. 1 redegøre for virksomhedens politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn på virksomhedens øvrige ledelsesniveauer, herunder følgende: 1) Det væsentligste indhold af politikken. 2) De væsentligste handlinger, som virksomheden har foretaget i regnskabsåret for at nå måltallet og for at omsætte sin politik til handling. 3) Status for opfyldelsen af måltallet og, hvis det er relevant, årsagen til, at måltallet ikke er opfyldt. Stk. 7. Første gang virksomheden skal give oplysninger efter stk. 1, skal virksomheden alene medtage oplysninger for det pågældende regnskabsår i oversigten efter stk. 1. I de efterfølgende regnskabsår skal virksomheden supplere oversigten med oplysninger for tidligere regnskabsår, hvor virksomheden har medtaget oplysninger i oversigten efter stk. 1.	
	§ 3 I lov om anvendelsen af visse af Den Europæiske Unions retsakter om økonomiske forbindelser til

UDKAST

	tredjelande m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 635 af 9. juni 2011, som ændret ved § 21 i lov nr. 1231 af 18. december 2012, § 3 i lov nr. 1716 af 27. december 2018, lov nr. 1732 af 1. december 2020, lov nr. 2305 af 08. december 2021 og lov nr. 641 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:
§ 1 f. – <i>Stk. 2.</i> Erhvervsstyrelsen kan kræve alle nødvendige oplysninger, herunder handelsdokumenter, kunderegistre, varefortegnelser m.v., til brug for styrelsens tilsyns- og kontrolopgaver i henhold til denne lov, retsakter nævnt i § 1 eller regler fastsat i medfør af denne lov. <i>Stk. 3. –</i>	1. § 1 f, stk. 2, ophæves. Stk. 3 bliver herefter stk. 2.
§ 1 f. – <i>Stk. 2. –</i> <i>Stk. 3.</i> Fysiske og juridiske personer, der har aktiviteter omfattet af denne lov eller af retsakter nævnt i § 1, skal yde Erhvervsstyrelsen den fornødne bistand til tilsyns- og kontrolopgavernes effektive gennemførelse efter stk. 1 og 2, herunder udlevere relevante oplysninger, give adgang til erhvervsmæssige lokaler og transportmidler og bistå ved kontrolbesøg m.v.	2. I § 1 f, stk. 3, der bliver til stk. 2, udgår: »og 2« og », give adgang til erhvervsmæssige lokaler og transportmidler og bistå ved kontrolbesøg m.v.«.
§ 2. – <i>Stk. 1-9. –</i> <i>Stk. 10.</i> Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder § 1 f, stk. 3. <i>Stk. 11-13. –</i>	3. I § 2, stk. 10, ændres »stk. 3« til: »stk. 2«.

	§ 5 I lov om erhvervsfremme, jf. lov- bekendtgørelse nr. 230 af 29. fe- bruar 2024, foretages følgende æn- dringer:
§ 9. Danmarks Erhvervsfremme- bestyrelse har til opgave at igang- sætte og finansiere decentrale er- hvervsfremmeindsatser, herunder bl.a. at 1) --- 3) afgive indstilling til erhvervsmi- nisteren om anvendelse af midler fra Den Europæiske Regionalfond og Den Europæiske Socialfond ef- ter lov om administration af tilskud fra Den Europæiske Regionalfond og Den Europæiske Socialfond, 4) på anmodning rådgive erhvervs- ministeren om udformningen af den nationale erhvervs- og vækstpoli- tik, 5) udtale sig som høringspart om regionernes udviklingsstrategier, 6) styrke koordinationen mellem den kommunale og den nationale erhvervs- og vækstpolitik og bi- drage til en sammenhængende ind- sats for vækst og erhvervsudvikling i hele Danmark, 7) tildele midler til lokale og tvær- gående turismeprojekter inden for rammerne af den nationale strategi for dansk turisme, der udarbejdes af Det Nationale Turismeforum, her-	1. I § 9, <i>stk. 1</i> indsættes efter nr. 1 som nyt nummer: »2) udpege klynger inden for de styrkepositioner, som fremgår af strategien for den decentrale er- hvervsfremmeindsats,« Nr. 2-8 bliver herefter nr. 3-9.

UDKAST

under en destinationsudviklingspulje, der kun kan søges af destinationsselskaber, og 8) igangsætte og finansiere grænseoverskridende og internationale aktiviteter, der medvirker til opfyldelse af lovens formål, jf. § 1, og som ligger inden for strategien.	
§ 9. --- <i>Stk. 1-4. ---</i> <i>Stk. 5.</i> Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse skal til Uddannelses- og Forskningsministeriet indstille erhvervs- og teknologiområder, inden for hvilke ministeriet tildeler midler til aktiviteter i klynger og innovationsnetværk, jf. § 9 a i lov om teknologi og innovation. <i>Stk. 6-7. ---</i>	2. § 9, stk. 5, affattes således: »Til at understøtte danske styrkepositioner identificeret i strategien for den decentrale erhvervsfremmeindsats kan Danmarks Erhvervsfremmebestyrelse udpege klynger samt helt eller delvis finansiere klynger og klyngeindsatser. [Allerede udpegede klynger forbliver udpeget indtil 30. juni 2025.]«
§ 9. --- <i>Stk. 1-6. ---</i>	3. I § 9 indsættes som stk. 7: »<i>Stk. 7.</i> Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om administration af tilskud, der bevilges til klynger efter stk. 5, herunder regler om tilskudsberettigede ansøgere, regnskabsaflæggelse, revision, kontrol og tilsyn og regler om afgivelse af oplysninger og regnskaber.«
§ 1 I varemærkeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 192 af 1. marts 2016, som ændret ved § 1 i lov nr. 309 af 28. marts 2015, foretages følgende ændringer:	§ 6 I lov nr. 1548 af 13. december 2016 om ændring af varemærkeloven og forskellige andre love, foretages følgende ændringer:

1. Efter kapitel 6 indsættes:**»Kapitel 6 A**

Særlig enhed om håndhævelse og piratkopiering

§ 45 b. Patent- og Varemærkestyrelsens opgaver vedrørende håndhævelse af varemærkerettigheder og bekæmpelse af piratkopiering varetages af en særlig enhed, hvor forbrugere, virksomheder og myndigheder kan henvende sig og modtage information og vejledning.

Stk. 2. I konkrete sager om piratkopiering vejleder enheden forbrugere og små og mellemstore virksomheder. Enheden kan efter anmodning og mod betaling af et gebyr afgive en skriftlig vejledende udtalelse.

Stk. 3. Enheden bistår politiet og anklagemyndigheden i deres indsats mod piratkopiering.

Stk. 4. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om enhedens opgaver og organisering m.v.«

2. I § 60 d indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. For en skriftlig vejledende udtalelse i henhold til § 45 b, stk. 2, betales 1.500 kr.«

§ 2

I designloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 189 af 1. marts 2016, som ændret ved § 2 i lov nr. 309 af 28. marts 2015, foretages følgende ændringer:

1. Efter kapitel 7 indsættes:**»Kapitel 7 A**

Særlig enhed om håndhævelse og piratkopiering

§ 41 b. Patent- og Varemærkestyrelsens opgaver vedrørende håndhævelse af designrettigheder og bekæmpelse af piratkopiering varetages af en særlig enhed, hvor forbrugere, virksomheder og myndigheder kan henvende sig og modtage information og vejledning.

Stk. 2. I konkrete sager om piratkopiering vejleder enheden forbrugere og små og mellemstore virksomheder. Enheden kan efter anmodning og mod betaling af et gebyr afgive en skriftlig vejledende udtalelse.

Stk. 3. Enheden bistår politiet og anklagemyndigheden i deres indsats mod piratkopiering.

Stk. 4. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om enhedens opgaver og organisering m.v.«

2. I § 59 d indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. For en skriftlig vejledende udtalelse i henhold til § 41 b, stk. 2, betales 1.500 kr.«

§ 3

I patentloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 191 af 1. marts 2016, som ændret ved § 1 i lov nr. 1057 af 23. december 1992, § 5 i lov nr. 551 af 2. juni 2014 og § 3 i lov nr. 309 af 28. marts 2015, foretages følgende ændringer:

1. Efter kapitel 9 indsættes:

»Kapitel 9 A

Særlig enhed om håndhævelse og piratkopiering

§ 65 b. Patent- og Varemærkestyrelsens opgaver vedrørende håndhævelse af patentrettigheder og bekæmpelse af piratkopiering varetages af en særlig enhed, hvor forbrugere, virksomheder og myndigheder kan henvende sig og modtage information og vejledning.

Stk. 2. I konkrete sager om piratkopiering vejleder enheden forbrugere og små og mellemstore virksomheder. Enheden kan efter anmodning og mod betaling af et gebyr afgive en skriftlig vejledende udtalelse.

Stk. 3. Enheden bistår politiet og anklagemyndigheden i deres indsats mod piratkopiering.

Stk. 4. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om enhedens opgaver og organisering m.v.«

2. I § 101 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. For en skriftlig vejledende udtalelse i henhold til § 65 b, stk. 2, betales 1.500 kr.«

§ 4

I lov om brugsmodeller, jf. lovbekendtgørelse nr. 190 af 1. marts 2016, som ændret ved § 6 i lov nr. 551 af 2. juni 2014 og § 4 i lov nr. 309 af 28. marts 2015, foretages følgende ændringer:

1. Efter kapitel 10 indsættes:

»Kapitel 10 A

Særlig enhed om håndhævelse og piratkopiering

§ 61 b. Patent- og Varemærkestyrelsens opgaver vedrørende håndhævelse af brugsmodelrettigheder

UDKAST

og bekæmpelse af piratkopiering varetages af en særlig enhed, hvor forbrugere, virksomheder og myndigheder kan henvende sig og modtage information og vejledning. Stk. 2. I konkrete sager om piratkopiering vejleder enheden forbrugere og små og mellemstore virksomheder. Enheden kan efter anmodning og mod betaling af et gebyr afgive en skriftlig vejledende udtalelse. Stk. 3. Enheden bistår politiet og anklagemyndigheden i deres indsats mod piratkopiering. Stk. 4. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om enhedens opgaver og organisering m.v.« 2. I § 73 d indsættes som stk. 3: »Stk. 3. For en skriftlig vejledende udtalelse i henhold til § 61 b, stk. 2, betales 1.500 kr.«	
	§ 2 I lov om ..., jf. lovbekendtgørelse nr. ... af ..., som ændret senest ved lov nr. ... af ..., foretages følgende ændringer:
§ X. ...	
§ 50. ---	
<i>Stk. 2. ---</i>	
<i>Stk. 3. Tilskud efter § 7 udbetales til anmeldte virksomheder.</i>	1. § 50, stk. 3, affattes således: »Tilskud efter § 7 udbetales til anmeldte virksomheder.«
<i>Stk. 4-9.---</i>	

